

Uniwersytet Warszawski

UW5

Waldemar Lamandini, Olaf Targowski, Jakub Koliński

AMPPZ 2024

2024-12-11

1	Headers	1
2	Wzorki	1
3	Matma	1
4	Struktury danych	7
5	Grafy	10
6	Flowy i matchingi	14
7	Geometria	17
8	Tekstówki	21
9	Optymalizacje	23
10	Utils	25

Headers (1)

.vimrc

```
set ts=4 sw=4 et nu rnu cul scs ic udf so=3 mouse= hls
  gcr=a:b
colorscheme slate
filetype indent on
sy on
ca Hash w !cpp -dD -P -fpreprocessed \| tr -d '[:space
  :]' \
\| md5sum \| cut -c-6
```

.bashrc

```
export FLAGS="-Wall -Wextra -Wshadow -Wconversion -
    Wformat=2 -Wlogical-op -Wfloat-equal -
    D_GLIBCXX_DEBUG -DDEBUG -DLOCAL -fsanitize=address,
    undefined -std=c++20 -00 -ggdb3"
export FFLAGS="-ggdb3 -03 -std=c++20 -static -DLOCAL"
c(){
    g++ $1.cpp $(echo $FLAGS) -o $@
}
cf(){
    g++ $1.cpp $(echo $FFLAGS) -o $@
}
alias mv="mv -i"
alias cp="cp -i"
alias gdb="ASAN_OPTIONS=detect_leaks=0 gdb -q"
```

headers

#4949a0

Główny nagłówek

```
#ifndef LOCAL
#pragma GCC optimize("03")
#endif
#include <bits/stdc++.h>
#define FOR(i,p,k) for(int i=(p); i<=(k); ++i)
#define REP(i,k) FOR(i,0,(k)-1)
#define REP(i,k) FOR(i,0,(k)-1)
#define all(x) (x).begin(), (x).end()
#define all(x) (x).begin(), (x).end()
#define ssize(x) int((x).size())
#define fi first
#define se second
#define v vector
#define pb push_back
#define c const</pre>
```

```
#define pn printf("\n")
using namespace std;
typedef long long ll;
typedef V <int> vi;
typedef C int ci;
typedef pair <int, int> pii;
void chmin(auto &a, auto b){a=min(a,b);}
void chmax(auto &a, auto b){a=max(a,b);}
int I(){
    int z;
    scanf("%d", &z);
    return z:
void ans(){
int main(){
   int tt=1;
    while (tt--)ans();
```

gen.cpp

#d474b5

Dodatek do generatorki

```
mt19937 rng(random_device{}());
int rd(int l, int r) {
   return uniform_int_distribution<int>(l, r)(rng);
}
```

spr.sh

freopen.cpp

#eb0c77

Kod do IO z/do plików

```
#define PATH "fillme"
  assert(strcmp(PATH, "fillme") != 0);
#ifndef LOCAL
  freopen(PATH ".in", "r", stdin);
  freopen(PATH ".out", "w", stdout);
#endif
```

memoryusage.cpp

305c6a

Trzeba wywołać pod koniec main'a. Uwzględnia również unused capacity pochodzące np. z std::vector::reverse.

```
#ifdef LOCAL
system("grep VmPeak /proc/$PPID/status >&2");
#endif
```

memoryusage.sh

command time -f %MKB ./main < t.in > m.out

Wzorki (2)

2.1 Równości

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}, \text{ Wierzchotek paraboli} = (-\frac{b}{2a}, -\frac{\Delta}{4a}),$$

$$ax + by = e \wedge cx + dy = f \implies x = \frac{ed - bf}{ad - bc} \wedge y = \frac{af - ec}{ad - bc}.$$

2.2 Pitagoras

Trójki (a,b,c), takie że $a^2+b^2=c^2$: Jest $a=k\cdot(m^2-n^2),\ b=k\cdot(2mn),\ c=k\cdot(m^2+n^2),$ gdzie $m>n>0, k>0, m\perp n$, oraz albo m albo n jest parzyste.

2.3 Generowanie względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1) (nieparzysta-nieparzysta), rozgałęzienia są do (2m-n,m), (2m+n,m) oraz (m+2n,n).

2.4 Liczby pierwsze

p=962592769 to liczba na NTT, czyli $2^{21}\mid p-1$. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit). Jest 78498 pierwszych $\leq 1\,000\,000$. Generatorów jest $\phi(\phi(p^\alpha))$, czyli dla p>2 zawsze istnieje.

2.5 Liczby antypierwsze

lim	$10^2 \ 10^3$	10^4	10^{5}	10^{6}	10^{7}	10^{8}			
n	60 840	7560	83160	720720	8648640	73513440			
d(n)	12 32	64	128	240	448	768			
lim	10^{9}		10^{12}	2	10^{15}	10^{15}			
n	735134400 963761198400 866421317361600								
d(n)	1344		6720)	2688	0			
$_{lim}$		10^{18}							
n	8976124	8478	661760	0					
d(n)	1	0368	0						

2.6 Dzielniki

 $\sum_{d|n} d = O(n \log \log n)$

2.7 Lemat Burnside'a

Liczba takich samych obiektów z dokładnością do symetrii wynosi $\frac{1}{|G|}\sum_{g\in G}|X^g|, \, \text{gdzie } G \text{ to zbiór symetrii (ruchów) oraz } X^g \text{ to punkty (obiekty) stałe symetrii } g.$

2.8 Silnia

	n							8		9	10	
·	n!	12	6	24	120	720	5040	403	20 362	880 36	528800	-
	n	11	1	1	2	13	1	4	15	16	17	
	n!	4.0	e7	4.8	3e8	6.2e	9 8.7	e10 1	.3e12	2.1e13	3.6e14	
	n									150		•
	n!	2e1	8	2e2	25 3	e32	8e47	3e64	9e15	7 6e26	0.02 > DBL	MAX

2.9 Symbol Newtona

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k! (n-k)!} = \frac{n^{\underline{k}}}{k!},$$

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1},$$

$$(x+y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}, \sum_{i=0}^k \binom{n+i}{i} = \binom{n+k+1}{k},$$

$$(-1)^i \binom{x}{i} = \binom{i-1-x}{i}, \sum_{i=0}^k \binom{n}{i} \binom{m}{k-i} = \binom{n+m}{k},$$

$$\binom{n}{k} \binom{k}{i} = \binom{n}{i} \binom{n-i}{k-i}.$$

2.10 Wzorki na pewne ciągi

p(n) 11235711152230627~2e5~2e8

2.10.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$ (żadna liczba nie wraca na tą samą pozycję): $D(n) = (n-1)(D(n-1)+D(n-2)) = nD(n-1)+(-1)^n = \left\lfloor \frac{n!}{\rho} \right\rfloor$

2.10.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich: $p(0)=1,\ p(n)=\sum_{k\in\mathbb{Z}\backslash\{0\}}(-1)^{k+1}p(n-k(3k-1)/2),$ szacujemy $p(n)\sim 0.145/n\cdot \exp(2.56\sqrt{n}).$ $n\mid 0.123456789.$ 9 20 50 100

2.10.3 Liczby Eulera pierwszego rzędu

Liczba permutacji $\pi \in S_n$ gdzie k elementów jest większych niż poprzedni: k razy $\pi(j) > \pi(j+1), k+1$ razy $\pi(j) \geq j, k$ razy $\pi(j) > j$. Zachodzi $E(n,k) = (n-k)E(n-1,k-1) + (k+1)E(n-1,k), E(n,0) = E(n,n-1) = 1, E(n,k) = \sum_{j=0}^k (-1)^j \binom{n+1}{j} (k+1-j)^n.$

2.10.4 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k cykli:

 $\begin{array}{l} c(n,k)=c(n-1,k-1)+(n-1)c(n-1,k),\ c(0,0)=1,\\ \sum_{k=0}^n c(n,k)x^k=x(x+1)\dots(x+n-1). \text{ Mate wartości:}\\ c(8,k)=8,0,5040,13068,13132,6769,1960,322,28,1,\\ c(n,2)=\\ 0,0,1,3,11,50,274,1764,13068,109584,\dots \end{array}$

2.10.5 Stirling drugiego rzędu

Liczba podziatów zbioru rozmiaru n na k bloków: $S(n,k) = S(n-1,k-1) + kS(n-1,k), \\ S(n,1) = S(n,n) = 1, \\ S(n,k) = \frac{1}{k!} \sum_{j=0}^k (-1)^{k-j} \binom{k}{j} j^n.$

2.10.6 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} {2n \choose n} = {2n \choose n} - {2n \choose n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!},$$

$$C_0 = 1, C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2} C_n, C_{n+1} = \sum_{i=1}^{n} C_i C_{n-i}, C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, 58786, \dots$$

Równoważne: ścieżki na planszy $n\times n$, nawiasowania po n (), liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny), skierowanych drzew z n+1 wierzchołkami, triangulacje n+2-kąta, permutacji [n] bez 3-wyrazowego rosnącego podciągu?

2.10.7 Formuła Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach s_1,s_2,\ldots,s_k wynosi $s_1\cdot s_2\cdot \cdot \cdot \cdot \cdot s_k\cdot n^{k-2}$.

2.10.8 Twierdzenie Kirchhoffa

Liczba różnych drzew rozpinających spójnego nieskierowanego grafu G bez pętelek (mogą być multikrawędzie) o n wierzchołkach jest równa det A_{n-1} , gdzie A=D-M, D to macierz diagonalna mająca na przekątnej stopnie wierzchołków w grafie G, M to macierz incydencji grafu G, a A_{n-1} to macierz A z usuniętymi ostatnim wierszem oraz ostatnia kolumna.

2.11 Funkcje tworzące

$$\begin{split} \frac{1}{(1-x)^k} &= \textstyle \sum_{n \geq 0} \binom{k-1+n}{k-1} x^n, \exp(x) = \textstyle \sum_{n \geq 0} \frac{x^n}{n!}, \\ &- \log(1-x) = \textstyle \sum_{n \geq 1} \frac{x^n}{n}. \end{split}$$

2.12 Funkcje multiplikatywne

$$\begin{split} \epsilon\left(n\right) &= [n=1], id_k\left(n\right) = n^k, id = id_1, \mathscr{V} = id_0, \\ \sigma_k\left(n\right) &= \sum_{d|n} d^k, \sigma = \sigma_1, \tau = \sigma_0, \mu\left(p^k\right) = [k=0] - [k=1], \\ \varphi\left(p^k\right) &= p^k - p^{k-1}, (f*g)\left(n\right) = \sum_{d|n} f\left(d\right) g\left(\frac{n}{d}\right), \\ f*g &= g*f, f*\left(g*h\right) = (f*g)*h, \\ f*\left(g+h\right) &= f*g+f*h, \text{jak dwie z trzech funkcji } f*g=h \text{ sq multiplikatywne, to trzecia } też, f*\mathscr{V} = g \Leftrightarrow g*\mu = f, f*\epsilon = f, \\ \mu*\mathscr{V} &= \epsilon, [n=1] = \sum_{d|n} \mu\left(d\right) = \sum_{d=1}^n \mu\left(d\right) [d|n], \varphi*\mathscr{V} = id, \\ id_k*\mathscr{V} &= \sigma_k, id*\mathscr{V} = \sigma, \mathscr{V}*\mathscr{V} = \tau, s_f\left(n\right) = \sum_{i=1}^n f\left(i\right), \\ s_f\left(n\right) &= \frac{s_{f*g}\left(n\right) - \sum_{d=2}^n s_f\left(\left\lfloor\frac{n}{d}\right\rfloor\right) g\left(d\right)}{g\left(1\right)}. \end{split}$$

2.13 Fibonacci

$$\begin{split} F_n &= \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}}, F_{n-1}F_{n+1} - F_n^2 = (-1)^n, \\ F_{n+k} &= F_k F_{n+1} + F_{k-1}F_n, F_n | F_{nk}, \\ NWD(F_m, F_n) &= F_{NWD(m,n)} \end{split}$$

2.14 Woodbury matrix identity

Dla $A\equiv n\times n, C\equiv k\times k, U\equiv n\times k, V\equiv k\times n$ jest $(A+UCV)^{-1}=A^{-1}-A^{-1}U(C^{-1}+VA^{-1}U)^{-1}VA^{-1}$, przy czym często C=Id. Używane gdy A^{-1} jest już policzone i chemy policzyć odwrotność lekko zmienionego A poprzez C^{-1} i $VA^{-1}U$. Często występuje w kombinacji z tożsamością

$$\frac{1}{1-A} = \sum_{i=0}^{\infty} A^i$$

2.15 Zasada włączeń i wyłączeń

X - uniwersum, A_1,\ldots,A_n - podzbiory X zwane własnościami $S_j=\sum_{1\leq i_1\leq \cdots \leq i_j\leq n}|A_{i_1}\cap\cdots\cap A_{i_j}|$ W szczególności $S_0=|X|.$ Niech D(k) oznacza liczbę elementów X mających dokładnie k własności. $D(k)=\sum_{j\geq k}\binom{j}{k}(-1)^{j-k}\,S_j$ W szczególności $D(0)=\sum_{j\geq 0}(-1)^j\,S_j$

2.16 Karp's minimum mean-weight cycle algorithm

G=(V,E) - directed graph with weight function $w:E o\mathbb{R}$ n=|V| Assume that every vertex is reachable from $s\in V$. $\delta_k(s,v)$ shortest k-path from s to v (simple dp) Minimum mean-weight cycle is

$$\min_{v \in V} \max_{0 \leq k \leq n-1} \frac{\delta_n(s,v) - \delta_k(s,v)}{n-k}$$

Matma (3)

berlekamp-massey

#0b7946 , includes: simple-modulo $\mathcal{O}\left(n^2\log k\right)$, BerlekampMassey-mod> $\mathsf{bm}(x)$ zgaduje rekurencję ciągu x, bm . $\mathsf{get}(k)$ zwraca k-ty vyraz ciągu x (index 0)

```
struct BerlekampMassey {
 int n;
 vi x. c:
 BerlekampMassey(C vi &_x) : x(_x) {
   auto B = c = \{1\};
   int b = 1. m = 0:
   REP(i, ssize(x)) {
     m++; int d = x[i];
     FOR(j, 1, ssize(c) - 1)
      d = add(d, mul(c[j], x[i - j]));
     if(d == 0) continue;
     auto B = c:
     c.resize(max(ssize(c), m + ssize(B)));
     int coef = mul(d, inv(b));
     FOR(j, m, m + ssize(B) - 1)
      c[j] = sub(c[j], mul(coef, B[j - m]));
     if(ssize(_B) < m + ssize(B)) { B = _B; b = d; m =
   c.erase(c.begin());
   for(int &t : c) t = sub(0, t);
   n = ssize(c);
 vi combine(vi a, vi b) {
   vi ret(n * 2 + 1):
   REP(i, n + 1) REP(j, n + 1)
     ret[i + j] = add(ret[i + j], mul(a[i], b[j]));
   for(int i = 2 * n; i > n; i--) REP(j, n)
     ret[i - j - 1] = add(ret[i - j - 1], mul(ret[i],
       c[j]));
   return ret:
  int get(ll k) {
   if (!n) return 0;
   vi r(n + 1), pw(n + 1);
   r[0] = pw[1] = 1;
   for(k++; k; k /= 2) {
     if(k % 2) r = combine(r, pw);
     pw = combine(pw, pw);
```

```
int ret = 0;
    REP(i, n) ret = add(ret, mul(r[i + 1], x[i]));
    return ret;
    }
};
```

bignum

#140b6c

Podstawa wynosi 1e9. Mnożenie, dzielenie, nwd oraz modulo jest kwadratowe, wersje operatorX(Num, int) liniowe. Podstawę można zmieniać (ma zachodzić base == 10° digits per elem).

```
// BEGIN HASH dcf8cf
struct Num {
 static constexpr int digits_per_elem = 9, base = int
   (1e9):
 int sign = 0;
 vi x;
 Num& shorten() {
   while(ssize(x) and x.back() == 0)
     x.pop back();
    for(int a : x)
     assert(0 <= a and a < base);
    if(x.empty())
     sign = 0;
    return *this:
 Num(string s) {
   sign = ssize(s) and s[0] == '-' ? s.erase(s.begin()
     ). -1 : 1:
    for(int i = ssize(s); i > 0; i -= digits_per_elem)
     if(i < digits_per_elem)</pre>
       x.eb(stoi(s.substr(0, i)));
       x.eb(stoi(s.substr(i - digits per elem,
          digits_per_elem)));
    shorten();
 Num() {}
 Num(ll s) : Num(to string(s)) {}
}; // END HASH
// BEGIN HASH f6944d
string to string(C Num& n) {
 stringstream s:
 s << (n.sign == -1 ? "-" : "") << (ssize(n.x) ? n.x.
   back() : 0);
 for(int i = ssize(n.x) - 2; i >= 0; --i)
   s << setfill('0') << setw(n.digits_per_elem) << n.x
 return s.str();
ostream& operator << (ostream &o. C Num& n) {
 return o << to_string(n).c_str();</pre>
} // END HASH
// BEGIN HASH 2c9227
auto operator <= >(C Num& a, C Num& b) {
 if(a.sign != b.sign or ssize(a.x) != ssize(b.x))
   return ssize(a.x) * a.sign <=> ssize(b.x) * b.sign;
 for(int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i)
   if(a.x[i] != b.x[i])
     return a.x[i] * a.sign <=> b.x[i] * b.sign;
 return strong ordering::equal;
bool operator == (C Num& a, C Num& b) {
 return a.x == b.x and a.sign == b.sign;
} // END HASH
// BEGIN HASH 57d66a
Num abs(Num n) { n.sign &= 1; return n; }
Num operator+(Num a. Num b) {
 int mode = a.sign * b.sign >= 0 ? a.sign |= b.sign, 1
    : abs(b) > abs(a) ? swap(a, b), -1 : -1, carry =
 for(int i = 0; i < max(ssize((mode == 1 ? a : b).x),</pre>
    ssize(b.x)) or carry; ++i) {
    if(mode == 1 and i == ssize(a.x))
     a.x.eb(0);
```

```
a.x[i] += mode * (carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i]
   carry = a.x[i] >= a.base or a.x[i] < 0;</pre>
   a.x[i] -= mode * carry * a.base;
 return a.shorten():
} // END HASH
Num operator - (Num a) { a.sign *= -1; return a; }
Num operator - (Num a, Num b) { return a + -b; }
// BEGIN HASH 32f87a
Num operator*(Num a, int b) {
 assert(abs(b) < a.base):
 int carry = 0;
 for(int i = 0; i < ssize(a.x) or carry; ++i) {</pre>
   if(i == ssize(a.x))
     a.x.eb(0);
    ll cur = a.x[i] * ll(abs(b)) + carry;
   a.x[i] = int(cur % a.base);
    carry = int(cur / a.base);
 if(b < 0)
   a.sign *= -1;
 return a.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH ca88a0
Num operator*(C Num& a. C Num& b) {
 Num c;
 c.x.resize(ssize(a.x) + ssize(b.x));
 REP(i. ssize(a.x))
    for(int j = 0, carry = 0; j < ssize(b.x) or carry;</pre>
      ll cur = c.x[i + j] + a.x[i] * ll(j < ssize(b.x)</pre>
       ? b.x[j] : 0) + carry;
      c.x[i + j] = int(cur % a.base);
      carry = int(cur / a.base);
 c.sign = a.sign * b.sign;
 return c.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH 520797
Num operator/(Num a, int b) {
 assert(b != 0 and abs(b) < a.base);
 int carrv = 0:
 for(int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i) {
   ll cur = a.x[i] + carry * ll(a.base);
   a.x[i] = int(cur / abs(b));
   carrv = int(cur % abs(b)):
 if(b < 0)
   a.sign *= -1;
 return a.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH c2ef8e
// zwraca a * pow(a.base, b)
Num shift(Num a, int b) {
 a.x.insert(a.x.begin(), v.begin(), v.end());
 return a.shorten();
Num operator/(Num a, Num b) {
 assert(ssize(b.x)):
 int s = a.sign * b.sign;
 Num c;
 a = abs(a):
 b = abs(b):
 for(int i = ssize(a.x) - ssize(b.x); i >= 0; --i) {
    if (a < shift(b, i)) continue:</pre>
    int l = 0, r = a.base - 1;
    while (l < r) {
      int m = (l + r + 1) / 2;
      if (shift(b * m, i) <= a)
       l = m:
      else
       r = m - 1;
   c = c + shift(l, i);
```

a = a - shift(b * l, i);

```
}
c.sign = s;
return c.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH cb3Off
template<typename T>
Num operator%(C Num& a, C T& b) { return a - ((a / b) * b); }
Num nwd(C Num& a, C Num& b) { return b == Num() ? a : nwd(b, a % b); }
// END HASH
```

binsearch-stern-brocot

#3dce62

 $\mathcal{O}(\log max_val)$, szuka największego a/b, że is_ok(a/b) oraz 0 <= a,b <= max_value. Zakłada, że is_ok(0) == true.

```
using Frac = pair<ll, ll>;
Frac mv max(Frac l. Frac r) {
 return l.fi * int128 t(r.se) > r.fi * int128 t(l.
    se) ? l : r;
Frac binsearch(ll max_value, function < bool (Frac) >
 is ok) {
  assert(is_ok(pair(0, 1)) == true);
 Frac left = {0, 1}, right = {1, 0}, best_found = left
  int current dir = 0;
  while(max(left.fi. left.se) <= max value) {</pre>
   best_found = my_max(best_found, left);
    auto get frac = [&](ll mul) {
     ll mull = current_dir ? 1 : mul;
      ll mulr = current dir ? mul : 1;
      return pair(left.fi * mull + right.fi * mulr,
        left.se * mull + right.se * mulr);
    auto is_good_mul = [&](ll mul) {
     Frac mid = get frac(mul):
      return is ok(mid) == current dir and max(mid.fi,
        mid.se) <= max_value;
    ll power = 1;
    for(; is_good_mul(power); power *= 2) {}
    ll bl = power / 2 + 1, br = power;
    while(bl != br) {
     ll\ bm = (bl + br) / 2:
      if(not is_good_mul(bm))
       br = bm:
      else
       bl = bm + 1:
    tie(left, right) = pair(get_frac(bl - 1), get_frac(
     bl)):
   if(current_dir == 0)
     swap(left, right);
    current_dir ^= 1;
 return best found:
```

crt

#e3fa03 , includes: extended-gcd

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$, crt(a, m, b, n) zwraca takie x, że $x \mod m = a$ oraz $x \mod n = b$, m oraz n nie muszą być wzlędnie pierwsze, ale może nie być wtedy rozwiązania (assert wywali, ale można zmienić na return -1).

```
ll crt(ll a, ll m, ll b, ll n) {
  if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
  auto [d, x, y] = extended_gcd(m, n);
  assert((a - b) % d == 0);
  ll ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
  return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret;
}</pre>
```

determinant

#448aca, includes: matrix-header

 $\mathcal{O}\left(n^3\right)$, wyznacznik macierzy (modulo lub double)

```
T determinant(V<V<T>>& a) {
 int n = ssize(a):
 T res = 1;
 REP(i, n) {
   int b = i;
    FOR(j, i + 1, n - 1)
     if(abs(a[j][i]) > abs(a[b][i]))
       b = i:
    if(i != b)
     swap(a[i], a[b]), res = sub(0, res);
    res = mul(res, a[i][i]);
    if (equal(res, 0))
     return 0;
    FOR(j, i + 1, n - 1) {
     T v = divide(a[j][i], a[i][i]);
     if (not equal(v. 0))
       FOR(k, i + 1, n - 1)
         a[j][k] = sub(a[j][k], mul(v, a[i][k]));
 return res:
```

discrete-log

#466b80, includes: simple-modulo

 $\mathcal{O}\left(\sqrt{m}\log n\right)$ czasowo, $\mathcal{O}\left(\sqrt{n}\right)$ pamięciowo, dla liczby pierwszej mod oraz $a,b\nmid mod$ znajdzie e takie że $a^e\equiv b\pmod{mod}$. Jak zwróci -1 to nie istnieje.

```
int discrete log(int a, int b) {
 int n = int(sqrt(mod)) + 1;
 int an = 1;
 REP(i, n)
   an = mul(an, a);
 unordered_map < int, int > vals;
 int cur = b;
 FOR(a, 0, n) {
   vals[cur] = q;
   cur = mul(cur, a);
 cur = 1:
 FOR(p, 1, n) {
   cur = mul(cur, an);
   if(vals.count(cur)) {
     int ans = n * p - vals[cur];
     return ans;
 return -1:
```

discrete-root

#7a0737 , includes: primitive-root , discrete-log Dla pierwszego mod oraz $a\perp mod$, k znajduje b takie, że $b^k=a$ (pierwiastek k-tego stopnia z a). Jak zwróci -1 to nie istnieje.

```
int discrete_root(int a, int k) {
  int g = primitive_root();
  int y = discrete_log(powi(g, k), a);
  if(y == -1)
    return -1;
  return powi(g, y);
}
```

extended-gcd

#c499ae

 \mathcal{O} (log(min(a,b))), dla danego (a,b) znajduje takie (gcd(a,b),x,y), że ax+by=gcd(a,b). auto [gcd, x, y] = extended_gcd(a,b);

```
tuple<ll, ll, ll> extended_gcd(ll a, ll b) {
  if(a == 0)
```

```
return {b, 0, 1};
auto [gcd, x, y] = extended_gcd(b % a, a);
return {gcd, y - x * (b / a), x};
}
```

fft-mod

#a03d84 , includes: fft

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, conv_mod(a, b) zwraca iloczyn wielomianów modulo, ma wiekszą dokładność niż zwykłe fft.

```
vi conv_mod(vi a, vi b, int M) {
 if(a.empty() or b.empty()) return {};
 vi res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
 C int CUTOFF = 125:
 if (min(ssize(a), ssize(b)) <= CUTOFF) {</pre>
   if (ssize(a) > ssize(b))
     swap(a, b);
   REP (i, ssize(a))
     REP (j, ssize(b))
       res[i + j] = int((res[i + j] + ll(a[i]) * b[j])
   return res:
 int B = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = 1 << B;</pre>
 int cut = int(sqrt(M));
 V<Complex> L(n), R(n), outl(n), outs(n);
 REP(i, ssize(a)) L[i] = Complex((int) a[i] / cut, (
   int) a[i] % cut):
 REP(i, ssize(b)) R[i] = Complex((int) b[i] / cut, (
   int) b[i] % cut);
 fft(L), fft(R);
 REP(i, n) {
   int j = -i & (n - 1);
   outl[j] = (L[i] + conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n);
   outs[j] = (L[i] - conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n) /
     1i:
 fft(outl), fft(outs);
 REP(i, ssize(res)) {
   ll av = ll(real(outl[i]) + 0.5), cv = ll(imag(outs[
     i]) + 0.5);
   ll bv = ll(imag(outl[i]) + 0.5) + ll(real(outs[i])
   res[i] = int(((av % M * cut + bv) % M * cut + cv) %
 return res:
```

fft

#b0cf54

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, conv(a, b) to iloczyn wielomianów.

```
// BEGIN HASH 8b009c
using Complex = complex < double >;
void fft(V<Complex> &a) {
 int n = ssize(a), L = 31 - builtin clz(n);
 static V<complex<long double>> R(2, 1);
 static V<Complex> rt(2, 1);
 for(static int k = 2; k < n; k *= 2) {</pre>
   R.resize(n), rt.resize(n);
   auto x = polar(1.0L, acosl(-1) / k);
   FOR(i, k, 2 * k - 1)
      rt[i] = R[i] = i & 1 ? R[i / 2] * x : R[i / 2];
 REP(i, n) rev[i] = (rev[i / 2] | (i & 1) << L) / 2;
 REP(i, n) if(i < rev[i]) swap(a[i], a[rev[i]]);</pre>
 for(int k = 1: k < n: k *= 2) {</pre>
   for(int i = 0; i < n; i += 2 * k) REP(j, k) {
      Complex z = rt[j + k] * a[i + j + k]; // mozna
        zoptowac rozpisujac
      a[i + j + k] = a[i + j] - z;
      a[i + j] += z;
```

```
} // END HASH
V<double> conv(V<double> &a, V<double> &b) {
    if(a.empty() || b.empty()) return {};
    V<double> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
    int L = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = (1 << L);
    V<complex> in(n), out(n);
    copy(all(a), in.begin());
    REP(i, ssize(b)) in[i].imag(b[i]);
    fft(in);
    for(auto &x : in) x *= x;
    REP(i, n) out[i] = in[-i & (n - 1)] - conj(in[i]);
    fft(out);
    REP(i, ssize(res)) res[i] = imag(out[i]) / (4 * n);
    return res;
}
```

floor-sum

#b06d8c

 $\begin{array}{l} \text{Total Golds} \\ \mathcal{O}\left(\log a\right), \operatorname{liczy} \sum_{i=0}^{n-1} \left\lfloor \frac{a \cdot i + b}{c} \right\rfloor. \text{ Działa dla } 0 \leq a,b < c \text{ oraz} \\ 1 \leq c,n \leq 10^9. \text{ Dla innych } n,a,b,c \text{ trzeba uważać lub użyć} \\ _\operatorname{int128}. \end{array}$

```
Il floor_sum(ll n, ll a, ll b, ll c) {
    ll ans = 0;
    if (a >= c) {
        ans += (n - 1) * n * (a / c) / 2;
        a %= c;
    }
    if (b >= c) {
        ans += n * (b / c);
        b %= c;
    }
    ld = (a * (n - 1) + b) / c;
    if (d == 0) return ans;
    ans += d * (n - 1) - floor_sum(d, c, c - b - 1, a);
    return ans;
}
```

fwht

$$\label{eq:convolution} \begin{split} & \mathcal{C}(n\log n), n \; \text{musi być} \; \text{potega} \; \text{dwójki, fwht_or(a)[i]} = \; \text{suma(j)} \; \text{będące} \\ & \text{podmaską i)} \; \; \text{a[j], ifwht_or(fwht_or(a))} = \; \text{a, convolution_or(a, b)[i]} \\ & = \; \text{suma(j)} \; \; \text{k} \; = \; \text{i)} \; \; \text{a[j]} \; \; \text{b[k], fwht_and(a)[i]} = \; \text{suma(j)} \; \text{będące} \\ & \text{nadmaską i)} \; \; \text{a[j], ifwht_and(fwht_and(a))} = \; \text{a, convolution_and(a, b)[i]} = \; \text{suma(j)} \; \; \text{k} \; \text{s} \; = \; \text{i)} \; \; \text{a[j]} \; \; \text{b[k], fwht_xor(a)[i]} = \; \text{suma(j)} \; \text{oraz i} \\ & \text{mają parzyście wspólnie zapalonych bitów)} \; \; \text{a[j]} \; \; \text{suma(j)} \; \text{oraz i} \\ & \text{mają nieparzyście)} \; \; \text{a[j], ifwht_xor(fwht_xor(a))} = \; \text{a, convolution_xor(a, b)[i]} = \; \text{suma(j)} \; \; \text{k} \; \; \text{l} = \; \text{i)} \; \; \text{a[j]} \; \; \text{b[k]}. \end{split}$$

```
// BEGIN HASH f58aba
vi fwht or(vi a) {
 int n = ssize(a):
 assert((n & (n - 1)) == 0);
 for(int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
   for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
     for(int i = l; i < l + s; ++i)</pre>
       a[i + s] += a[i];
 return a;
vi ifwht_or(vi a) {
 int n = ssize(a):
 assert((n & (n - 1)) == 0);
 for(int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
   for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
     for(int i = l; i < l + s; ++i)</pre>
       a[i + s] -= a[i];
 return a:
vi convolution or(vi a. vi b) {
 int n = ssize(a);
 assert((n & (n - 1)) == 0 and ssize(b) == n);
 a = fwht_or(a);
 b = fwht_or(b);
 REP(i, n)
   a[i] *= b[i];
 return ifwht_or(a);
```

```
} // END HASH
// BEGIN HASH 4bbc88
vi fwht_and(vi a) {
 int n = ssize(a):
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for(int s = 1: 2 * s <= n: s *= 2)
   for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i)</pre>
       a[i] += a[i + s];
vi ifwht and(vi a) {
 int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for(int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
   for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i)</pre>
       a[i] -= a[i + s];
  return a;
vi convolution_and(vi a, vi b) {
 int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0 and ssize(b) == n);
 a = fwht and(a):
  b = fwht_and(b);
 REP(i. n)
   a[i] *= b[i];
  return ifwht_and(a);
} // END HASH
// BEGIN HASH 6606b1
vi fwht xor(vi a) {
 int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0):
  for(int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
   for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i) {</pre>
        int t = a[i + s];
        a[i + s] = a[i] - t;
        a[i] += t;
 return a;
vi ifwht_xor(vi a) {
 int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0):
  for(int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
   for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i) {</pre>
       int t = a[i + s];
       a[i + s] = (a[i] - t) / 2;
       a[i] = (a[i] + t) / 2;
 return a:
vi convolution_xor(vi a, vi b) {
 int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0 and ssize(b) == n);
 a = fwht xor(a);
 b = fwht_xor(b);
 REP(i, n)
    a[i] *= b[i];
  return ifwht_xor(a);
} // END HASH
```

gauss

#482bf4 , includes: matrix-header

 $\mathcal{O}\left(nm(n+m)\right), \text{Wrzucam } n \text{ vectorów } \{\text{wsp_x0}, \text{wsp_x1}, \dots, \text{wsp_xm-1}, \text{suma}\}, \text{gauss wtedy zwraca liczbę rozwiązań (0, 1 albo 2 (tzn. nieskończoność)) oraz jedno poprawne rozwiązanie (o ile istnieje). Przykład gauss ({2, -1, 1, 7}, {1, 1, 1, 1}, {0, 1, -1, 6.5}) zwraca (1, {6.75, 0.375, -6.125}). }$

```
pair < int, V<T>> gauss(V<V<T>> a) {
  int n = ssize(a); // liczba wierszy
  int m = ssize(a[0]) - 1; // liczba zmiennych
  vi where(n, -1); // w ktorym wierszu jest
  zdefiniowana i - ta zmienna
```

```
for(int col = 0, row = 0; col < m and row < n; ++col)</pre>
  int sel = row;
  for(int y = row; y < n; ++y)
   if(abs(a[v][col]) > abs(a[sel][col]))
      sel = y;
  if(equal(a[sel][col], 0))
    continue;
  for(int x = col; x <= m; ++x)
    swap(a[sel][x], a[row][x]);
  // teraz sel jest nieaktualne
  where[col] = row:
  for(int y = 0; y < n; ++y)
   if(y != row) {
     T wspolczynnik = divide(a[y][col], a[row][col])
      for(int x = col; x <= m; ++x)
        a[y][x] = sub(a[y][x], mul(wspolczynnik, a[
          row][x]));
  ++ row:
V<T> answer(m);
for(int col = 0: col < m: ++col)</pre>
 if(where[col] != -1)
    answer[col] = divide(a[where[col]][m], a[where[
      col]][col]);
for(int row = 0; row < n; ++row) {</pre>
  for(int col = 0; col < m; ++col)</pre>
   qot = add(qot, mul(answer[col], a[row][col]));
  if(not equal(got, a[row][m]))
    return {0. answer}:
for(int col = 0; col < m; ++col)</pre>
 if(where[col] == -1)
    return {2, answer};
return {1, answer};
```

integral

 $\mathcal{O}(idk)$, zwraca całkę f na [l, r].

```
using D = long double;
D simpson(function < D (D) > f, D l, D r) {
 return (f(l) + 4 * f((l + r) / 2) + f(r)) * (r - l) /
D integrate(function<D (D)> f, D l, D r, D s, D eps) {
 D m = (l + r) / 2:
 D sl = simpson(f, l, m), sr = simpson(f, m, r), s2 =
 if(abs(s2 - s) < 15 * eps or r - l < 1e-10)
   return s2 + (s2 - s) / 15;
 return integrate(f, l, m, sl, eps / 2)
   + integrate(f, m, r, sr, eps / 2);
D integrate(function < D (D) > f, D l, D r) {
 return integrate(f, l, r, simpson(f, l, r), 1e-8);
```

lagrange-consecutive

#04d4e8, includes: simple-modulo

 $\mathcal{O}(n)$, przyjmuje wartości wielomianu w punktach $0, 1, \ldots, n-1$ i wylicza jego wartość w x. lagrange_consecutive({2, 3, 4}, 3) ==

```
int lagrange consecutive(vi v. int x) {
 int n = ssize(y), fac = 1, pref = 1, suff = 1, ret =
 FOR(i, 1, n) fac = mul(fac, i);
 fac = inv(fac):
 REP(i, n) {
   fac = mul(fac, n - i);
   y[i] = mul(y[i], mul(pref, fac));
```

```
y[n - 1 - i] = mul(y[n - 1 - i], mul(suff, mul(i %
   2 ? mod - 1 : 1, fac))):
  pref = mul(pref, sub(x, i));
  suff = mul(suff, sub(x, n - 1 - i));
REP(i, n) ret = add(ret, y[i]);
return ret:
```

matrix-header

Funkcje pomocnicze do algorytmów macierzowych.

```
#if 1
#ifdef CHANGABLE MOD
int mod = 998'244'353;
#else
constexpr int mod = 998'244'353:
// BEGIN HASH 38b0c9
bool equal(int a, int b) {
 return a == b:
int mul(int a, int b) {
 return int(a * ll(b) % mod);
int add(int a, int b) {
 a += b:
 return a >= mod ? a - mod : a;
int powi(int a, int b) {
 for(int ret = 1:: b /= 2) {
   if(b == 0)
     return ret:
    if(b & 1)
     ret = mul(ret, a);
    a = mul(a, a);
int inv(int x) {
 return powi(x, mod - 2);
int divide(int a, int b) {
 return mul(a, inv(b));
int sub(int a, int b) {
 return add(a, mod - b);
using T = int;
// END HASH
#else
// BEGIN HASH a32baf
constexpr double eps = 1e-9:
bool equal(double a, double b) {
 return abs(a - b) < eps;
#define OP(name, op) double name(double a, double b) {
 return a op b; }
OP(mul, *)
OP(add, +)
OP(divide. /)
OP(sub, -)
using T = double:
// END HASH
#endif
```

matrix-inverse

#86d4aa, includes: matrix-header

 $\mathcal{O}(n^3)$, odwrotność macierzy (modulo lub double). Zwraca rząd macierzy. Dla odwracalnych macierzy (rząd = n) w a znajdzie się jej odwrotność.

```
int inverse(V<V<T>>& a) {
 int n = ssize(a);
 vi col(n);
 V h(n, V<T>(n));
```

```
h[i][i] = 1, col[i] = i;
REP(i, n) {
  int r = i, c = i;
  FOR(j, i, n - 1) FOR(k, i, n - 1)
    if(abs(a[j][k]) > abs(a[r][c]))
     r = i. c = k:
  if (equal(a[r][c], 0))
    return i;
  a[i].swap(a[r]);
  h[i].swap(h[r]);
  REP(i, n)
    swap(a[j][i], a[j][c]), swap(h[j][i], h[j][c]);
  swap(col[i], col[c]);
  T v = a[i][i];
  FOR(j, i + 1, n - 1) {
    T f = divide(a[j][i], v);
    a[j][i] = 0;
    FOR(k, i + 1, n - 1)
     a[j][k] = sub(a[j][k], mul(f, a[i][k]));
     h[j][k] = sub(h[j][k], mul(f, h[i][k]));
  FOR(i, i + 1, n - 1)
   a[i][j] = divide(a[i][j], v);
    h[i][j] = divide(h[i][j], v);
  a[i][i] = 1;
for(int i = n - 1; i > 0; --i) REP(j, i) {
 T v = a[j][i];
  REP(k, n)
    h[j][k] = sub(h[j][k], mul(v, h[i][k]));
REP(i, n)
  REP(j, n)
    a[col[i]][col[j]] = h[i][j];
return n:
```

miller-rabin

break:

 $\mathcal{O}(\log^2 n)$ test pierwszości Millera-Rabina, działa dla long longów.

```
ll llmul(ll a, ll b, ll m) {
 return ll(__int128_t(a) * b % m);
ll llpowi(ll a, ll n, ll m) {
 for (ll ret = 1;; n /= 2) {
   if (n == 0)
     return ret:
    if (n % 2)
      ret = llmul(ret, a, m);
    a = llmul(a, a, m);
bool miller_rabin(ll n) {
 if(n < 2) return false;</pre>
 int r = 0;
 ll d = n - 1:
 while(d % 2 == 0)
   d /= 2, r++;
 for(int a: {2, 325, 9375, 28178, 450775, 9780504,
    1795265022}) {
    if (a % n == 0) continue;
    ll x = llpowi(a, d, n);
    if(x == 1 || x == n - 1)
    bool composite = true;
    REP(i, r - 1) {
      x = llmul(x, x, n);
     if(x == n - 1) {
        composite = false;
```

```
if(composite) return false:
return true:
```

multiplicative

#3070a7 . includes: sieve

 $\mathcal{O}(n)$, mobius(n) oblicza funkcję Möbiusa na [0..n], totient(n) oblicza funkcie Eulera na [0..n], wartości w 0 niezdefiniowane.

```
// BEGIN HASH 882c54
vi mobius(int n) {
  sieve(n);
  vi ans(n + 1. 0):
  if (n) ans[1] = 1;
  FOR(i, 2, n) {
    int p = prime div[i];
    if (i / p % p) ans[i] = -ans[i / p];
 return ans;
} // END HASH
// BEGIN HASH e94976
vi totient(int n) {
 sieve(n):
  vi ans(n + 1, 1);
  FOR(i, 2, n) {
    int p = prime div[i];
   ans[i] = ans[i / p] * (p - bool(i / p % p));
 return ans:
} // END HASH
```

ntt

#0a21fe, includes: simple-modulo

 $\mathcal{O}(n \log n)$ mnożenie wielomianów mod 998244353.

```
// BEGIN HASH bcb639
using vi = vi;
constexpr int root = 3:
void ntt(vi& a, int n, bool inverse = false) {
 assert((n & (n - 1)) == 0):
  a.resize(n);
  for(int w = n / 2; w; w /= 2, swap(a, b)) {
   int r = powi(root, (mod - 1) / n * w), m = 1;
    for(int i = 0: i < n: i += w * 2. m = mul(m. r))</pre>
      REP(j, w) {
      int u = a[i + j], v = mul(a[i + j + w], m);
     b[i / 2 + j] = add(u, v);
      b[i / 2 + j + n / 2] = sub(u, v);
  if(inverse) {
   reverse(a.begin() + 1, a.end());
   int invn = inv(n);
   for(int& e : a) e = mul(e, invn);
} // END HASH
vi conv(vi a, vi b) {
 if(a.emptv() or b.emptv()) return {}:
  int l = ssize(a) + ssize(b) - 1, sz = 1 << __lg(2 * l
    - 1):
  ntt(a, sz), ntt(b, sz);
 REP(i, sz) a[i] = mul(a[i], b[i]);
 ntt(a, sz, true), a.resize(l);
 return a:
```

pell

 $\mathcal{O}(\log n)$, pell(n) oblicza rozwiązanie fundamentalne $x^2-ny^2=1$, zwraca (0,0) jeżeli nie istnieje (n jest kwadratem lub wynik przekracza II), all pell(n, limit) wyznacza wszystkie rozwiązania $x^2 - ny^2 = 1$ z x < limit, w razie potrzeby można przepisać na pythona lub użyć bignumów.

```
pair<ll. ll> pell(ll n) {
 ll s = ll(sqrtl(n));
 if (s * s == n) return {0, 0};
 ll m = 0, d = 1, a = s;
  __int128    num1 = 1,    num2 = a,    den1 = 0,    den2 = 1;
  while (num2 * num2 - n * den2 * den2 != 1) {
   m = d * a - m;
   d = (n - m * m) / d;
   a = (s + m) / d;
   if (num2 > (1ll << 62) / a) return {0, 0};</pre>
   tie(num1, num2) = pair(num2, a * num2 + num1);
   tie(den1, den2) = pair(den2, a * den2 + den1);
  return {num2, den2};
V<pair<ll, ll>> all pell(ll n, ll limit) {
 auto [x0, y0] = pell(n);
 if (!x0) return {};
 V<pair<ll, ll>> ret;
  __int128 x = x0, y = y0;
 while (x <= limit) {
   ret.eb(x, y);
   if (v0 * v > (1ll << 62) / n) break:
   tie(x, y) = pair(x0 * x + n * y0 * y, x0 * y + y0 *
      x);
 return ret:
```

pi #f777db

 $\mathcal{O}\left(n^{\frac{3}{4}}\right)$, liczba liczb pierwszych na przedziale [1,n]. Pi pi(n); pi.query(d); // musi zachodzic d | n

```
struct Pi {
 vll w, dp;
  int id(ll v) {
    if (v <= w.back() / v)
     return int(v - 1);
    return ssize(w) - int(w.back() / v);
    for (ll i = 1; i * i <= n; ++i) {
     w.pb(i);
      if (n / i != i)
        w.eb(n / i);
    sort(all(w));
    for (ll i : w)
      dp.eb(i - 1);
    for (ll i = 1; (i + 1) * (i + 1) <= n; ++i) {
     if (dp[i] == dp[i - 1])
       continue:
      for (int j = ssize(w) - 1; w[j] >= (i + 1) * (i + 1)
        1); --j)
        dp[j] = dp[id(w[j] / (i + 1))] - dp[i - 1];
  ll query(ll v) {
   assert(w.back() % v == 0);
    return dp[id(v)];
};
```

polynomial #8a2d5d,includes:ntt

```
Operacje na wielomianach mod 998244353, deriv, integr \mathcal{O}(n),
powi_deg \mathcal{O}(n \cdot deg), sqrt, inv, log, exp, powi, div \mathcal{O}(n \log n),
powi_slow, eval, inter \mathcal{O}(n \log^2 n) Ogólnie to przepisujemy co chcemy.
Funkcie oznaczone jako KONIECZNÉ sa wymagane. Funkcie oznaczone
WYMAGA ABC wymagają wcześniejszego przepisania ABC. deriv(a)
zwraca a', integr(a) zwraca \int a, powi(_deg_slow)(a, k, n) zwraca
a^k \pmod{x^n}, sqrt(a, n) zwraca a = (mod x^n), inv(a, n) zwraca
a^{-1} (\operatorname{mod} x^n), log(a, n) zwraca ln(a) (\operatorname{mod} x^n), exp(a, n) zwraca
exp(a)(\mathsf{mod}\,x^n), \mathsf{div}(\mathsf{a},\;\mathsf{b}) zwraca (q,r) takie, że a=qb+r,
eval(a, x) zwraca y taki, że a(x_i) = y_i, inter(x, y) zwraca a taki, że
a(x_i) = y_i.
// BEGIN HASH f824a3
vi mod_xn(C vi& a, int n) { // KONIECZNE
 return vi(a.begin(), a.begin() + min(n, ssize(a)));
void sub(vi& a, C vi& b) { // KONIECZNE
 a.resize(max(ssize(a), ssize(b)));
 REP(i, ssize(b)) a[i] = sub(a[i], b[i]);
} // END HASH
// BEGIN HASH 2c8fbb
vi deriv(vi a) {
  REP(i, ssize(a)) a[i] = mul(a[i], i);
  if(ssize(a)) a.erase(a.begin());
  return a:
vi integr(vi a) {
  int n = ssize(a);
  a.insert(a.begin(), 0);
  static vi f{1}:
  FOR(i, ssize(f), n) f.eb(mul(f[i - 1], i));
  int r = inv(f[n]);
  for(int i = n; i > 0; --i)
    a[i] = mul(a[i], mul(r, f[i - 1])), r = mul(r, i);
  return a;
} // END HASH
// BEGIN HASH d6d6d4
vi powi_deg(C vi& a, int k, int n) {
  assert(ssize(a) and a[0] != 0);
  vi v(n), f(n, 1);
  v[0] = powi(a[0], k);
  REP(i, n - 1) f[i + 1] = mul(f[i], n - i);
  int r = inv(mul(f[n - 1], a[0]));
  FOR(i, 1, n - 1) {
    FOR(j, 1, min(ssize(a) - 1, i)) {
      v[i] = add(v[i], mul(a[j], mul(v[i - j], sub(mul(
         k, j), i - j))));
    v[i] = mul(v[i], mul(r, f[n - i]));
    r = mul(r, i);
 return v:
} // END HASH
// BEGIN HASH 57a01a
vi powi_slow(C vi &a, int k, int n) {
 vi v{1}, b = mod_xn(a, n);
  int x = 1; while (x < n) \times *= 2;
  while(k) {
    ntt(b, 2 * x);
    if(k & 1) {
      ntt(v. 2 * x):
       REP(i, 2 * x) v[i] = mul(v[i], b[i]);
      ntt(v, 2 * x, true);
      v.resize(x);
    REP(i, 2 * x) b[i] = mul(b[i], b[i]);
    ntt(b, 2 * x, true);
    b.resize(x);
    k /= 2;
 return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 504d4e
vi sqrt(C vi& a, int n) {
 auto at = [&](int i) { if(i < ssize(a)) return a[i];</pre>
    else return 0; };
```

assert(ssize(a) and a[0] == 1);

```
C int inv2 = inv(2);
  vi v{1}, f{1}, g{1};
  for(int x = 1; x < n; x *= 2) {</pre>
    vi z = v;
    ntt(z, x);
    vi b = g;
    REP(i, x) b[i] = mul(b[i], z[i]);
    ntt(b, x, true);
    REP(i, x / 2) b[i] = 0;
    ntt(b, x);
    REP(i, x) b[i] = mul(b[i], g[i]);
    ntt(b. x. true):
    REP(i, x / 2) f.eb(sub(0, b[i + x / 2]));
    REP(i, x) z[i] = mul(z[i], z[i]);
    ntt(z, x, true);
    vi c(2 * x);
    REP(i, x) c[i + x] = sub(add(at(i), at(i + x)), z[i
      1):
    ntt(c, 2 * x);
    g = f;
    ntt(g, 2 * x);
    REP(i, 2 * x) c[i] = mul(c[i], g[i]);
    ntt(c, 2 * x, true);
    REP(i, x) v.eb(mul(c[i + x], inv2));
 return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 02cc82
vi inv(C vi& a, int n) {
  assert(ssize(a) and a[0] != 0);
  vi v{inv(a[0])}:
  for(int x = 1; x < n; x *= 2) {
    vi f = mod_xn(a, 2 * x), g = v;
    ntt(q, 2 * x);
    REP(k, 2) {
      ntt(f, 2 * x);
      REP(i, 2 * x) f[i] = mul(f[i], g[i]);
      ntt(f, 2 * x, true);
      REP(i, x) f[i] = 0;
    sub(v, f);
 return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 6635b5
vi log(C vi& a, int n) { // WYMAGA deriv, integr, inv
  assert(ssize(a) and a[0] == 1);
  return integr(mod_xn(conv(deriv(mod_xn(a, n)), inv(a,
     n)), n - 1));
} // END HASH
// BEGIN HASH 7b9b7f
vi exp(C vi& a, int n) { // WYMAGA deriv, integr
 assert(a.emptv() or a[0] == 0):
  vi v\{1\}, f\{1\}, g, h\{0\}, s;
  for(int x = 1; x < n; x *= 2) {</pre>
   q = v;
    REP(k, 2) {
      ntt(q, (2 - k) * x);
      if(!k) s = g;
      REP(i, x) g[i] = mul(g[(2 - k) * i], h[i]);
      ntt(g, x, true);
      REP(i, x / 2) g[i] = 0;
    sub(f, g);
    vi b = deriv(mod_xn(a, x));
    REP(i, x) b[i] = mul(s[2 * i], b[i]);
    ntt(b, x, true);
    vi c = deriv(v);
    sub(c, b);
    rotate(all(c) - 1, c.end());
    ntt(c. 2 * x):
    h = f;
    ntt(h, 2 * x);
    REP(i, 2 * x) c[i] = mul(c[i], h[i]);
    ntt(c, 2 * x, true);
    c.resize(x);
```

```
vi t(x - 1);
    c.insert(c.begin(), t.begin(), t.end());
    vi d = mod_xn(a, 2 * x);
    sub(d, integr(c));
    d.erase(d.begin(), d.begin() + x);
    ntt(d, 2 * x);
    REP(i, 2 * x) d[i] = mul(d[i], s[i]);
    ntt(d, 2 * x, true);
    REP(i, x) v.eb(d[i]);
  return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 802699
vi powi(C vi& a, int k, int n) { // WYMAGA log, exp
  vi v = mod xn(a, n);
  int cot = 0:
  while(cnt < ssize(v) and !v[cnt])
    ++cnt;
  if(ll(cnt) * k >= n)
    return {};
  v.erase(v.begin(), v.begin() + cnt);
  if(v.empty())
    return k ? vi{} : vi{1};
  int powi0 = powi(v[0], k);
  int inv0 = inv(v[0]);
  for(int& e : v) e = mul(e, inv0);
  v = log(v, n - cnt * k);
  for(int& e : v) e = mul(e, k);
  v = exp(v, n - cnt * k);
  for(int& e : v) e = mul(e, powi0);
  vi t(cnt * k. 0):
  v.insert(v.begin(), t.begin(), t.end());
  return v:
} // END HASH
// BEGIN HASH 748a86
pair < vi, vi > div_slow(vi a, C vi& b) {
  vi x:
  while(ssize(a) >= ssize(b)) {
    x.eb(mul(a.back(), inv(b.back())));
    if(x.back() != 0)
      REP(i, ssize(b))
        a.end()[-i - 1] = sub(a.end()[-i - 1], mul(x.
          back(), b.end()[-i - 1]));
    a.pop_back();
  reverse(all(x));
  return {x, a};
pair<vi, vi> div(vi a, C vi& b) { // WYMAGA inv,
  div slow
  C int d = ssize(a) - ssize(b) + 1;
  if (d <= 0)
    return {{}, a};
  if (min(d, ssize(b)) < 250)
   return div_slow(a, b);
  vi x = mod_xn(conv(mod_xn({a.rbegin(), a.rend()}, d),
     inv({b.rbegin(), b.rend()}, d)), d);
  reverse(all(x));
  sub(a, conv(x, b));
  return {x, mod_xn(a, ssize(b))};
} // END HASH
// BEGIN HASH 6a6b92
vi build(V<vi> &tree, int v, auto l, auto r) {
 if (r - l == 1) {
    return tree[v] = vi{sub(0, *l), 1};
    auto M = l + (r - l) / 2:
    return tree[v] = conv(build(tree, 2 * v, l, M),
      build(tree, 2 * v + 1, M, r));
} // END HASH
// BEGIN HASH c3c4fc
int eval_single(C vi& a, int x) {
 int y = 0;
  RFOR(i, ssize(a)-1, 0) {
    y = mul(y, x);
    y = add(y, a[i]);
```

```
return y;
vi eval helper(C vi& a. V<vi>& tree. int v. auto l.
 auto r) {
 if (r - l == 1) {
   return {eval single(a, *l)};
   auto m = l + (r - l) / 2;
   vi A = eval_helper(div(a, tree[2 * v]).se, tree, 2
     * v, l, m);
   vi B = eval_helper(div(a, tree[2 * v + 1]).se, tree
      , 2 * v + 1, m, r);
   A.insert(A.end(), B.begin(), B.end());
vi eval(C vi& a, C vi& x) { // WYMAGA div, eval_single,
   build, eval helper
 if (x.emptv())
   return {};
 V<vi> tree(4 * ssize(x));
 build(tree, 1, begin(x), end(x));
 return eval_helper(a, tree, 1, begin(x), end(x));
} // END HASH
// BEGIN HASH 87c63d
vi inter helper(C vi& a, V<vi>& tree, int v, auto l,
  auto r, auto ly, auto ry) {
 if (r - l == 1) {
   return {mul(*ly, inv(a[0]))};
   auto m = l + (r - l) / 2:
   auto my = ly + (ry - ly) / 2;
   vi A = inter_helper(div(a, tree[2 * v]).se, tree, 2
      * v, l, m, ly, my);
   vi B = inter_helper(div(a, tree[2 * v + 1]).se,
     tree, 2 * v + 1, m, r, my, ry);
   vi L = conv(A, tree[2 * v + 1]);
   vi R = conv(B, tree[2 * v]);
   REP(i, ssize(R))
     L[i] = add(L[i], R[i]);
   return I:
vi inter(C vi& x, C vi& y) { // WYMAGA deriv, div,
  build, inter_helper
  assert(ssize(x) == ssize(y));
 if (x.empty())
   return {};
 V<vi> tree(4 * ssize(x));
 return inter_helper(deriv(build(tree, 1, begin(x),
   end(x))), tree, 1, begin(x), end(x), begin(y), end
    (y));
} // END HASH
```

power-sum

#32d0ba , includes: lagrange-consecutive power_monomial_sum $\mathcal{O}(k \log k)$, power_binomial_sum $\mathcal{O}(k)$. power_monomial_sum(a, k, n) liczy $\sum_{i=0}^{n-1} a^i \cdot i^k$, power_binomial_sum(a, k, n) liczy $\sum_{i=0}^{n-1} a^i \cdot \left(\frac{i}{i}\right)$. Działa dla 0 < n or

power_binomial_sum(a, k, n) liczy $\sum_{i=0}^{n-1} a^i \cdot {i \choose k}$. Działa dla $0 \le n$ oraz $a \ne 1$.

```
// BEGIN HASH 74870f
int power_monomial_sum(int a, int k, int n) {
    if (n == 0) return 0;
    int p = 1, b = 1, c = 0, d = a, inva = inv(a);
    vi v(k + 1, k == 0);
    FOR(i, 1, k) v[i] = add(v[i - 1], mul(p = mul(p, a),
        powi(i, k)));
    BinomCoeff bc(k + 1);
    REP(i, k + 1) {
        c = add(c, mul(bc(k + 1, i), mul(v[k - i], b)));
        b = mul(b, sub(0, a));
    }
    c = mul(c, inv(powi(sub(1, a), k + 1)));
```

```
REP(i, k + 1) v[i] = mul(sub(v[i], c), d = mul(d,
    inval):
 return add(c, mul(lagrange_consecutive(v, n - 1),
    powi(a, n - 1)));
} // END HASH
// BEGIN HASH 7f9702
int power binomial sum(int a, int k, int n) {
 int p = powi(a, n), inva1 = inv(sub(a, 1)), binom =
   1, ans = 0;
 BinomCoeff bc(k + 1);
 REP(i, k + 1) {
   ans = sub(mul(p. binom), mul(ans. a)):
   if(!i) ans = sub(ans, 1);
   ans = mul(ans. inva1):
   binom = mul(binom, mul(n - i, mul(bc.rev[i + 1], bc
      .fac[i])));
 return ans:
} // END HASH
```

primitive-root

#9f409a,includes: simple-modulo, rho-pollard

 $\mathcal{O}\left(\log^2(mod)\right)$, dla pierwszego mod znajduje generator modulo mod (z być może sporą stałą).

```
int primitive_root() {
 if(mod == 2)
   return 1;
 int a = mod - 1:
 vll v = factor(q);
 vi fact:
 REP(i, ssize(v))
   if(!i or v[i] != v[i - 1])
     fact.eb(v[i]);
 while(true) {
   int q = rd(2, q);
   auto is_good = [&] {
     for(auto &f : fact)
       if(powi(g, q / f) == 1)
         return false:
     return true:
   if(is_good())
     return q;
```

pythagorean-triples

‡a0b5a2

Wyznacza wszystkie trójki (a,b,c) takie, że $a^2+b^2=c^2$, gcd(a,b,c)=1 oraz $c\leq$ limit. Zwraca tylko jedną z (a,b,c) oraz (b,a,c).

```
V<tuple<int, int, int>> pythagorean_triples(int limit)
{
    V<tuple<int, int, int>> ret;
    function<void(int, int, int)> gen = [&](int a, int b, int c) {
        if (c > limit)
            return;
        ret.eb(a, b, c);
        REP(i, 3) {
            gen(a + 2 * b + 2 * c, 2 * a + b + 2 * c, 2 * a + 2 * b + 3 * c);
            a = -a;
            if (i) b = -b;
        }
    };
    gen(3, 4, 5);
    return ret;
}
```

rho-pollard

#db8f43, includes: miller-rab

```
\mathcal{O}\left(n^{\frac{1}{4}}\right), factor(n) zwraca V dzielników pierwszych n, niekoniecznie
posortowany, get_pairs(n) zwraca posortowany V par (dzielnik
pierwszych, krotność) dla liczby n. all factors(n) zwraca V wszystkich
dzielników n, niekoniecznie posortowany, factor (12) = {2, 2, 3},
factor(545423) = \{53, 41, 251\};, get_pairs(12) = \{(2, 2), (3, 1)\},
all factors(12) = \{1, 3, 2, 6, 4, 12\}.
// BEGIN HASH 6d1d12
ll rho_pollard(ll n) {
  if(n % 2 == 0) return 2;
  for(ll i = 1;; i++) {
    auto f = [&](ll x) { return (llmul(x, x, n) + i) %
      n; };
    ll x = 2, y = f(x), p;
    while((p = \_gcd(n - x + y, n)) == 1)
      x = f(x), y = f(f(y));
    if(p != n) return p;
vll factor(ll n) {
 if(n == 1) return {};
  if(miller rabin(n)) return {n};
  ll x = rho_pollard(n);
  auto l = factor(x), r = factor(n / x);
  l.insert(l.end(), r.begin(), r.end());
  return l;
} // END HASH
V<pair<ll, int>> get_pairs(ll n) {
 auto v = factor(n):
  sort(all(v));
  V<pair<ll, int>> ret;
  REP(i, ssize(v)) {
    int x = i + 1;
    while (x < ssize(v) and v[x] == v[i])
    ret.eb(v[i], x - i);
    i = x - 1;
  return ret;
vll all_factors(ll n) {
  auto v = get pairs(n);
  vll ret:
  function < void(ll,int) > gen = [&](ll val, int p) {
    if (p == ssize(v)) {
      ret.eb(val);
      return;
    auto [x. cnt] = v[p]:
    gen(val, p + 1);
    REP(i, cnt) {
      val *= x;
      gen(val, p + 1);
  };
  gen(1, 0);
  return ret;
```

same-div #94bc3b

 $\mathcal{O}\left(\sqrt{n}\right), \text{wyznacza przedziały o takiej samej wartości } \lfloor n/x \rfloor \text{ lub } \lceil n/x \rceil. \\ \text{same_floor(8)} = \{(1,\ 1),\ (2,\ 2),\ (3,\ 4),\ (5,\ 8)\}, \text{same_ceil(8)} = \{(8,\ 8),\ (4,\ 7),\ (3,\ 3),\ (2,\ 2),\ (1,\ 1)\}, \text{na konteście raczej checemy przepisać tylko pętlę i od razu wykonywać obliczenia na parze (l, r) zamiast grupować wszyskie przedziały w vectorze. Dla <math>n$ będącego intem można zmienić wszystkie ll na int, w celu zbicia stałej.

```
// BEGIN HASH 0022a0
V<pair<ll, ll>> same_floor(ll n) {
   V<pair<ll, ll>> v;
   for (ll l = 1, r; l <= n; l = r + 1) {
      r = n / (n / l);
      v.eb(l, r);
   }
   return v;</pre>
```

```
} // END HASH
// BEGIN HASH 766533
V<pair<ll, ll>> vsame_ceil(ll n) {
   V<pair<ll, ll>> v;
   for (ll r = n, l; r >= 1; r = l - 1) {
        l = (n + r - 1) / r;
        l = (n + l - 1) / l;
        v.eb(l, r);
   }
   return v;
} // END HASH
```

sieve

#a101b7

 $\mathcal{O}\left(n
ight)$, sieve(n) przetwarza liczby do n włącznie, comp[i] oznacza czy i jest złożone, primes zawiera wszystkie liczby pierwsze <= n, prime_div[i] zawiera najmniejszy dzielnik pierwszy i, na CF dla n=1e8 działa w 1.2s.

```
V<bool>
V<bool>
vi primes, prime_div;
void sieve(int n) {
    primes.clear();
    comp.resize(n + 1);
    prime_div.resize(n + 1);
    FOR(i, 2, n) {
        if (!comp[i]) primes.eb(i), prime_div[i] = i;
        for (int p : primes) {
            int x = i * p;
            if (x > n) break;
            comp[x] = true;
            prime_div[x] = p;
            if (i % p == 0) break;
        }
    }
}
```

simple-modulo

#03c59

podstawowe operacje na modulo, pamiętać o constexpr.

```
// BEGIN HASH 6b9273
#ifdef CHANGABLE MOD
int mod = 998'244'353:
#else
constexpr int mod = 998'244'353;
#endif
int add(int a, int b) {
 a += b;
 return a >= mod ? a - mod : a;
int sub(int a, int b) {
 return add(a, mod - b);
int mul(int a, int b) {
 return int(a * ll(b) % mod);
int powi(int a, int b) {
 for(int ret = 1;; b /= 2) {
   if(b == 0)
     return ret:
   if(b & 1)
     ret = mul(ret, a);
    a = mul(a, a);
int inv(int x) {
return powi(x, mod - 2);
} // END HASH
struct BinomCoeff {
 vi fac. rev:
  BinomCoeff(int n) {
   fac = rev = V(n + 1, 1);
   FOR(i, 1, n) fac[i] = mul(fac[i - 1], i);
   rev[n] = inv(fac[n]);
   for(int i = n; i > 0; --i)
```

```
rev[i - 1] = mul(rev[i], i);
int operator()(int n, int k) {
 return mul(fac[n], mul(rev[n - k], rev[k]));
```

simplex

 $\mathcal{O}(szubko)$. Simplex(n, m) tworzy lpsolver z n zmiennymi oraz m ograniczeniami, rozwiązuje max cx przy Ax < b.

```
#define FIND(n, expr) [&] { REP(i, n) if(expr) return i
 ; return -1; }()
struct Simplex {
 using T = double;
 C T eps = 1e-9, inf = 1/.0;
 int n, m;
 vi N. B:
 V<V<T>> A:
 V<T> b, c;
 T res = 0:
  Simplex(int vars, int eqs)
   : n(vars), m(eqs), N(n), B(m), A(m, V<T>(n)), b(m),
    REP(i, n) N[i] = i;
    REP(i, m) B[i] = n + i;
  void pivot(int eq, int var) {
   T coef = 1 / A[eq][var], k;
    REP(i, n)
     if(abs(A[eq][i]) > eps) A[eq][i] *= coef;
    A[eq][var] *= coef, b[eq] *= coef;
    REP(r, m) if(r != eq \&\& abs(A[r][var]) > eps) {
     k = -A[r][var], A[r][var] = 0;
     REP(i, n) A[r][i] += k * A[eq][i];
     b[r] += k * b[eq];
    k = c[var], c[var] = 0;
    REP(i, n) c[i] -= k * A[eq][i];
    res += k * b[eq];
    swap(B[eq], N[var]);
  bool solve() {
   int eq, var;
    while(true) {
     if((eq = FIND(m, b[i] < -eps)) == -1) break;
     if((var = FIND(n, A[eq][i] < -eps)) == -1) {
       res = -inf; // no solution
       return false:
     pivot(eq, var);
    while(true) {
     if((var = FIND(n, c[i] > eps)) == -1) break;
     REP(i, m) if(A[i][var] > eps
       && (eq == -1 || b[i] / A[i][var] < b[eq] / A[eq
         ][var]))
        ea = i:
      if(eq == -1) {
       res = inf; // unbound
       return false;
     pivot(eq, var);
    return true:
 V<T> get_vars() {
   V<T> vars(n);
     if(B[i] < n) vars[B[i]] = b[i];</pre>
    return vars;
};
```

tonelli-shanks

#4e1b15

 $\mathcal{O}(\log^2(p))$, dla pierwszego p oraz 0 < a < p-1 znajduje takie x, że $x^2 \equiv a \pmod{p}$ lub -1 jeżeli takie x nie istnieje, można przepisać by działało dla II

```
int mul(int a. int b. int p) {
 return int(a * ll(b) % p);
int powi(int a, int b, int p) {
 for (int ret = 1;; b /= 2) {
   if (!b) return ret;
   if (b & 1) ret = mul(ret, a, p);
   a = mul(a, a, p);
int tonelli shanks(int a. int p) {
 if (a == 0) return 0;
 if (p == 2) return 1:
 if (powi(a, p / 2, p) != 1) return -1;
 int q = p - 1, s = 0, z = 2;
 while (q \% 2 == 0) q /= 2, ++s;
 while (powi(z, p / 2, p) == 1) ++z;
 int c = powi(z, q, p), t = powi(a, q, p);
 int r = powi(a, q / 2 + 1, p);
 while (t != 1) {
   int i = 0, x = t;
   while (x != 1) x = mul(x, x, p), ++i;
   c = powi(c, 1 << (s - i - 1), p); // 1ll dla ll
   r = mul(r, c, p), c = mul(c, c, p);
   t = mul(t, c, p), s = i;
 return r;
```

xor-base

#788707

 $\mathcal{O}(nB+B^2)$ dla B=bits, dla S wyznacza minimalny zbiór B taki, że każdy element S można zapisać jako xor jakiegoś podzbioru

```
int highest bit(int ai) {
 return ai == 0 ? 0 : __lg(ai) + 1;
constexpr int bits = 30;
vi xor base(vi elems) {
 V<vi> at bit(bits + 1):
 for(int ai : elems)
   at_bit[highest_bit(ai)].eb(ai);
 for(int b = bits; b >= 1; --b)
   while(ssize(at_bit[b]) > 1) {
     int ai = at_bit[b].back();
     at_bit[b].pop_back();
     ai ^= at bit[b].back();
     at_bit[highest_bit(ai)].eb(ai);
 at_bit.erase(at_bit.begin());
 REP(b0, bits - 1)
   for(int a0 : at_bit[b0])
     FOR(b1, b0 + 1, bits - 1)
       for(int &a1 : at bit[b1])
         if((a1 >> b0) & 1)
            a1 ^= a0:
 for(auto &v : at_bit) {
   assert(ssize(v) <= 1);
   for(int ai : v)
     ret.eb(ai);
 return ret;
```

Struktury danych (4)

associative-queue

Kolejka wspierająca dowolną operację łączną, $\mathcal{O}(1)$ zamortyzowany. Konstruktor przyjmuje dwuargumentową funkcję oraz jej element neutralny. Dla minów jest AssocQueue<int> q([](int a, int b){ return min(a, b); }, numeric limits<int>::max());

```
template < typename T>
struct AssocQueue {
 using fn = function <T(T, T)>:
 V<pair<T, T>> s1, s2; // {x, f(pref)}
 AssocQueue(fn f, T e = T()) : f(f), s1(\{\{e, e\}\}),
   s2({{e, e}}) {}
 void mv() {
   if (ssize(s2) == 1)
     while (ssize(s1) > 1) {
       s2.eb(s1.back().fi, f(s1.back().fi, s2.back().
       s1.pop back():
 void emplace(T x) {
  s1.eb(x, f(s1.back().se, x));
 void pop() {
   mv():
   s2.pop_back();
   return f(s2.back().se, s1.back().se);
 T front() {
   return s2.back().fi;
 int size() {
   return ssize(s1) + ssize(s2) - 2;
 void clear() {
   s1.resize(1);
   s2.resize(1);
```

fenwick-tree-2d

#fefc31 . includes: fenwick-tree

 $\mathcal{O}(\log^2 n)$, pamięć $\mathcal{O}(n \log n)$, 2D offline, wywołujemy preprocess(x, y) na pozycjach, które chcemy updateować, później init(). update(x, y, val) dodaje val do [x,y], query(x,y) zwraca sumę na prostokącie (0,0) - (x,y).

```
struct Fenwick2d {
 V<vi> ys;
 V<Fenwick> ft:
 Fenwick2d(int limx) : ys(limx) {}
 void preprocess(int x, int y) {
   for(; x < ssize(ys); x |= x + 1)
     ys[x].pb(y);
 void init() {
   for(auto &v : vs) {
     sort(all(v));
     ft.eb(ssize(v));
 int ind(int x, int y) {
   auto it = lower_bound(all(ys[x]), y);
   return int(distance(ys[x].begin(), it));
 void update(int x, int y, ll val) {
   for(; x < ssize(ys); x |= x + 1)
     ft[x].update(ind(x, y), val);
 ll query(int x, int y) {
   ll sum = 0;
   for(x++; x > 0; x &= x - 1)
```

```
sum += ft[x - 1].query(ind(x - 1, y + 1) - 1);
    return sum:
 }
};
```

fenwick-tree

#7cfd2b

 $\mathcal{O}(\log n)$, indeksowane od 0, update(pos, val) dodaje val do elementu pos, query(pos) zwraca sume [0, pos].

```
struct Fenwick {
 vll s:
  Fenwick(int n) : s(n) {}
  void update(int pos, ll val) {
   for(; pos < ssize(s); pos |= pos + 1)</pre>
      s[pos] += val;
  ll query(int pos) {
   ll ret = 0:
    for(pos++; pos > 0; pos &= pos - 1)
     ret += s[pos - 1];
    return ret;
  il query(int l, int r) {
    return query(r) - query(l - 1);
};
find-union
```

 $\mathcal{O}(\alpha(n))$, mniejszy do wiekszego.

```
struct FindUnion {
 vi rep;
  int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
  int find(int x) {
   return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
  bool same_set(int a, int b) { return find(a) == find(
  bool ioin(int a. int b) {
    a = find(a), b = find(b);
   if(a == b)
     return false;
    if(-rep[a] < -rep[b])
     swap(a, b);
    rep[a] += rep[b];
   rep[b] = a:
    return true;
 FindUnion(int n) : rep(n. -1) {}
};
```

hash-map

#a87164.includes: <ext/pb ds/assoc container.hpp> $\mathcal{O}(1)$, trzeba przed includem dać undef GLIBCXX DEBUG.

```
using namespace __gnu_pbds;
struct chash {
 C uint64_t c = ll(2e18 * acosl(-1)) + 69;
 C int RANDOM = mt19937(0)();
 size_t operator()(uint64_t x) C {
    return __builtin_bswap64((x^RANDOM) * c);
template < class L, class R>
using hash_map = gp_hash_table < L, R, chash >;
```

lazv-segment-tree

Drzewo przedział-przedział, w miarę abstrakcyjne. Wystarczy zmienić Node i funkcje na nim.

```
// BEGIN HASH 97486f
struct Node {
```

```
ll sum = 0, lazy = 0;
 int sz = 1:
void push_to_sons(Node &n, Node &l, Node &r) {
 auto push to son = [&](Node &c) {
   c.sum += n.lazy * c.sz;
   c.lazy += n.lazy;
 push_to_son(l);
 push_to_son(r);
 n.lazy = 0;
Node merge(Node l, Node r) {
 return Node{
   .sum = l.sum + r.sum.
   .lazy = 0,
    .sz = l.sz + r.sz
void add_to_base(Node &n, int val) {
 n.sum += n.sz * ll(val);
 n.lazy += val;
} // END HASH
// BEGIN HASH f78ac3
struct Tree {
 V<Node> tree:
  int sz = 1;
 Tree(int n) {
    while(sz < n)
     sz *= 2;
    tree.resize(sz * 2):
    for(int v = sz - 1; v >= 1; v--)
     tree[v] = merge(tree[2 * v], tree[2 * v + 1]);
  void push(int v) {
   push_to_sons(tree[v], tree[2 * v], tree[2 * v + 1])
 Node get(int l, int r, int v = 1) {
   if(l == 0 and r == tree[v].sz - 1)
     return tree[v];
    push(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
     return get(l, r, 2 * v);
    else if(m <= l)</pre>
     return get(l - m, r - m, 2 * v + 1);
    else
      return merge(get(l, m - 1, 2 * v), get(0, r - m,
        2 * v + 1)):
 void update(int l, int r, int val, int v = 1) {
    if(l == 0 && r == tree[v].sz - 1) {
     add_to_base(tree[v], val);
     return:
    push(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
     update(l, r, val, 2 * v);
    else if(m <= l)</pre>
     update(l - m, r - m, val, 2 * v + 1);
    else {
     update(l, m - 1, val, 2 * v);
     update(0, r - m, val, 2 * v + 1);
    tree[v] = merge(tree[2 * v], tree[2 * v + 1]);
}; // END HASH
```

lichao-tree

#dec5d

Dla funkcji, których pary przecinają się co najwyżej raz, oblicza minimum w punkcie x. Podany kod jest dla funkcji liniowych.

```
struct Function {
```

```
int a;
 ll b:
 ll operator()(int x) {
   return x * ll(a) + b:
 Function(int p = 0, ll q = infll) : a(p), b(q) {}
ostream& operator << (ostream &os, Function f) {
 return os << pair(f.a, f.b);</pre>
struct LiChaoTree {
 int size = 1:
 V<Function> tree;
 LiChaoTree(int n) {
   while(size < n)
     size *= 2:
    tree.resize(size << 1);</pre>
 ll get min(int x) {
    int v = x + size;
   ll ans = infll;
    while(v) {
     chmin(ans, tree[v](x));
     v >>= 1:
   return ans:
  void add_func(Function new_func, int v, int l, int r)
    int m = (l + r) / 2;
    bool domin l = tree[v](l) > new func(l).
       domin_m = tree[v](m) > new_func(m);
     swap(tree[v], new func);
    if(l == r)
     return;
    else if(domin_l == domin_m)
     add_func(new_func, v << 1 | 1, m + 1, r);
      add_func(new_func, v << 1, l, m);
  void add_func(Function new_func) {
    add_func(new_func, 1, 0, size - 1);
};
```

line-container

#5316a7

 $\mathcal{O}(\log n)$ set dla funkcji liniowych, add(a, b) dodaje funkcję y = ax + b query(x) zwraca największe y w punkcje x.

```
struct Line {
 mutable ll a, b, p;
 ll eval(ll x) C { return a * x + b; }
 bool operator <(C Line & o) C { return a < o.a; }</pre>
 bool operator<(ll x) C { return p < x; }</pre>
struct LineContainer : multiset<Line, less<>>> {
 // jak double to inf = 1 / .0, div(a, b) = a / b
 C ll inf = LLONG MAX:
 ll div(ll a, ll \bar{b}) { return a / b - ((a ^ b) < 0 && a
    % b); }
 bool intersect(iterator x, iterator y) {
   if(y == end()) { x->p = inf; return false; }
   if(x->a == y->a) x->p = x->b > y->b ? inf : -inf;
   else x - > p = div(y - > b - x - > b, x - > a - y - > a);
   return x->p >= v->p:
 void add(ll a. ll b) {
   auto z = insert({a, b, 0}), y = z++, x = y;
   while(intersect(y, z)) z = erase(z);
   if(x != begin() && intersect(--x, y))
      intersect(x, erase(y));
   while((y = x) != begin() && (--x)->p >= y->p)
      intersect(x, erase(y));
```

```
ll query(ll x) {
  assert(!empty());
  return lower_bound(x)->eval(x);
};
```

link-cut

#03004

 $\mathcal{O}\left(q\log n\right)$ Link-Cut Tree z wyznaczaniem odległości między wierzchołkami, ka w zakorzenionym drzewie, dodawaniem na ścieżce, dodawaniem na poddrzewie, zwracaniem sumy na ścieżce, zwracaniem sumy na poddrzewie. Przepisać co się chce (logika lazy jest tylko w AdditionalInfo, można np. zostawić puste funkcje). Wywołać konstruktor, potem set_value na wierzchołkach (aby się ustawiło, że nie-nił to nie-nił) i potem iazda.

```
nie-nil to nie-nil) i potem jazda.
struct AdditionalInfo {
 using T = ll;
  static constexpr T neutral = 0; // Remember that
    there is a nil vertex!
  T node value = neutral, splay value = neutral;//,
    splay_value_reversed = neutral;
  T whole subtree value = neutral, virtual value =
    neutral:
  T splay_lazy = neutral; // lazy propagation on paths
  T splay_size = 0; // O because of nil
  T whole_subtree_lazy = neutral, whole_subtree_cancel
    = neutral: // lazv propagation on subtrees
  T whole subtree size = 0, virtual size = 0; // 0
    because of nil
  void set_value(T x) {
    node_value = splay_value = whole_subtree_value = x;
    splay size = 1;
    whole subtree size = 1:
  void update_from_sons(AdditionalInfo &l,
    AdditionalInfo &r) {
    splay_value = l.splay_value + node_value + r.
      splay_value;
    splay_size = l.splay_size + 1 + r.splay_size;
    whole subtree value = l.whole subtree value +
      node value + virtual value + r.
      whole subtree value;
    whole_subtree_size = l.whole_subtree_size + 1 +
      virtual size + r.whole subtree size;
  void change virtual(AdditionalInfo &virtual son, int
    delta) {
    assert(delta == -1 or delta == 1);
    virtual_value += delta * virtual_son.
      whole subtree value;
    whole subtree value += delta * virtual son.
      whole_subtree_value;
    virtual_size += delta * virtual_son.
      whole subtree size;
    whole_subtree_size += delta * virtual_son.
      whole subtree size;
  void push_lazy(AdditionalInfo &l, AdditionalInfo &r,
    l.add_lazy_in_path(splay_lazy);
    r.add lazy in path(splay lazy);
    splay_lazy = 0;
  void cancel_subtree_lazy_from_parent(AdditionalInfo &
    whole_subtree_cancel = parent.whole_subtree_lazy;
  void pull lazv from parent(AdditionalInfo &parent) {
    if(splay size == 0) // nil
      return:
    add_lazy_in_subtree(parent.whole_subtree_lazy -
      whole subtree cancel):
    cancel subtree lazy from parent(parent);
  T get path sum() {
```

```
return splay value;
 T get_subtree_sum() {
   return whole subtree value:
  void add_lazy_in_path(T x) {
   splay lazy += x;
    node_value += x;
    splay_value += x * splay_size;
    whole_subtree_value += x * splay_size;
  void add lazv in subtree(T x) {
    whole subtree lazy += x;
    node_value += x;
    splay value += x * splay size;
    whole_subtree_value += x * whole_subtree_size;
    virtual value += x * virtual size;
};
struct Splay {
 struct Node {
    array < int, 2 > child;
    int parent;
    int subsize splav = 1:
    bool lazy_flip = false;
    AdditionalInfo info:
  V<Node> t;
  C int nil:
  Splay(int n)
  : t(n + 1), nil(n) {
   t[nil].subsize_splay = 0;
    for(Node &v : t)
      v.child[0] = v.child[1] = v.parent = nil;
  void apply_lazy_and_push(int v) {
   auto &[l, r] = t[v].child;
    if(t[v].lazy_flip) {
      for(int c : {l, r})
       t[c].lazy_flip ^= 1;
      swap(l, r);
    t[v].info.push_lazy(t[l].info, t[r].info, t[v].
      lazy_flip);
    for(int c : {l, r})
      if(c != nil)
        t[c].info.pull_lazy_from_parent(t[v].info);
    t[v].lazy flip = false;
  void update_from_sons(int v) {
    // assumes that v's info is pushed
    auto [l, r] = t[v].child;
    t[v].subsize_splay = t[l].subsize_splay + 1 + t[r].
      subsize_splay;
    for(int c : {l, r})
      apply_lazy_and_push(c);
    t[v].info.update_from_sons(t[l].info, t[r].info);
  // After that, v is pushed and updated
  void splay(int v) {
    apply_lazy_and_push(v);
    auto set_child = [&](int x, int c, int d) {
      if(x != nil and d != -1)
       t[x].child[d] = c;
      if(c != nil) {
       t[c].parent = x;
        t[c].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[x].
    auto get_dir = [&](int x) -> int {
      int p = t[x].parent:
      if(p == nil or (x != t[p].child[0] and x != t[p].
        child[1]))
        return -1;
      return t[p].child[1] == x;
```

```
auto rotate = [&](int x, int d) {
      int p = t[x].parent, c = t[x].child[d];
      assert(c != nil);
      set_child(p, c, get_dir(x));
      set child(x, t[c].child[!d], d);
     set_child(c, x, !d);
     update from sons(x);
      update_from_sons(c);
    while(get_dir(v) != -1) {
     int p = t[v].parent, pp = t[p].parent;
     array path_up = {v, p, pp, t[pp].parent};
      for(int i = ssize(path_up) - 1; i >= 0; --i) {
       if(i < ssize(path_up) - 1)</pre>
         t[path up[i]].info.pull lazy from parent(t[
            path_up[i + 1]].info);
        apply_lazy_and_push(path_up[i]);
      int dp = get_dir(v), dpp = get_dir(p);
     if(dpp == -1)
       rotate(p, dp);
      else if(dp == dpp) {
       rotate(pp, dpp);
       rotate(p, dp);
     else {
       rotate(p, dp);
        rotate(pp, dpp);
struct LinkCut : Splay {
 LinkCut(int n) : Splay(n) {}
 // Cuts the path from x downward, creates path to
    root, splays x.
  int access(int x) {
    int v = x, cv = nil;
    for(; v != nil; cv = v, v = t[v].parent) {
      splay(v);
     int &right = t[v].child[1];
      t[v].info.change_virtual(t[right].info, +1);
      right = cv:
     t[right].info.pull_lazy_from_parent(t[v].info);
     t[v].info.change_virtual(t[right].info, -1);
     update from sons(v);
    splay(x);
    return cv;
  // Changes the root to v.
  // Warning: Linking, cutting, getting the distance,
    etc. changes the root.
  void reroot(int v) {
   access(v):
    t[v].lazy_flip ^= 1;
    apply_lazy_and_push(v);
  // Returns the root of tree containing v.
  int get leader(int v) {
    access(v):
    while(apply_lazy_and_push(v), t[v].child[0] != nil)
     v = t[v].child[0];
    splay(v);
   return v:
  bool is in same tree(int v. int u) {
   return get leader(v) == get leader(u);
 // Assumes that v and u aren't in same tree and v !=
  // Adds edge (v. u) to the forest.
  void link(int v, int u) {
   reroot(v);
    access(u);
    t[u].info.change_virtual(t[v].info, +1);
    assert(t[v].parent == nil);
```

```
t[v].parent = u;
  t[v].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[u].info
    );
// Assumes that v and u are in same tree and v != u.
// Cuts edge going from v to the subtree where is u
// (in particular, if there is an edge (v, u), it
  deletes it).
// Returns the cut parent.
int cut(int v, int u) {
  reroot(u):
  access(v):
  int c = t[v].child[0];
  assert(t[c].parent == v);
  t[v].child[0] = nil;
  t[c].parent = nil;
  t[c].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[nil].
    info);
  update_from_sons(v);
  while(apply_lazy_and_push(c), t[c].child[1] != nil)
   c = t[c].child[1];
  splay(c);
  return c;
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns their LCA after a reroot operation.
int lca(int root, int v, int u) {
 reroot(root):
  if(v == u)
    return v;
  access(v):
  return access(u);
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns their distance (in number of edges).
int dist(int v, int u) {
 reroot(v);
  access(u);
  return t[t[u].child[0]].subsize_splay;
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns the sum of values on the path from v to u.
auto get_path_sum(int v, int u) {
  reroot(v);
  access(u):
  return t[u].info.get path sum();
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns the sum of values on the subtree of v in
  which u isn't present.
auto get_subtree_sum(int v, int u) {
 u = cut(v, u);
  auto ret = t[v].info.get_subtree_sum();
  link(v, u);
  return ret:
// Applies function f on vertex v (useful for a
  single add/set operation)
void apply_on_vertex(int v, function<void (</pre>
  AdditionalInfo&)> f) {
  access(v):
  f(t[v].info);
// Assumes that v and u are in same tree.
// Adds val to each vertex in path from v to u.
void add_on_path(int v, int u, int val) {
 reroot(v):
  access(u);
  t[u].info.add_lazy_in_path(val);
// Assumes that v and u are in same tree.
// Adds val to each vertex in subtree of v that doesn
  't have u.
void add_on_subtree(int v, int u, int val) {
  u = cut(v, u);
  t[v].info.add_lazy_in_subtree(val);
  link(v, u);
```

```
};
```

majorized-set

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$, w s jest zmajoryzowany set, insert(p) wrzuca parę p do setu, majoryzuje go (zamortyzowany czas) i zwraca, czy podany element został dodany.

```
template < typename A, typename B>
struct MajorizedSet {
    set < pair < A, B>> s;
    bool insert(pair < A, B> p) {
        auto x = s.lower_bound(p);
        if (x != s.end() && x->second >= p.se)
            return false;
        while (x != s.begin() && (--x)->second <= p.se)
            x = s.erase(x);
        s.emplace(p);
        return true;
    }
};</pre>
```

ordered-set

#0a779f,includes: <ext/pb_ds/assoc_container.hpp>, <ext/pb_ds/tree_policy.hpp>

insert(x) dodaje element x (nie ma emplace), find_by_order(i) zwraca iterator do i-tego elementu, order_of_key(x) zwraca ile jest mniejszych elementów (x nie musi być w secie). Jeśli chcemy multiseta, to używamy par (val, id).

```
using namespace __gnu_pbds;
template<class T> using ordered_set = tree<
   T,
   null_type,
   less<T>,
   rb_tree_tag,
   tree_order_statistics_node_update
>;
```

persistent-treap

#190130

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$ Implict Persistent Treap, wszystko indexowane od 0, tnsert(t, val) insertuję na pozycję i, kopiowanie struktury działa w $\mathcal{O}\left(1\right)$, robimy sobie V<Treap> żeby obsługiwać trwałość UPD. uwaga potencjalnie się kwadraci, spytać Bartka kiedy

```
mt19937 rng i(0):
struct Treap {
 struct Node {
    int val, prio, sub = 1;
    Node *l = nullptr, *r = nullptr;
    Node(int _val) : val(_val), prio(int(rng_i())) {}
    ~Node() { delete l; delete r; }
 using pNode = Node*;
 pNode root = nullptr;
  int get_sub(pNode n) { return n ? n->sub : 0; }
 void update(pNode n) {
    if(!n) return:
   n->sub = get_sub(n->l) + get_sub(n->r) + 1;
 void split(pNode t, int i, pNode &l, pNode &r) {
   if(!t) l = r = nullptr;
    else {
      t = new Node(*t);
     if(i <= get_sub(t->l))
       split(t->l, i, l, t->l), r = t;
      else
        split(t->r, i - get_sub(t->l) - 1, t->r, r), l
    update(t);
 void merge(pNode &t, pNode l, pNode r) {
   if(!l || !r) t = (l ? l : r);
```

```
else if(l->prio > r->prio) {
     l = new Node(*l):
      merge(l->r, l->r, r), t = l;
    else {
      r = new Node(*r);
      merge(r->l, l, r->l), t = r;
    update(t);
  void insert(pNode &t, int i, pNode it) {
   if(!t) t = it:
    else if(it->prio > t->prio)
     split(t, i, it->l, it->r), t = it;
    else {
      t = new Node(*t):
      if(i <= get sub(t->l))
        insert(t->l, i, it);
      else
        insert(t->r, i - get_sub(t->l) - 1, it);
    update(t);
  void insert(int i. int val) {
    insert(root, i, new Node(val));
  void erase(pNode &t, int i) {
   if(get_sub(t->l) == i)
     merge(t, t->l, t->r);
    else {
     t = new Node(*t):
      if(i <= get_sub(t->l))
       erase(t->l. i):
        erase(t->r, i - get_sub(t->l) - 1);
    update(t);
  void erase(int i) {
    assert(i < get_sub(root));</pre>
    erase(root, i);
};
```

range-add

#5283bf, includes: fenwick-tree

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$ drzewo przedział-punkt (+,+), wszystko indexowane od 0, update(1, r, val) dodaje val na przedziale [l,r], query(pos) zwraca wartość elementu pos.

```
struct RangeAdd {
   Fenwick f;
   RangeAdd(int n) : f(n) {}
   void update(int l, int r, ll val) {
      f.update(l, val);
      f.update(r + 1, -val);
   }
   ll query(int pos) {
      return f.query(pos);
   }
};
```

rmq

#724ad6

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$ czasowo i pamięciowo, Range Minimum Query z użyciem sparse table, zapytanie jest w $\mathcal{O}\left(1\right)$.

```
struct RMQ {
    V<vi> st;
    RMQ(c vi &a) {
        int n = ssize(a), lg = 0;
        while((1 << lg) < n) lg++;
        st.resize(lg + 1, a);
    FOR(i, 1, lg) REP(j, n) {
        st[i][j] = st[i - 1][j];
        int q = j + (1 << (i - 1));
    }
}</pre>
```

```
if(q < n) chmin(st[i][j], st[i - 1][q]);
}
int query(int l, int r) {
  int q = __lg(r - l + 1), x = r - (1 << q) + 1;
  return min(st[q][l], st[q][x]);
};</pre>
```

segment-tree

‡738e4c

Drzewa punkt-przedział. Pierwsze ustawia w punkcie i podaje max na przedziałe. Drugie maxuje elementy na przedziałe i podaje wartość w punkcie.

```
struct Tree Get Max {
  using T = int;
 T f(T a, T b) { return max(a, b); }
 C T zero = 0;
 V<T> tree;
  int sz = 1:
  Tree_Get_Max(int n) {
    while(sz < n)
      sz *= 2;
    tree.resize(sz * 2, zero);
  void update(int pos, T val) {
    tree[pos += sz] = val;
    while(pos /= 2)
      tree[pos] = f(tree[pos * 2], tree[pos * 2 + 1]);
  T get(int l, int r) {
    l += sz, r += sz;
    if(l == r)
     return tree[l]:
    T ret_l = tree[l], ret_r = tree[r];
    while(l + 1 < r) {
      if(1 % 2 == 0)
        ret_l = f(ret_l, tree[l + 1]);
      if(r % 2 == 1)
        ret_r = f(tree[r - 1], ret_r);
     l /= 2, r /= 2;
    return f(ret_l, ret_r);
struct Tree_Update_Max_On_Interval {
  using T = int;
 V<T> tree:
  int sz = 1;
  Tree_Update_Max_On_Interval(int n) {
    while(sz < n)
     sz *= 2;
    tree.resize(sz * 2);
  T get(int pos) {
    T ret = tree[pos += sz]:
    while(pos /= 2)
     chmax(ret, tree[pos]);
    return ret;
  void update(int l, int r, T val) {
   l += sz, r += sz;
    chmax(tree[l], val);
    if(l == r)
     return:
    chmax(tree[r], val);
    while(l + 1 < r) {
      if(1 % 2 == 0)
        chmax(tree[l + 1], val);
      if(r % 2 == 1)
        chmax(tree[r - 1], val);
     l /= 2, r /= 2;
};
```

treap

#f9c1bb

\$\mathcal{O}\) (\log n) \text{ Implict Treap, wszystko indexowane od 0, do Node dopisujemy jakie chcemy mieć trzymać dodatkowo dane. Jeśli chcemy robić lazy, to wykonania push należy wstawić tam gdzie oznaczono komentarzem

```
namespace Treap {
 // BEGIN HASH
 mt19937 rng key(0);
 struct Node {
   int prio, cnt = 1;
   Node *l = nullptr, *r = nullptr;
   Node() : prio(int(rng_key())) {}
   ~Node() { delete l; delete r; }
 using pNode = Node*:
 int get_cnt(pNode t) { return t ? t->cnt : 0; }
 void update(pNode t) {
   if (!t) return;
   // push(t);
   t \rightarrow cnt = qet cnt(t \rightarrow l) + qet cnt(t \rightarrow r) + 1;
 void split(pNode t, int i, pNode &l, pNode &r) {
   if (!t) {
     l = r = nullptr;
     return;
   // push(t);
   if (i <= get_cnt(t->l))
     split(t->l, i, l, t->l), r = t;
     split(t->r, i - get_cnt(t->l) - 1, t->r, r), l =
   update(t);
 void merge(pNode &t, pNode l, pNode r) {
   if (!l or !r) t = l ?: r;
   else if (l->prio > r->prio) {
     // push(l);
     merge(l->r, l->r, r), t = l;
   else {
     // push(r);
     merge(r->l, l, r->l), t = r;
   update(t);
 } // END HASH
 void apply_on_interval(pNode &root, int l, int r,
   function < void (pNode) > f) {
   pNode left, mid, right;
   split(root, r + 1, mid, right);
   split(mid, l, left, mid);
   assert(l <= r and mid);
   f(mid);
   merge(mid, left, mid);
   merge(root, mid, right);
```

Grafy (5)

2sat

#8e707e

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, Zwraca poprawne przyporządkowanie zmiennym logicznym dla problemu 2-5AT, albo mówi, że takie nie istnieje. Konstruktor przyjmuje liczbę zmiennych, \sim oznacza negację zmiennej. Po wywołaniu solve(), values[0..n-1] zawiera wartości rozwiązania.

```
struct TwoSat {
  int n;
  V<vi> gr;
  vi values;
  TwoSat(int _n = 0) : n(_n), gr(2 * n) {}
  void either(int f, int j) {
    f = max(2 * f, -1 - 2 * f);
}
```

```
j = max(2 * j, -1 - 2 * j);
 gr[f].eb(j ^ 1);
 gr[j].eb(f ^ 1);
void set value(int x) { either(x, x); }
void implication(int f, int j) { either(~f, j); }
int add_var() {
 gr.eb();
 gr.eb();
 return n++;
void at most one(vi& li) {
  if(ssize(li) <= 1) return;</pre>
  int cur = ~li[0];
  FOR(i, 2, ssize(li) - 1) {
    int next = add_var();
    either(cur, ~li[i]);
    either(cur, next);
    either(~li[i], next);
    cur = ~next:
  either(cur, ~li[1]);
vi val, comp, z;
int t = 0;
int dfs(int i) {
  int low = val[i] = ++t, x;
  z.eb(i);
  for(auto &e : gr[i]) if(!comp[e])
    chmin(low, val[e] ?: dfs(e));
  if(low == val[i]) do {
    x = z.back(); z.pop_back();
    comp[x] = low;
    if (values[x >> 1] == -1)
     values[x >> 1] = x & 1;
 } while (x != i);
  return val[i] = low;
bool solve() {
 values.assign(n, -1);
  val.assign(2 * n, 0);
  comp = val;
  REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
 REP(i, n) if(comp[2 * i] == comp[2 * i + 1]) return
    0:
 return 1;
```

biconnected

#8cd55a

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, dwuspójne składowe, mosty oraz punkty artykulacji. po skonstruowaniu, btcon = zbiór list id krawędzi, bridges = lista id krawędzi będącymi mostami, arti_points = lista wierzchołków będącymi punktami artykulacji. Tablice są nieposortowane. Wspiera multikrawędzie i wiele spójnych, ale nie pętle.

```
struct Low {
 V<vi> graph;
 vi low, pre;
 V<pii>> edges:
 V<vi> bicon;
 vi bicon_stack, arti_points, bridges;
 int gtime = 0;
 void dfs(int v, int p) {
   low[v] = pre[v] = gtime++;
   bool considered parent = false:
   int son_count = 0;
   bool is arti = false:
   for(int e : graph[v]) {
     int u = edges[e].fi ^ edges[e].se ^ v;
     if(u == p and not considered_parent)
       considered_parent = true;
      else if(pre[u] == -1) {
       bicon_stack.eb(e);
       dfs(u, v);
```

```
chmin(low[v], low[u]);
        if(low[u] >= pre[v]) {
         bicon.eb();
         do {
            bicon.back().eb(bicon stack.back());
            bicon_stack.pop_back();
         } while(bicon.back().back() != e);
        ++son_count;
        if(p != -1 and low[u] >= pre[v])
         is_arti = true;
        if(low[u] > pre[v])
         bridges.eb(e);
      else if(pre[v] > pre[u]) {
        chmin(low[v], pre[u]);
        bicon_stack.eb(e);
   if(p == -1 and son_count > 1)
     is arti = true;
   if(is_arti)
      arti_points.eb(v);
 Low(int n, V<pii> _edges) : graph(n), low(n), pre(n,
    -1), edges(_edges) {
    REP(i, ssize(edges)) {
      auto [v, u] = edges[i];
#ifdef LOCAL
      assert(v != u);
#endif
      graph[v].eb(i);
      graph[u].eb(i);
    REP(v. n)
      if(pre[v] == -1)
        dfs(v, -1);
};
```

cactus-cycles

#c9ef

 $\mathcal{O}(n)$, wyznaczanie cykli w grafie. Zakłada że jest nieskierowany graf bez pętelek i multikrawędzi, każda krawędż leży na co najwyżej jednym cyklu prostym (silniejsze saożenie, niż o wierzchołkach). cactus_cycles(graph) zwraca taką listę cykli, że istnieje krawędź między i-tym, a (i+1) modssize(cycle)-tym wierzchołkiem.

```
V<vi> cactus_cycles(V<vi> graph) {
 vi state(ssize(graph), 0), stack;
  V<vi> ret;
  function < void (int, int) > dfs = [&](int v, int p) {
   if(state[v] == 2) {
      ret.eb(stack.rbegin(), find(rall(stack), v) + 1);
      return;
    stack.eb(v);
    state[v] = 2;
    for(int u : graph[v])
      if(u != p and state[u] != 1)
       dfs(u, v);
    state[v] = 1;
   stack.pop_back();
  REP(i, ssize(graph))
    if (!state[i])
      dfs(i, -1);
 return ret;
```

centro-decomp

#dbd3a2

 $\mathcal{O}(n \log n)$, template do Centroid Decomposition Nie używamy podsz, odwi, ani odwi cnt Konstruktor przyimuje liczbe wierzchołków i drzewo. Jeśli chcemy mieć rozbudowane krawędzie, to zmienić tam gdzie zaznaczone. Mamy tablicę odwiedzonych z refreshem w $\mathcal{O}\left(1\right)$ (używać bez skrepowania). visit(v) odznacza v jako odwiedzony. is vis(v) zwraca, czy v jest odwiedzony. refresh(v) zamienia niezablokowane wierzchołki na nieodwiedzone. W decomp mamy standardowe wykonanie CD na poziomie spójnej. Tablica par mówi kto jest naszym ojcem w drzewie CD. root to korzeń drzewa CD.

```
struct CentroDecomp {
 C V<vi> &graph; // tu
  vi par, podsz, odwi;
 int odwi_cnt = 1;
 C int INF = int(1e9);
  int root;
  void refresh() { ++odwi cnt: }
  void visit(int v) { chmax(odwi[v], odwi_cnt); }
  bool is_vis(int v) { return odwi[v] >= odwi_cnt; }
  void dfs podsz(int v) {
    visit(v):
    podsz[v] = 1;
    for (int u : graph[v]) // tu
     if (!is vis(u)) {
        dfs_podsz(u);
        podsz[v] += podsz[u];
  int centro(int v) {
    refresh():
    dfs podsz(v);
    int sz = podsz[v] / 2;
    refresh();
    while (true) {
      visit(v);
      for (int u : graph[v]) // tu
        if (!is_vis(u) && podsz[u] > sz) {
         v = 11:
          break;
      if (is vis(v))
        return v;
  void decomp(int v) {
   refresh();
    // Tu kod. Centroid to v, ktory jest juz dozywotnie
       odwiedzonv.
    // Koniec kodu.
    refresh():
    for(int u : graph[v]) // tu
      if (!is_vis(u)) {
       u = centro(u);
        par[u] = v;
        odwi[u] = INF;
        // Opcjonalnie tutaj przekazujemy info synowi w
           drzewie CD.
        decomp(u);
  CentroDecomp(int n, V<vi> &qrph) // tu
     : graph(grph), par(n, -1), podsz(n), odwi(n) {
    root = centro(0);
    odwi[root] = INF;
    decomp(root);
};
```

colorina

 $\mathcal{O}\left(nm
ight)$, wyznacza kolorowanie grafu planaranego. coloring(graph) zwraca 5-kolorowanie grafu coloring (graph, 4) zwraca 4-kolorowanie grafu, jeżeli w każdym momencie procesu usuwania wierzchołka o najmniejszym stopniu jego stopień jest nie większy niż 4

```
vi coloring(C V<vi>& graph, C int limit = 5) {
 C int n = ssize(graph);
```

```
if (!n) return {};
 function < vi(V < bool >) > solve = [&](C V < bool > & active)
   if (not *max element(all(active)))
     return V (n, -1);
   pii best = \{n, -1\};
   REP(i, n) {
     if (not active[i])
       continue;
      int cnt = 0:
     for (int e : graph[i])
       cnt += active[e]:
     chmin(best, pair(cnt, i));
   C int id = best.se;
   auto cp = active;
   cp[id] = false;
   auto col = solve(cp);
   V<bool> used(limit);
   for (int e : graph[id])
     if (active[e])
       used[col[e]] = true;
   REP(i, limit)
     if (not used[i]) {
       col[id] = i;
       return col:
   for (int e0 : graph[id]) {
     for (int e1 : graph[id]) {
       if (e0 >= e1)
         continue:
       V<bool> vis(n);
       function < void(int. int. int) > dfs = [&](int v.
          int c0, int c1) {
         vis[v] = true;
         for (int e : graph[v])
           if (not vis[e] and (col[e] == c0 or col[e]
              == c1))
              dfs(e, c0, c1);
       C int c0 = col[e0], c1 = col[e1];
       dfs(e0, c0, c1);
       if (vis[e1])
         continue;
       REP(i. n)
         if (vis[i])
           col[i] = col[i] == c0 ? c1 : c0;
       col[id] = c0;
       return col;
   assert(false);
 return solve(V (n, true));
de-bruiin
```

#e577d2, includes: eulerian-path

 $\mathcal{O}(k^n)$, ciag/cykl de Brujina słów długości n nad alfabetem $\{0, 1, ..., k-1\}$. Jeżeli is path to zwraca ciąg, wpp. zwraca

```
vi de_brujin(int k, int n, bool is_path) {
 if (n == 1) {
   vi v(k);
   iota(all(v), 0);
   return v;
 if (k == 1)
   return V (n, 0);
 int N = 1:
 REP(i, n - 1)
   N *= k:
 V<pii> edges;
 REP(i, N)
   REP(j, k)
```

```
edges.eb(i, i * k % N + j);
vi path = get<2>(eulerian_path(N, edges, true));
path.pop_back();
for(auto& e : path)
 e = e % k;
if (is_path)
 REP(i, n - 1)
    path.eb(path[i]);
return path;
```

directed-mst

struct RollbackUF {

vi e: V<pii> st:

#bdca76

 $\mathcal{O}\left(m\log n\right)$, dla korzenia i listy krawędzi skierowanych ważonych zwraca najtańszy podzbiór n-1 krawędzi taki, że z korzenia istnieje ścieżka do każdego innego wierzchołka, lub -1 gdy nie ma. Zwraca (koszt. oiciec każdego wierzchołka w zwróconym drzewie).

```
RollbackUF(int n) : e(n, -1) {}
 int size(int x) { return -e[find(x)]; }
 int find(int x) { return e[x] < 0 ? x : find(e[x]); }
 int time() { return ssize(st); }
 void rollback(int t) {
   for(int i = time(); i --> t;)
     e[st[i].fi] = st[i].se;
   st.resize(t):
 bool join(int a, int b) {
   a = find(a), b = find(b);
   if(a == b) return false;
   if(e[a] > e[b]) swap(a, b);
   st.pb({a, e[a]});
   st.pb({b, e[b]});
   e[a] += e[b]; e[b] = a;
   return true;
struct Edge { int a. b: ll w: }:
struct Node {
 Edge key;
 Node *l = 0, *r = 0;
 ll delta = 0:
 void prop() {
   key.w += delta;
   if(l) l->delta += delta:
   if(r) r->delta += delta:
   delta = 0;
Node* merge(Node *a, Node *b) {
 if(!a || !b) return a ?: b;
 a->prop(), b->prop():
 if(a->key.w > b->key.w) swap(a, b);
 swap(a->l, (a->r = merge(b, a->r)));
 return a:
pair<ll, vi> directed_mst(int n, int r, V<Edge> &g) {
 RollbackUF uf(n):
 V<Node*> heap(n):
 V<Node> pool(ssize(q));
 REP(i, ssize(g)) {
   Edge e = q[i];
   heap[e.b] = merge(heap[e.b], &(pool[i] = Node{e}));
 vi seen(n, -1), path(n), par(n);
 seen[r] = r:
 V<Edge> Q(n), in(n, {-1, -1, 0}), comp;
 deque<tuple<int, int, V<Edge>>> cycs;
 REP(s, n) {
   int u = s, qi = 0, w;
   while(seen[u] < 0) {
     Node *&hu = heap[u];
     if(!hu) return {-1, {}};
```

```
hu->prop();
    Edge e = hu->kev:
    hu->delta -= e.w; hu->prop(); hu = merge(hu->l,
    Q[qi] = e, path[qi++] = u, seen[u] = s;
    res += e.w, u = uf.find(e.a);
    if(seen[u] == s) {
      Node *c = 0;
      int end = qi, time = uf.time();
      do c = merge(c, heap[w = path[--qi]]);
     while(uf.join(u, w));
     u = uf.find(u), heap[u] = c, seen[u] = -1;
     cycs.push_front({u, time, {&Q[qi], &Q[end]}});
 REP(i,qi) in[uf.find(Q[i].b)] = Q[i];
for(auto [u, t, c] : cycs) { // restore sol (optional
 uf.rollback(t):
 Edge inu = in[u];
 for(auto e : c) in[uf.find(e.b)] = e;
 in[uf.find(inu.b)] = inu;
REP(i, n) par[i] = in[i].a;
```

dominator-tree

return {res, par};

#f79d15

 $\mathcal{O}(m \ \alpha(n))$, dla spójnego DAGu o jednym korzeniu root wyznacza listę synów w dominator tree (które jest drzewem, gdzie ojciec wierzchołka v to najbliższy wierzchołek, którego usunięcie powoduje, że już nie ma ścieżki od korzenia do v). dominator_tree($\{\{1,2\},\{3\},\{4\},\{4\},\{5\}\},0$) == {{1,4,2},{3},{},{5},{}}}

```
V<vi> dominator tree(V<vi> dag, int root) {
 int n = ssize(dag);
 V<vi> t(n), rg(n), bucket(n);
  vi id(n. -1), sdom = id, par = id, idom = id, dsu =
    id, label = id, rev = id;
  function < int (int, int) > find = [&](int v, int x) {
   if(v == dsu[v]) return x ? -1 : v;
    int u = find(dsu[v], x + 1);
    if(u < 0) return v;</pre>
   if(sdom[label[dsu[v]]] < sdom[label[v]]) label[v] =</pre>
       label[dsu[v]];
    dsu[v] = u;
   return x ? u : label[v];
  int gtime = 0;
  function < void (int) > dfs = [&](int u) {
    label[gtime] = sdom[gtime] = dsu[gtime] = id[u] =
     gtime;
    gtime++;
    for(int w : dag[u]) {
      if(id[w] == -1) dfs(w), par[id[w]] = id[u];
      rg[id[w]].eb(id[u]);
  dfs(root);
  for(int i = n - 1; i >= 0; i--) {
   for(int u : rg[i]) chmin(sdom[i], sdom[find(u, 0)])
    if(i > 0) bucket[sdom[i]].pb(i);
    for(int w : bucket[i]) {
      int v = find(w, 0);
      idom[w] = (sdom[v] == sdom[w] ? sdom[w] : v);
    if(i > 0) dsu[i] = par[i];
  FOR(i, 1, n - 1) {
   if(idom[i] != sdom[i]) idom[i] = idom[idom[i]];
    t[rev[idom[i]]].eb(rev[i]);
```

enum Event type { Add, Remove, Query };

```
return t;
}
```

dynamic-connectivity

 $\mathcal{O}\left(q\log^2n\right)$ offline, zaczyna z pustym grafem, dla danego zapytania stwierdza czy wierzchołki sa w jednej spójnej. Multikrawędzie oraz pętelki działają.

```
V<bool> dynamic_connectivity(int n, V<tuple<int, int,
 Event_type>> events) {
 V<pii> queries:
 for(auto &[v, u, t] : events) {
   if(v > u)
     swap(v, u);
   if(t == Query)
     queries.eb(v, u);
 int leaves = 1:
 while(leaves < ssize(queries))</pre>
   leaves *= 2:
 V<V<pii>>> edges to add(2 * leaves);
 map<pii, deque<int>> edge_longevity;
 int query_i = 0;
 auto add = [&](int l, int r, pii e) {
   if(l > r)
     return:
   debug(l, r, e);
   1 += leaves:
   r += leaves;
   while(l <= r) {
     if(1 % 2 == 1)
       edges_to_add[l++].eb(e);
     if(r % 2 == 0)
       edges_to_add[r--].eb(e);
     l /= 2;
     r /= 2;
 for(C auto &[v, u, t] : events) {
   auto &que = edge_longevity[pair(v, u)];
   if(t == Add)
     que.eb(query_i);
   else if(t == Remove) {
     if(que.empty())
       continue:
     if(ssize(que) == 1)
       add(que.back(), query_i - 1, pair(v, u));
     que.pop_back();
   e1 se
     ++query_i;
 for(C auto &[e, que] : edge longevity)
   if(not que.empty())
     add(que.front(), query_i - 1, e);
 V<bool> ret(ssize(queries));
 vi lead(n), leadsz(n, 1);
  iota(all(lead), 0);
 function < int (int) > find = [&](int i) {
   return i == lead[i] ? i : find(lead[i]);
  function < void (int) > dfs = [&](int v) {
   V<tuple<int, int, int, int>> rollback;
   for(auto [e0, e1] : edges_to_add[v]) {
     e0 = find(e0):
     e1 = find(e1);
     if(e0 == e1)
       continue;
     if(leadsz[e0] > leadsz[e1])
       swap(e0, e1);
      rollback.eb(e0, lead[e0], e1, leadsz[e1]);
      leadsz[e1] += leadsz[e0];
     lead[e0] = e1;
```

```
if(v >= leaves) {
   int i = v - leaves;
   assert(i < leaves);
   if(i < ssize(queries))
     ret[i] = find(queries[i].fi) == find(queries[i].se);
}
else {
   dfs(2 * v);
   dfs(2 * v + 1);
}
reverse(all(rollback));
for(auto [i, val, j, sz] : rollback) {
   lead[i] = val;
   leadsz[j] = sz;
};
dfs(1);
return ret;</pre>
```

eulerian-path

#d0a61

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, ścieżka eulera. Zwraca tupla (exists, ids, vertices). W exists jest informacja czy jest ścieżka/cykl eulera, ids zawiera id kolejnych krawędzi, vertices zawiera listę wierzchołków na tej ścieżce. Dla cyklu, vertices $\left[\theta\right]$ == vertices $\left[\pi\right]$.

```
tuple < bool, vi, vi> eulerian_path(int n, C V < pii> &
 edges, bool directed) {
 vi in(n):
 V<vi> adj(n);
 int start = 0;
 REP(i, ssize(edges)) {
   auto [a, b] = edges[i];
   start = a;
   ++in[b];
   adj[a].eb(i);
   if (not directed)
     adj[b].eb(i);
 int cnt in = 0, cnt out = 0;
 REP(i, n) {
   if (directed) {
     if (abs(ssize(adj[i]) - in[i]) > 1)
       return {};
      if (in[i] < ssize(adj[i]))</pre>
       start = i, ++cnt_in;
       cnt out += in[i] > ssize(adj[i]);
   else if (ssize(adj[i]) % 2)
     start = i, ++cnt_in;
 vi ids, vertices;
 V<bool> used(ssize(edges));
 function < void (int) > dfs = [&](int v) {
   while (ssize(adj[v])) {
      int id = adj[v].back(), u = v ^ edges[id].fi ^
       edges[id].se;
      adj[v].pop back();
      if (used[id]) continue;
     used[id] = true;
     dfs(u);
     ids.eb(id);
 dfs(start):
 if (cnt in + cnt out > 2 or not all of(all(used),
   identity{}))
   return {};
 reverse(all(ids));
 if (ssize(ids))
   vertices = {start};
 for (int id : ids)
```

```
vertices.eb(vertices.back() ^ edges[id].fi ^ edges[
    id].se);
return {true, ids, vertices};
}
```

hld

#642525

 $\mathcal{O}\left(q\log n\right)$ Heavy-Light Decomposition. get_vertex(v) zwraca pozycję odpowiadającą wierzchołkowi. get_path(v, u) zwraca przedziały do obsługiwania drzewem przedziałowym. get_path(v, u) jeśli robisz operacje na wierzchołkach. get_path(v, u, false) jeśli na krawędziach (nie zawiera lca). get_subtree(v) zwraca przedział preorderów odpowiadający podrzewu v.

```
struct HLD {
// BEGIN HASH 0d65c4
 V<vi> &adj;
 vi sz, pre, pos, nxt, par;
 int t = 0:
 void init(int v, int p = -1) {
   par[v] = p:
    sz[v] = 1;
    if(ssize(adj[v]) > 1 && adj[v][0] == p)
      swap(adj[v][0], adj[v][1]);
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     init(u, v);
      sz[v] += sz[u];
     if(sz[u] > sz[adj[v][0]])
        swap(u, adj[v][0]);
 void set_paths(int v) {
   pre[v] = t++:
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     nxt[u] = (u == adj[v][0] ? nxt[v] : u);
      set paths(u);
   pos[v] = t;
 HLD(int n, V<vi> &_adj)
   : adj(_adj), sz(n), pre(n), pos(n), nxt(n), par(n)
    init(0), set_paths(0);
 } // END HASH
 int lca(int v. int u) {
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     if(pre[v] < pre[u])</pre>
       swap(v, u);
     v = par[nxt[v]];
    return (pre[v] < pre[u] ? v : u);</pre>
 V<pii> path_up(int v, int u) {
   V<pii>> ret;
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     ret.eb(pre[nxt[v]], pre[v]);
     v = par[nxt[v]];
    if(pre[u] != pre[v]) ret.eb(pre[u] + 1, pre[v]);
 int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
 V<pii> get path(int v, int u, bool add lca = true) {
    int w = lca(v. u):
    auto ret = path_up(v, w);
    auto path_u = path_up(u, w);
    if(add lca) ret.eb(pre[w], pre[w]);
   ret.insert(ret.end(), path_u.begin(), path_u.end())
    return ret;
 pii get_subtree(int v) { return {pre[v], pos[v] - 1};
};
```

hld-online-bottom-up

#dc8d43 , includes: hld

 $\mathcal{O}\left(q\log^2n\right)$, rozwala zadania, gdzie wynik to dp bottom-up na drzewie i zmienia się wartość wierzchołka/krawędzi. To zakłada, że da się tak uogólnić tego bottom-up'a, że da się trzymać fragmenty drzewa z "dwoma dziurami" i doczepiać jak LEGO dwa takie fragmenty do siębio

```
// Information about a single vertex (e.g. color).
// A component contains answers for vertices, not edges
using Value_v = int;
// Probably you want: some information about the up
 vertex, the down vertex,
// answer for whole component, answer containing up,
  answer containing down,
// answer containing both up and down.
struct DpTwoEnds;
// Merge two disjoint -vertex paths. Assume that there
  is an edae
// between "up" vertex of d and "down" vertex od u.
DpTwoEnds merge(DpTwoEnds u, DpTwoEnds d);
// DpOneEnd Contains information about a component
  after forgetting the "down" vertex.
// Probably you want: answer for whole component,
  informations about top vertices.
// It needs a default constructor.
struct DpOneEnd:
// Merge two parallel components. They are vertex-
  disjoint. They do not contain the
// parent (it will be included in the next function).
DpOneEnd merge(DpOneEnd a, DpOneEnd b);
// Assuming that DpOneEnd contain all components of the
   light sons of the parent,
// merge those components once with the parent. It has
  to support passing the
// default/neutral value of DpOneEnd -- it means that
 the vertex doesn't have light sons.
DpTwoEnds merge(DpOneEnd sons, Value_v value_parent);
// From a path that remembers "up" and "down" vertices,
   forget the "down" one.
DpOneEnd two to one(DpTwoEnds two):
template < class T> struct Tree {
 int leaves = 1;
 V<T> tree;
  Tree(int n = 0) {
   while(leaves < n)
      leaves *= 2:
    tree.resize(2 * leaves);
  void set(int i, T t) {
   tree[i += leaves] = t;
    while(i /= 2)
      tree[i] = merge(tree[2 * i], tree[2 * i + 1]);
 T get() { return tree[1]; }
struct DpDynamicBottomUp {
 int n;
  HLD hld:
 V<Tree<DpOneEnd>> tree sons:
  V<Tree<DpTwoEnds>> tree path;
  V<Value_v> current_values;
  vi which_on_path, which_light_son;
  DpDynamicBottomUp(V<vi> graph, V<Value_v>
    initial_values)
    : n(ssize(graph)), hld(n, graph), tree_sons(n),
      tree_path(n), current_values(initial_values),
      which on path(n, -1), which light son(n, -1) {
    function < void (int, int*) > dfs = [&](int v, int *
      on_heavy_cnt) {
      int light_sons_cnt = 0, tmp = 0;
      which_on_path[v] = (*(on_heavy_cnt = on_heavy_cnt
         ?: &tmp))++;
      for(int u : hld.adj[v])
       if(u != hld.par[v])
```

```
dfs(u, hld.nxt[u] == u ? which light son[u] =
           light_sons_cnt++, nullptr : on_heavy_cnt)
    tree_sons[v] = Tree<DpOneEnd>(light_sons_cnt);
    tree path[v] = Tree < DpTwoEnds > (tmp);
  dfs(0, 0);
  REP(v, n)
    set(v, initial_values[v]);
void set(int v, int value_vertex) {
  current values[v] = value vertex:
  while(true) {
    tree_path[hld.nxt[v]].set(which_on_path[v], merge
     (tree sons[v].get(), current values[v]));
    v = hld.nxt[v];
    if(hld.par[v] == -1)
      break:
    tree_sons[hld.par[v]].set(which_light_son[v],
      two_to_one(tree_path[hld.nxt[v]].get()));
    v = hld.par[v];
DpTwoEnds get() { return tree_path[0].get(); }
```

jump-ptr #86ffd1

 $\mathcal{O}\left((n+q)\log n\right)$, jump_up(v, k) zwraca wierzchołek o k krawędzi wyżej niż v lub -1. OperationJumpPtr może otrzymać wynik na ścieżce. Wynik na ścieżce do góry wymaga łączności, wynik dowolnej ścieżki jest poprawny, gdy jest odwrotność wyniku lub przemienna.

```
// BEGIN HASH a0bbb0
struct SimpleJumpPtr {
 int bits;
 V<vi> graph, jmp;
 vi par, dep;
 void par_dfs(int v) {
    for(int u : graph[v])
      if(u != par[v]) {
       par[u] = v;
        dep[u] = dep[v] + 1;
        par_dfs(u);
  SimpleJumpPtr(V < vi > g = {}, int root = 0) : graph(g)
    int n = ssize(graph);
    bits = _{-}lg(max(1, n)) + 1;
    dep.resize(n);
    par.resize(n, -1);
     par_dfs(root);
    jmp.resize(bits, vi(n, -1));
    jmp[0] = par;
    FOR(b, 1, bits - 1)
     REP(v, n)
        if(jmp[b - 1][v] != -1)
          jmp[b][v] = jmp[b - 1][jmp[b - 1][v]];
    debug(graph, jmp);
  int jump_up(int v, int h) {
    for(int b = 0; (1 << b) <= h; ++b)</pre>
     if((h >> b) & 1)
       v = jmp[b][v];
    return v:
  int lca(int v. int u) {
   if(dep[v] < dep[u])</pre>
     swap(v, u);
    v = jump_up(v, dep[v] - dep[u]);
    if(v == u)
     return v;
    for(int b = bits - 1; b >= 0; b--) {
     if(jmp[b][v] != jmp[b][u]) {
```

```
v = jmp[b][v];
       u = jmp[b][u];
    return par[v];
}; // END HASH
using PathAns = ll;
PathAns merge(PathAns down, PathAns up) {
 return down + un:
struct OperationJumpPtr {
 SimpleJumpPtr ptr;
 V<V<PathAns>> ans_jmp;
  OperationJumpPtr(V<V<pii>> q, int root = 0) {
   debug(g, root);
    int n = ssize(q);
    V<vi> unweighted_g(n);
    RFP(v. n)
      for(auto [u, w] : g[v]) {
        (void) w;
        unweighted_g[v].eb(u);
    ptr = SimpleJumpPtr(unweighted a. root):
    ans_jmp.resize(ptr.bits, V<PathAns>(n));
    REP(v. n)
      for(auto [u, w] : q[v])
        if(u == ptr.par[v])
          ans_jmp[0][v] = PathAns(w);
    FOR(b, 1, ptr.bits - 1)
      REP(v. n)
        if(ptr.jmp[b - 1][v] != -1 and ptr.jmp[b - 1][
          ptr.jmp[b - 1][v]] != -1)
          ans_{jmp}[b][v] = merge(ans_{jmp}[b - 1][v],
            ans_jmp[b - 1][ptr.jmp[b - 1][v]]);
 PathAns path_ans_up(int v, int h) {
   PathAns ret = PathAns();
    for(int b = ptr.bits - 1; b >= 0; b--)
     if((h >> b) & 1) {
        ret = merge(ret, ans_jmp[b][v]);
       v = ptr.jmp[b][v];
    return ret;
  PathAns path ans(int v, int u) { // discards order of
     edaes on path
    int l = ptr.lca(v, u);
    return merge(
     path_ans_up(v, ptr.dep[v] - ptr.dep[l]),
      path_ans_up(u, ptr.dep[u] - ptr.dep[l])
   );
};
```

max-clique

400

 $\mathcal{O}\ (idk)$, działa 1s dla n=155 na najgorszych przypadkach (losowe grafy p=.90). Działa szybciej dla grafów rzadkich. Zwraca listę wierzchołków w jakiej may klice. Petelki niedozwolone.

```
constexpr int max_n = 500;
vi get_max_clique(V<bitset<max_n>> e) {
    double limit = 0.025, pk = 0;
    V<pii>> v;
    V<vi>> c(ssize(e) + 1);
    vi qmax, q, S(ssize(c)), old(S);
    REP(i, ssize(e)) v.eb(0, i);
    auto init = [&](V<pii>& r) {
        for (auto& vv : r) for (auto j : r) vv.fi += e[vv. se][j.se];
        sort(rall(r));
        int mxD = r[0].fi;
        REP(i, ssize(r)) r[i].fi = min(i, mxD) + 1;
    };
}
```

```
function < void (V < pii > & , int) > expand = [&](V < pii > & R ,
   int lev) {
  S[lev] += S[lev - 1] - old[lev];
  old[lev] = S[lev - 1];
  while (ssize(R)) {
    if (ssize(q) + R.back().fi <= ssize(qmax)) return</pre>
    q.eb(R.back().se);
    V<pii>> T:
    for(auto [_, vv] : R) if (e[R.back().se][vv]) T.
      eb(0, vv);
    if (ssize(T)) {
      if (S[lev]++ / ++pk < limit) init(T);</pre>
      int j = 0, mxk = 1, mnk = max(ssize(qmax) -
        ssize(q) + 1, 1);
      c[1] = c[2] = {};
      for (auto [_, v] : T) {
        int k = 1;
        while (any_of(all(c[k]), [&](int i) { return
          e[v][i]; })) k++;
        if (k > mxk) c[(mxk = k) + 1] = {};
        if (k < mnk) T[j++].se = v;
        c[k].eb(v);
      if (j > 0) T[j - 1].fi = 0;
      FOR(k, mnk, mxk) for (int i : c[k]) T[j++] = \{k
        , i};
      expand(T, lev + 1);
    } else if (ssize(q) > ssize(qmax)) qmax = q;
    q.pop_back(), R.pop_back();
init(v), expand(v, 1); return qmax;
```

negative-cycle

wierzchołkami.

 $\mathcal{O}\left(nm\right)$ stwierdzanie istnienia i wyznaczanie ujemnego cyklu. cycle spełnia cycle[i]->cycle[(i+1)%ssize(cycle)]. Żeby wyznaczyć krawędzie na cyklu, wystarczy wybierać najtańszą krawędź między

```
template < class I >
pair < bool, vi> negative_cycle(V<V<pair < int, I>>> graph)
 int n = ssize(graph);
 V<I> dist(n);
 vi from(n. -1):
 int v on cycle = -1;
 REP(iter, n) {
   v on cycle = -1;
   REP(v. n)
     for(auto [u, w] : graph[v])
       if(dist[u] > dist[v] + w) {
         dist[u] = dist[v] + w;
         from[u] = v;
         v_on_cycle = u;
 if(v_on_cycle == -1)
   return {false, {}};
 REP(iter, n)
   v_on_cycle = from[v_on_cycle];
 vi cycle = {v_on_cycle};
 for(int v = from[v_on_cycle]; v != v_on_cycle; v =
   from[v])
   cvcle.eb(v):
 reverse(all(cycle));
 return {true, cycle};
```

planar-graph-faces #2ba436

 $\mathcal{O}\left(m\log m\right)$, zakłada, że każdy punkt ma podane współrzędne, punkty są parami różne oraz krawędzie są nieprzecinającymi się odcinkami. Zwraca wszystkie ściany (wewnętrzne posortowane clockwise, zewnętrzne cc). WAŻNE czasem trzeba złączyć wszystkie ściany zewnętrzne (których może być kilka, gdy jest wiele spójnych) w jedną ścianę. Zewnętrzne ściany mogą wyglądać jak kaktusy, a wewnętrzne zawsze są niezdegenerowanym wielokątem.

```
struct Edge {
 int e, from, to;
 // face is on the right of "from -> to"
ostream& operator << (ostream &o, Edge e) {
 return o << V{e.e, e.from, e.to};</pre>
struct Face {
 bool is outside:
 V<Edge> sorted edges;
  // edges are sorted clockwise for inside and cc for
    outside faces
ostream& operator << (ostream &o, Face f) {
 return o << pair(f.is_outside, f.sorted_edges);</pre>
V<Face> split_planar_to_faces(V<pii> coord, V<pii>
  edges) {
  int n = ssize(coord);
  int E = ssize(edges);
  V<vi> graph(n);
  REP(e, E) {
   auto [v, u] = edges[e];
    graph[v].eb(e);
   graph[u].eb(e);
  vi lead(2 * E);
  iota(all(lead), 0):
  function < int (int) > find = [&](int v) {
   return lead[v] == v ? v : lead[v] = find(lead[v]):
  auto side_of_edge = [&](int e, int v, bool outward) {
   return 2 * e + ((v != min(edges[e].fi, edges[e].se)
      ) ^ outward);
 REP(v, n) {
   V<pair<pii, int>> sorted;
    for(int e : graph[v]) {
      auto p = coord[edges[e].fi ^ edges[e].se ^ v];
      auto center = coord[v];
      sorted.eb(pair(p.fi - center.fi, p.se - center.se
       ). e):
    sort(all(sorted), [&](pair<pii, int> l0, pair<pii,</pre>
      int> r0) {
      auto l = l0.fi;
      auto r = r0.fi;
      bool half_l = l > pair(0, 0);
      bool half_r = r > pair(0, 0);
      if(half l != half r)
       return half l;
      return l.fi * ll(r.se) - l.se * ll(r.fi) > 0;
    REP(i, ssize(sorted)) {
      int e0 = sorted[i].se;
      int e1 = sorted[(i + 1) % ssize(sorted)].se;
      int side_e0 = side_of_edge(e0, v, true);
      int side_e1 = side_of_edge(e1, v, false);
      lead[find(side_e0)] = find(side_e1);
 V<vi> comps(2 * E);
 REP(i, 2 * E)
   comps[find(i)].eb(i);
  V<Face> polygons;
 V<V<pii>>> outgoing_for_face(n);
  REP(leader, 2 * E)
   if(ssize(comps[leader])) {
      for(int id : comps[leader]) {
```

```
int v = edges[id / 2].fi;
      int u = edges[id / 2].se;
      if(v > u)
       swap(v, u);
      if(id % 2 == 1)
       swap(v, u);
      outgoing_for_face[v].eb(u, id / 2);
    V<Edge> sorted_edges;
    function < void (int) > dfs = [&](int v) {
      while(ssize(outgoing_for_face[v])) {
        auto [u, e] = outgoing_for_face[v].back();
        outgoing_for_face[v].pop_back();
        dfs(u):
        sorted edges.eb(e, v, u);
    1:
    dfs(edges[comps[leader].front() / 2].fi);
    reverse(all(sorted edges));
    ll area = 0:
    for(auto edge : sorted_edges) {
      auto l = coord[edge.from];
      auto r = coord[edge.to];
      area += l.fi * ll(r.se) - l.se * ll(r.fi);
    polygons.eb(area >= 0, sorted edges);
// Remember that there can be multiple outside faces.
return polygons;
```

planarity-check

 $\mathcal{O}\left(szybko\right)$ ale istnieją przykłady $\mathcal{O}\left(n^2\right)$, przyjmuje graf nieskierowany bez petelek i multikrawedzi.

```
bool is planar(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph), m = 0;
 REP(v, n)
   m += ssize(graph[v]);
 m /= 2;
 if(n <= 3) return true:</pre>
 if(m > 3 * n - 6) return false;
 V<vi> up(n), dn(n);
 vi low(n, -1), pre(n);
 REP(start, n)
   if(low[start] == -1) {
     V<pii> e_up;
      int tm = 0;
      function < void (int, int) > dfs_low = [&](int v,
       low[v] = pre[v] = tm++:
       for(int u : graph[v])
         if(u != p and low[u] == -1) {
            dn[v].eb(u);
            dfs_low(u, v);
            chmin(low[v], low[u]);
          else if(u != p and pre[u] < pre[v]) {</pre>
            up[v].eb(ssize(e_up));
            e up.eb(v. u):
            chmin(low[v], pre[u]);
      dfs_low(start, -1);
     V<pair<int, bool>> dsu(ssize(e_up));
      REP(v, ssize(dsu)) dsu[v].fi = v;
      function<pair<int, bool> (int)> find = [&](int v)
       if(dsu[v].fi == v)
         return pair(v, false);
       auto [u, ub] = find(dsu[v].fi);
       return dsu[v] = pair(u, ub ^ dsu[v].se);
     auto onion = [&](int x, int y, bool flip) {
       auto [v, vb] = find(x);
```

```
auto [u, ub] = find(y);
        if(v == u)
         return not (vb ^ ub ^ flip);
        dsu[v] = {u, vb ^ ub ^ flip};
        return true;
      auto interlace = [&](C vi &ids, int lo) {
        vi ans;
        for(int e : ids)
          if(pre[e_up[e].se] > lo)
            ans.eb(e);
       return ans:
     auto add_fu = [&](C vi &a, C vi &b) {
        FOR(k, 1, ssize(a) - 1)
         if(not onion(a[k - 1], a[k], 0))
           return false;
        FOR(k, 1, ssize(b) - 1)
         if(not onion(b[k - 1], b[k], 0))
            return false:
        return a.empty() or b.empty() or onion(a[0], b
          [0], 1);
      function < bool (int. int) > dfs planar = [%](int v.
        int p) {
        for(int u : dn[v])
         if(not dfs planar(u, v))
            return false;
        REP(i, ssize(dn[v])) {
         FOR(j, i + 1, ssize(dn[v]) - 1)
            if(not add_fu(interlace(up[dn[v][i]], low[
                    interlace(up[dn[v][j]], low[dn[v][i
                      11)))
              return false;
          for(int j : up[v]) {
            if(e_up[j].fi != v)
              continue;
            if(not add_fu(interlace(up[dn[v][i]], pre[
              e_up[j].se]),
                    interlace({j}, low[dn[v][i]])))
              return false;
        for(int u : dn[v]) {
          for(int idx : up[u])
            if(pre[e_up[idx].se] < pre[p])</pre>
             up[v].eb(idx);
          exchange(up[u], {});
       return true;
      if(not dfs planar(start. -1))
        return false;
 return true;
#c5beb2
```

SCC

konstruktor $\mathcal{O}\left(n\right)$, get_compressed $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$. group[v] to numer silnie spójnej wierzchołka v, order to toposort, w którym krawędzie ida w lewo (z lewej są liście), get_compressed() zwraca graf silnie spójnych, get compressed(false) nie usuwa multikrawedzi.

```
struct SCC {
 int n:
 V<vi> &graph:
 int group_cnt = 0;
 vi aroup:
 V<vi> rev graph;
 vi order:
 void order_dfs(int v) {
   group[v] = 1;
   for(int u : rev_graph[v])
     if(group[u] == 0)
       order dfs(u);
```

```
order.eb(v);
 void group_dfs(int v, int color) {
   group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
     if(group[u] == -1)
       group dfs(u, color);
 SCC(V<vi> &_graph) : graph(_graph) {
   n = ssize(graph);
   rev_graph.resize(n);
   REP(v. n)
     for(int u : graph[v])
       rev_graph[u].eb(v);
    group.resize(n);
   REP(v, n)
     if(group[v] == 0)
       order_dfs(v);
    reverse(all(order)):
   debug(order):
   group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
     if(group[v] == -1)
       group_dfs(v, group_cnt++);
 V<vi> qet compressed(bool delete_same = true) {
   V<vi> ans(group cnt);
   REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
       if(group[v] != group[u])
         ans[group[v]].eb(group[u]);
    if(not delete same)
     return ans:
    REP(v, group cnt) {
     sort(all(ans[v]));
     ans[v].erase(unique(all(ans[v])), ans[v].end());
   return ans:
};
```

toposort

#d0f178

 $\mathcal{O}(n)$, get_toposort_order(g) zwraca listę wierzchołków takich, że krawedzie sa od wierzchołków wcześniejszych w liście do późniejszych. get_new_vertex_id_from_order(order) zwraca odwrotność tej permutacji, tzn. dla każdego wierzchołka trzyma jego nowy numer, aby po przenumerowaniu grafu istniały krawedzie tylko do wierzchołków o większych numerach. permute(elems, new_id) zwraca przepermutowaną tablice elems według nowych numerów wierzchołków (przydatne jak sie trzyma informacje o wierzchołkach, a chce się zrobić przenumerowanie topologiczne). renumerate_vertices(...) zwraca nowy graf, w którym wierzchołki są przenumerowane. Nowy graf: renumerate_vertices(graph,

get_new_vertex_id_from_order(get_toposort_order(graph))).

```
// BEGIN HASH 11a409
vi get toposort order(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph);
 vi indeg(n);
 REP(v, n)
    for(int u : graph[v])
      ++indeg[u];
 vi que;
 REP(v, n)
   if(indeg[v] == 0)
     que.eb(v);
 vi ret:
 while(not que.empty()) {
    int v = que.back():
    que.pop back();
   ret.eh(v):
    for(int u : graph[v])
     if(--indeg[u] == 0)
        que.eb(u);
 return ret;
```

```
} // END HASH
vi get_new_vertex_id_from_order(vi order) {
 vi ret(ssize(order), -1);
 REP(v, ssize(order))
   ret[order[v]] = v;
  return ret:
template < class T>
V<T> permute(V<T> elems, vi new_id) {
 V<T> ret(ssize(elems));
 REP(v, ssize(elems))
   ret[new_id[v]] = elems[v];
  return ret;
V<vi> renumerate vertices(V<vi> graph, vi new id) {
 int n = ssize(graph);
 V<vi> ret(n);
 REP(v, n)
   for(int u : graph[v])
      ret[new_id[v]].eb(new_id[u]);
  REP(v, n)
    for(int u : ret[v])
     assert(v < u);
 return ret:
```

triangles

#5ccda1

 $\mathcal{O}(m\sqrt{m})$, liczenie możliwych kształtów podzbiorów trzy- i czterokrawedziowych. Suma zmiennych *3 daje liczbę spójnych 3-elementowych podzbiorów krawędzi, analogicznie suma zmiennych

```
struct Triangles {
 int triangles3 = 0;
 ll stars3 = 0, paths3 = 0;
 ll ps4 = 0, rectangles4 = 0, paths4 = 0;
 __int128_t ys4 = 0, stars4 = 0;
 Triangles(V<vi> &graph) {
   int n = ssize(graph):
   V<pii>> sorted deg(n);
   REP(i n)
     sorted deg[i] = {ssize(graph[i]), i};
   sort(all(sorted_deg));
   vi id(n);
   REP(i, n)
     id[sorted_deg[i].se] = i;
   vi cnt(n);
   REP(v, n) {
     for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u])
       cnt[u] = 1;
     for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u]) for(int w
        : graph[u]) if(id[w] > id[u] and cnt[w]) {
        ++triangles3:
       for(int x : {v, u, w})
         ps4 += ssize(graph[x]) - 2;
     for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u])
       cnt[u] = 0;
     for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u]) for(int w
        : graph[u]) if(id[v] > id[w])
       rectangles4 += cnt[w]++;
     for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u]) for(int w
        : graph[u])
       cnt[w] = 0;
   paths3 = -3 * triangles3;
   REP(v, n) for(int u : graph[v]) if(v < u)
     paths3 += (ssize(graph[v]) - 1) * ll(ssize(graph[
       u]) - 1);
   vs4 = -2 * ps4:
   auto choose2 = [\&](int x) { return x * ll(x - 1) /
     2: }:
    REP(v, n) for(int u : graph[v])
     ys4 += (ssize(graph[v]) - 1) * choose2(ssize(
```

graph[u]) - 1);

```
paths4 = -(4 * rectangles4 + 2 * ps4 + 3 *
    triangles3);
REP(v, n) {
    int x = 0;
    for(int u : graph[v]) {
        x += ssize(graph[u]) - 1;
        paths4 -= choose2(ssize(graph[u]) - 1);
    }
    paths4 += choose2(x);
}
REP(v, n) {
    int s = ssize(graph[v]);
    stars3 += s * ll(s - 1) * ll(s - 2);
    stars4 += s * ll(s - 1) * ll(s - 2) * __int128_t(s - 3);
}
stars3 /= 6;
stars4 /= 24;
}
```

Flowy i matchingi (6)

blossom

#0c4c58

Jeden rabin powie $\mathcal{O}(nm)$, drugi rabin powie, że to nawet nie jest $\mathcal{O}(n^3)$. W grafie nie może być pętelek. Funkcja zwraca match'a, tzn match[v] == -1 albo z kim jest sparowany v. Rozmiar matchingu to $\frac{1}{2}\sum_v \operatorname{int}(\operatorname{match}[v]$!= -1).

```
vi blossom(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph), timer = -1;
 REP(v. n)
   for(int u : graph[v])
     assert(v != u);
 vi match(n, -1), label(n), parent(n), orig(n), aux(n,
  auto lca = [&](int x, int y) {
   for(++timer; ; swap(x, y)) {
     if(x == -1)
       continue:
     if(aux[x] == timer)
       return x:
      aux[x] = timer;
     x = (match[x] == -1 ? -1 : orig[parent[match[x]]]
 };
 auto blossom = [&](int v, int w, int a) {
   while(orig[v] != a) {
     parent[v] = w;
     w = match[v];
     if(label[w] == 1) {
       label[w] = 0;
       q.eb(w);
     orig[v] = orig[w] = a;
     v = parent[w];
 auto augment = [&](int v) {
   while(v != -1) {
     int pv = parent[v], nv = match[pv];
     match[v] = pv;
     match[pv] = v;
     v = nv;
 auto bfs = [&](int root) {
   fill(all(label). -1):
   iota(all(orig), 0);
   label[root] = 0;
   q = {root};
   REP(i, ssize(q)) {
     int v = q[i];
```

```
for(int x : graph[v])
      if(label[x] == -1) {
        label[x] = 1;
        parent[x] = v;
        if(match[x] == -1) {
          augment(x);
          return 1:
        label[match[x]] = 0;
        q.eb(match[x]);
      else if(label[x] == 0 and orig[v] != orig[x]) {
        int a = lca(orig[v], orig[x]);
        blossom(x, v, a);
        blossom(v, x, a);
  return 0;
};
REP(i. n)
 if(match[i] == -1)
    bfs(i);
return match;
```

dinic

#da1c73

 $\mathcal{O}\left(V^2E\right)$ Dinic bez skalowania. funkcja get_flowing() zwraca dla każdej oryginalnej krawędzi ile przez nią leci.

```
struct Dinic {
 using T = int;
 struct Edge {
   int v, u;
   T flow, cap;
 int n;
 V<vi> graph;
 V<Edge> edges;
 Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
 void add_edge(int v, int u, T cap) {
   debug(v. u. cap):
   int e = ssize(edges);
   graph[v].eb(e);
   graph[u].eb(e + 1);
   edges.eb(v, u, 0, cap);
   edges.eb(u, v, 0, 0);
 vi dist;
 bool bfs(int source, int sink) {
   dist.assign(n, 0);
   dist[source] = 1:
   deque<int> que = {source};
   while(ssize(que) and dist[sink] == 0) {
     int v = que.front();
     que.pop_front();
     for(int e : graph[v])
       if(edges[e].flow != edges[e].cap and dist[edges
         [e].u] == 0) {
         dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
         que.eb(edges[e].u);
   return dist[sink] != 0;
 T dfs(int v, int sink, T flow = numeric_limits<T>::
   max()) {
   if(flow == 0 or v == sink)
     return flow;
   for(; ended_at[v] != ssize(graph[v]); ++ended_at[v
     Edge &e = edges[graph[v][ended_at[v]]];
     if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
       if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap
         e.flow))) {
```

```
e.flow += pushed;
        edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -=
          pushed;
        return pushed;
  return 0;
T operator()(int source, int sink) {
  Tanswer = 0.
  while(bfs(source, sink)) {
    ended at.assign(n. 0):
    while(T pushed = dfs(source, sink))
      answer += pushed;
  return answer:
map<pii, T> get_flowing() {
  map<pii, T> ret;
    for(int i : graph[v]) {
      if(i % 2) // considering only original edges
        continue;
      Edge &e = edges[i]:
      ret[pair(v, e.u)] += e.flow;
  return ret;
}
```

gomory-hu

#8cbc22 , includes: dinic

 $\mathcal{O}\left(n^2 + n \cdot dinic(n,m)\right)$, zwraca min cięcie między każdą parą wierzchołków w nieskierowanym ważonym grafie o nieujemnych wagach. gomory_hu(n, edges)[s][t] == min cut (s, t)

```
pair < Dinic::T, V < bool >> get_min_cut(Dinic & dinic, int s
 , int t) {
 for(Dinic::Edge &e : dinic.edges)
   e.flow = 0:
 Dinic::T flow = dinic(s, t);
 V<bool> cut(dinic.n):
 REP(v, dinic.n)
   cut[v] = bool(dinic.dist[v]);
 return {flow, cut};
V<V<Dinic::T>> get_gomory_hu(int n, V<tuple<int, int,
 Dinic::T>> edges) {
 Dinic dinic(n);
 for(auto [v, u, cap] : edges) {
   dinic.add edge(v, u, cap);
   dinic.add_edge(u, v, cap);
 using T = Dinic::T;
 V<V<pair<int, T>>> tree(n);
 vi par(n, 0);
 FOR(v. 1. n - 1) {
   auto [flow, cut] = get_min_cut(dinic, v, par[v]);
   FOR(u, v + 1, n - 1)
     if(cut[u] == cut[v] and par[u] == par[v])
       par[u] = v;
    tree[v].eb(par[v], flow);
   tree[par[v]].eb(v, flow);
 T inf = numeric_limits <T>::max();
 V ret(n, V(n, inf));
 REP(source, n) {
   function < void (int, int, T) > dfs = [&](int v, int p
      , T mn) {
      ret[source][v] = mn;
     for(auto [u, flow] : tree[v])
         dfs(u, v, min(mn, flow));
   dfs(source, -1, inf);
```

```
return ret;
```

hopcroft-karp

#489276

 $\mathcal{O}\left(m\sqrt{n}\right)$ Hopcroft-Karp do liczenia matchingu. Przydaje się głównie w aproksymacji, ponieważ po k iteracjach gwarantuje matching o rozmiarze przynajmniej $k/(k+1)\cdot$ best matching. Wierzchołki grafu muszą być podzielone na warstwy [0,n0) oraz [n0,n0+n1). Zwraca rozmiar matchingu oraz przypisanie (lub -1, gdy nie jest zmatchowane).

```
pair<int, vi> hopcroft_karp(V<vi> graph, int n0, int n1
 assert(n0 + n1 == ssize(graph));
 REP(v, n0 + n1)
   for(int u : graph[v])
     assert((v < n0) != (u < n0));
 vi matched_with(n0 + n1, -1), dist(n0 + 1);
 constexpr int inf = int(1e9);
 vi manual que(n0 + 1):
 auto bfs = [&] {
   int head = 0. tail = -1:
    fill(all(dist), inf);
   RFP(v. n0)
      if(matched_with[v] == -1) {
       dist[1 + v] = 0;
        manual que[++tail] = v;
    while(head <= tail) {
     int v = manual_que[head++];
     if(dist[1 + v] < dist[0])
       for(int u : graph[v])
         if(dist[1 + matched_with[u]] == inf) {
            dist[1 + matched_with[u]] = dist[1 + v] +
            manual_que[++tail] = matched_with[u];
    return dist[0] != inf;
 function < bool (int) > dfs = [&](int v) {
   if(v == -1)
     return true;
    for(auto u : graph[v])
     if(dist[1 + matched_with[u]] == dist[1 + v] + 1)
        if(dfs(matched_with[u])) {
         matched_with[v] = u;
         matched_with[u] = v;
         return true;
   dist[1 + v] = inf;
   return false;
 int answer = 0;
 for(int iter = 0; bfs(); ++iter)
   REP(v, n0)
     if(matched_with[v] == -1 and dfs(v))
        ++answer;
 return {answer, matched with}:
```

hungarian

#9a79f8

 $\mathcal{O}\left(n_0^2 \cdot n_1\right)$, dla macierzy wag (mogą być ujemne) między dwoma warstami o rozmiarach n0 oraz n1 (n0 <= n1) wyznacza minimalną sumę wag skojarzenia pełnego. Zwraca sumę wag oraz matching.

```
pair<ll, vi> hungarian(V<vi> a) {
   if(a.empty())
     return {0, {}};
   int n0 = ssize(a) + 1, n1 = ssize(a[0]) + 1;
     assert(n0 <= n1);
   vi p(n1), ans(n0 - 1);</pre>
```

```
vll u(n0), v(n1);
FOR(i, 1, n0 - 1) {
 p[0] = i;
  int j0 = 0;
  vll dist(n1, numeric limits<ll>::max());
  vi pre(n1, -1);
  V<bool> done(n1 + 1);
  do {
    done[j0] = true;
    int i0 = p[j0], j1 = -1;
    ll delta = numeric_limits<ll>::max();
    FOR(i, 1, n1 - 1)
      if(!done[j]) {
       auto cur = a[i0 - 1][j - 1] - u[i0] - v[j];
        if(cur < dist[j])</pre>
          dist[j] = cur, pre[j] = j0;
       if(dist[j] < delta)</pre>
          delta = dist[j], j1 = j;
    REP(j, n1) {
      if(done[j])
       u[p[j]] += delta, v[j] -= delta;
       dist[j] -= delta;
    i0 = j1;
 } while(p[j0]);
  while(j0) {
    int j1 = pre[j0];
    p[j0] = p[j1], j0 = j1;
FOR(j, 1, n1 - 1)
 if(p[i])
    ans[p[j] - 1] = j - 1;
return {-v[0], ans};
```

konig-theorem #c05211 includes: matching

 $\mathcal{O}\left(n + matching(n, m)\right)$ wyznaczanie w grafie dwudzielnym kolejno minimalnego pokrycia krawędziowego (PK), maksymalnego zbioru niezależnych wierzchołków (NW), minimalnego pokrycia wierzchołkowego (PW) korzystając z maksymalnego zbioru niezależnych krawędzi (NK) (tak zwany matching). Z tw. Koniga zachodzi |NK|=n-|PK|=n-|NW|=|PW|.

```
// BEGIN HASH 320322
V<pii> get_min_edge_cover(V<vi> graph) {
 vi match = Matching(graph)().se;
 V<pii>> ret:
  REP(v. ssize(match))
    if(match[v] != -1 and v < match[v])</pre>
      ret.eb(v, match[v]);
    else if(match[v] == -1 and not graph[v].empty())
     ret.eb(v, graph[v].front());
  return ret:
} // END HASH
// BEGIN HASH f215ab
array<vi, 2> get_coloring(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph);
  vi match = Matching(graph)().se;
 vi color(n, -1);
  function < void (int) > dfs = [&](int v) {
    color[v] = 0;
    for(int u : graph[v])
      if(color[u] == -1) {
        color[u] = true;
        dfs(match[u]):
  REP(v, n)
    if(match[v] == -1)
     dfs(v);
  REP(v, n)
    if(color[v] == -1)
```

```
dfs(v);
 array<vi, 2> groups;
 REP(v, n)
   groups[color[v]].eb(v);
  return groups;
vi get max independent set(V<vi> graph) {
 return get_coloring(graph)[0];
vi get_min_vertex_cover(V<vi> graph) {
 return get_coloring(graph)[1];
} // END HASH
```

matching

#d28b80

Średnio około $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, najgorzej $\mathcal{O}\left(n^2\right)$. Wierzchołki grafu nie muszą być ładnie podzielone na dwia przedziały, musi być po prostu dwudzielny. Na przykład auto [match size, match] = Matching(graph)();

```
struct Matching {
 V<vi> &adi:
 vi mat, vis;
 int t = 0, ans = 0;
  bool mat dfs(int v) {
    vis[v] = t;
    for(int u : adj[v])
      if(mat[u] == -1) {
        mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
    for(int u : adj[v])
      if(vis[mat[u]] != t && mat_dfs(mat[u])) {
        mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
    return false:
  Matching(V<vi> &_adj) : adj(_adj) {
   mat = vis = vi(ssize(adi), -1):
 pair < int, vi > operator()() {
    int d = -1;
    while(d != 0) {
     d = 0, ++t;
      REP(v, ssize(adj))
        if(mat[v] == -1)
          d += mat_dfs(v);
      ans += d:
    return {ans. mat}:
};
```

mcmf-dijkstra

 $\mathcal{O}(VE + |flow|E \log V)$. Min-cost max-flow. Można przepisać funkcję get flowing() z Dinic'a. Kiedy wie się coś więcej o początkowym grafie np. że jest DAG-iem lub że ma tylko nieujemne wagi krawędzi, można napisać własne calc_init_dist by usunąć VE ze złożoności. Jeżeli $E = \mathcal{O}(V^2)$, to może być lepiej napisać samemu kwadratowa diikstre.

```
struct MCMF {
 struct Edge {
   int v, u, flow, cap;
   ll cost:
   friend ostream& operator << (ostream &os, Edge &e) {</pre>
     return os << vll{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost
       };
 1:
 int n:
 C ll inf LL = 1e18;
```

```
C int inf int = 1e9;
V<vi> graph:
V<Edge> edges;
vll init dist:
MCMF(int N) : n(N), graph(n), init dist(n) {}
void add_edge(int v, int u, int cap, ll cost) {
 int e = ssize(edges);
  graph[v].eb(e);
  graph[u].eb(e + 1);
  edges.eb(v, u, 0, cap, cost);
  edges.eb(u, v, 0, 0, -cost);
void calc_init_dist(int source) {
 fill(all(init_dist), inf_LL);
  V<bool> inside(n);
  inside[source] = true;
  deque<int> que = {source};
  init dist[source] = 0;
  while (ssize(que)) {
    int v = que.front():
    que.pop_front();
    inside[v] = false;
    for (int i : graph[v]) {
     Edge &e = edges[i];
      if (e.flow < e.cap and init_dist[v] + e.cost <</pre>
        init_dist[e.u]) {
        init dist[e.u] = init dist[v] + e.cost;
        if (not inside[e.u]) {
          inside[e.u] = true;
          que.eb(e.u);
pair<int, ll> augment(int source, int sink) {
 V<bool> vis(n);
  vi from(n, -1);
  vll dist(n, inf_LL);
 priority_queue<pair<ll, int>, V<pair<ll, int>>,
    greater<>> que;
  que.emplace(0, source);
  dist[source] = 0:
  while(ssize(que)) {
   auto [d, v] = que.top();
    que.pop();
    if (vis[v]) continue;
    vis[v] = true;
    for (int i : graph[v]) {
      Edge &e = edges[i];
      ll new_dist = d + e.cost + init_dist[v];
     if (not vis[e.u] and e.flow != e.cap and
        new dist < dist[e.u]) {
        dist[e.u] = new_dist;
       from[e.u] = i;
        que.emplace(new_dist - init_dist[e.u], e.u);
  if (not vis[sink])
    return {0. 0}:
  int flow = inf_int, e = from[sink];
  while(e != -1) {
    chmin(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
    e = from[edges[e].v];
  e = from[sink]:
  while(e != -1) {
    edges[e].flow += flow;
    edges[e ^ 1].flow -= flow;
    e = from[edges[e].v];
  init dist.swap(dist);
 return {flow, flow * init_dist[sink]};
pair<int, ll> operator()(int source, int sink) {
 calc init dist(source);
```

```
int flow = 0;
    ll cost = 0:
    pair<int, ll> got;
      got = augment(source, sink);
      flow += got.fi;
      cost += got.se;
    } while(got.fi);
    return {flow, cost};
};
```

mcmf-spfa

get flowing() z Dinic'a.

```
\mathcal{O}\left(idk
ight), Min-cost max-flow z SPFA. Można przepisać funkcję
struct MCMF {
 struct Edge {
    int v. u. flow. cap:
    friend ostream& operator<<(ostream &os, Edge &e) {</pre>
      return os << vll{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost
  };
  int n;
 C ll inf LL = 1e18:
  C int inf int = 1e9;
 V<vi> graph:
 V<Edge> edges;
  MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, int cap, ll cost) {
   int e = ssize(edges);
    graph[v].eb(e);
   graph[u].eb(e + 1);
   edges.eb(v, u, 0, cap, cost);
    edges.eb(u, v, 0, 0, -cost);
  pair<int. ll> augment(int source. int sink) {
   vll dist(n, inf LL);
   vi from(n, -1);
    dist[source] = 0;
    deque < int > que = {source};
   V<bool> inside(n);
    inside[source] = true;
    while(ssize(que)) {
      int v = que.front():
      inside[v] = false;
      que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
        Edge &e = edges[i]:
        if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e.
          cost) {
          dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
          from[e.u] = i;
          if(not inside[e.u]) {
            inside[e.u] = true;
            que.eb(e.u);
    if(from[sink] == -1)
      return {0, 0};
    int flow = inf_int, e = from[sink];
    while(e != -1) {
      chmin(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
      e = from[edges[e].v]:
    e = from[sink];
    while(e != -1) {
      edges[e].flow += flow;
      edges[e ^ 1].flow -= flow;
      e = from[edges[e].v];
```

```
return {flow, flow * dist[sink]};
}
pair<int, ll> operator()(int source, int sink) {
  int flow = 0;
  ll cost = 0;
  pair<int, ll> got;
  do {
    got = augment(source, sink);
    flow += got.fi;
    cost += got.se;
  } while(got.fi);
  return {flow, cost};
};
```

weighted-blossom

#85551

 $\mathcal{O}\left(N^3\right)$ (but fast in practice) Taken from: https://judge.yosupo.jp/submission/218005 pdfcompile, weighted_matching:init(n), weighted_matching::add_edge(a, b, c) V<pii>temp, weighted_matching::solve(temp).fi

```
#define pii pii
namespace weighted_matching{
C int INF = (int)1e9 + 7;
C int MAXN = 1050; //double of possible N
struct F{
 int x. v. w:
};
int n, m;
E G[MAXN][MAXN];
int lab[MAXN], match[MAXN], slack[MAXN], st[MAXN], pa[
  MAXN], flo_from[MAXN][MAXN], S[MAXN], vis[MAXN];
vi flo[MAXN]:
queue < int > 0;
void init(int _n) {
 n = n;
 for(int x = 1; x <= n; ++x)</pre>
   for(int y = 1; y <= n; ++y)</pre>
      G[x][y] = E\{x, y, 0\};
void add_edge(int x, int y, int w) {
 G[x][y].w = G[y][x].w = w;
int e delta(E e) {
 return lab[e.x] + lab[e.y] - G[e.x][e.y].w * 2;
void update_slack(int u, int x) {
 if(!slack[x] || e_delta(G[u][x]) < e_delta(G[slack[x</pre>
    ]][x]))
    slack[x] = u;
void set_slack(int x) {
 slack[x] = 0:
 for(int u = 1; u <= n; ++u)</pre>
   if(G[u][x].w > 0 && st[u] != x && S[st[u]] == 0)
      update slack(u, x);
void q_push(int x) {
  if(x <= n) Q.push(x);</pre>
 else for(int i = 0; i < (int)flo[x].size(); ++i)</pre>
    q push(flo[x][i]);
void set_st(int x, int b) {
 st[x] = b;
 if(x > n) for(int i = 0; i < (int)flo[x].size(); ++i)</pre>
   set_st(flo[x][i], b);
int get pr(int b. int xr) {
 int pr = find(all(flo[b]), xr) - flo[b].begin();
 if(pr & 1) {
    reverse(flo[b].begin() + 1, flo[b].end());
   return (int)flo[b].size() - pr;
  else return pr;
```

```
void set match(int x, int y) {
 match[x] = G[x][y].y;
 if(x <= n) return;</pre>
 E e = G[x][y];
 int xr = flo from[x][e.x], pr = get pr(x, xr);
 for(int i = 0; i < pr; ++i) set_match(flo[x][i], flo[</pre>
   x][i^1]);
 set_match(xr, y);
 rotate(flo[x].begin(), flo[x].begin() + pr, flo[x].
void augment(int x. int v) {
 while(1) {
   int ny = st[match[x]];
   set match(x, y);
   if(!nv) return:
   set_match(ny, st[pa[ny]]);
   x = st[pa[ny]], y = ny;
int get_lca(int x, int y) {
 static int t = 0;
 for(++t; x || y; swap(x, y)) {
   if(x == 0) continue;
   if(vis[x] == t) return x;
   vis[x] = t:
   x = st[match[x]];
   if(x) x = st[pa[x]];
 return 0:
void add blossom(int x, int l, int y) {
 int b = n + 1:
 while(b <= m && st[b]) ++b;
 if(h > m) ++m:
 lab[b] = 0, S[b] = 0;
 match[b] = match[l];
 flo[b].clear();
 flo[b].pb(l);
 for(int u = x, v; u != l; u = st[pa[v]])
   flo[b].pb(u), flo[b].pb(v = st[match[u]]), q_push(v
     );
 reverse(flo[b].begin() + 1, flo[b].end());
 for(int u = y, v; u != l; u = st[pa[v]])
   flo[b].pb(u), flo[b].pb(v = st[match[u]]), q_push(v
     );
 set st(b. b):
 for(int i = 1; i <= m; ++i) G[b][i].w = G[i][b].w =</pre>
 for(int i = 1; i <= n; ++i) flo_from[b][i] = 0;</pre>
 for(int i = 0; i < (int)flo[b].size(); ++i) {</pre>
   int us = flo[b][i];
    for(int u = 1: u <= m: ++u)</pre>
      if(G[b][u].w == 0 || e_delta(G[us][u]) < e_delta(</pre>
        (([u][d])
        G[b][u] = G[us][u], G[u][b] = G[u][us];
    for(int u = 1; u <= n; ++u)</pre>
      if(flo from[us][u])
        flo_from[b][u] = us;
 set slack(b):
void expand_blossom(int b) {
 for(int i = 0; i < (int)flo[b].size(); ++i)</pre>
   set_st(flo[b][i], flo[b][i]);
 int xr = flo_from[b][G[b][pa[b]].x], pr = get_pr(b,
 for(int i = 0; i < pr; i += 2) {
   int xs = flo[b][i], xns = flo[b][i + 1];
   pa[xs] = G[xns][xs].x;
   S[xs] = 1, S[xns] = 0;
   slack[xs] = 0. set slack(xns):
   q push(xns);
 S[xr] = 1, pa[xr] = pa[b];
 for(int i = pr + 1; i < (int)flo[b].size(); ++i) {</pre>
   int xs = flo[b][i];
```

```
S[xs] = -1, set slack(xs);
 st[b] = 0;
bool on found edge(E e) {
 int x = st[e.x], y = st[e.y];
 if(S[v] == -1) {
   pa[y] = e.x, S[y] = 1;
    int ny = st[match[y]];
    slack[y] = slack[ny] = 0;
   S[ny] = 0, q_push(ny);
 else if(S[y] == 0) {
    int l = get_lca(x, y);
    if(!l) return augment(x, y), augment(y, x), true;
   else add_blossom(x, l, y);
 return false;
bool matching() {
 fill(S + 1, S + m + 1, -1);
 fill(slack + 1, slack + m + 1, 0);
 Q = queue < int >();
 for(int x = 1: x <= m: ++x)</pre>
   if(st[x] == x && !match[x]) pa[x] = 0, S[x] = 0,
      a push(x):
 if(0.empty()) return false;
 while(1) {
    while(Q.size()) {
      int x = Q.front(); Q.pop();
      if(S[st[x]] == 1) continue:
      for(int y = 1; y <= n; ++y) {</pre>
        if(G[x][y].w > 0 && st[x] != st[y]) {
          if(e delta(G[x][y]) == 0) {
            if(on_found_edge(G[x][y])) return true;
          else update_slack(x, st[y]);
       }
    for(int b = n + 1; b <= m; ++b)</pre>
      if(st[b] == b && S[b] == 1) chmin(d, lab[b] / 2);
    for(int x = 1; x \le m; ++x)
      if(st[x] == x && slack[x]) {
        if(S[x] == -1) chmin(d, e delta(G[slack[x]][x])
        else if(S[x] == 0) chmin(d, e delta(G[slack[x
          ]][x]) / 2);
    for(int x = 1; x <= n; ++x) {</pre>
      if(S[st[x]] == 0) {
        if(lab[x] <= d) return 0:</pre>
        lab[x] -= d;
      else if(S[st[x]] == 1) lab[x] += d;
    for(int b = n + 1; b <= m; ++b)</pre>
      if(st[b] == b) {
        if(S[st[b]] == 0) lab[b] += d * 2;
        else if(S[st[b]] == 1) lab[b] -= d * 2;
    Q = queue < int >();
    for(int x = 1; x <= m; ++x)</pre>
      if(st[x] == x && slack[x] && st[slack[x]] != x &&
         e_delta(G[slack[x]][x]) == 0)
        if(on_found_edge(G[slack[x]][x])) return true;
    for(int b = n + 1; b <= m; ++b)
      if(st[b] == b && S[b] == 1 && lab[b] == 0)
        expand_blossom(b);
 return false:
pair<ll, int> solve(V<pii> &ans) {
 fill(match + 1, match + n + 1, 0);
 m = n:
```

int cnt = 0; ll sum = 0;

```
for(int u = 0; u <= n; ++u) st[u] = u, flo[u].clear()
;
int mx = 0;
for(int x = 1; x <= n; ++x)
    for(int y = 1; y <= n; ++y){
        flo_from[x][y] = (x == y ? x : 0);
        chmax(mx, G[x][y].w);
    }
for(int x = 1; x <= n; ++x) lab[x] = mx;
while(matching()) ++cnt;
for(int x = 1; x <= n; ++x)
    if(match[x] && match[x] < x) {
        sum += G[x][match[x]].w;
        ans.pb({x, G[x][match[x]].y});
    }
return {sum, cnt};
}</pre>
```

Geometria (7)

advanced-complex

#bcc8b5 , includes: point

Wiekszość nie działa dla intów.

```
constexpr D pi = acosl(-1);
// nachylenie k \rightarrow y = kx + m
D slope(P a, P b) { return tan(arg(b - a)); }
// rzut p na ab
P project(P p, P a, P b) {
 return a + (b - a) * dot(p - a, b - a) / norm(a - b);
// odbicie p wzgledem ab
Preflect(Pp, Pa, Pb) {
 return a + conj((p - a) / (b - a)) * (b - a);
// obrot a wzgledem p o theta radianow
Protate(Pa, Pp, D theta) {
 return (a - p) * polar(1.0L, theta) + p;
// kat ABC, w radianach z przedzialu [0..pi]
D angle(Pa. Pb. Pc) {
  return abs(remainder(arg(a - b) - arg(c - b), 2.0 *
    pi));
// szybkie przeciecie prostych, nie dziala dla
  rownoleglych
P intersection(P a, P b, P p, P q) {
 D c1 = cross(p - a, b - a), c2 = cross(q - a, b - a);
  return (c1 * q - c2 * p) / (c1 - c2);
// check czy sa rownolegle
bool is_parallel(P a, P b, P p, P q) {
 P c = (a - b) / (p - q); return equal(c, conj(c));
// check czy sa prostopadle
bool is perpendicular(Pa, Pb, Pp, Pq) {
 P c = (a - b) / (p - q); return equal(c, -conj(c));
// zwraca takie q, ze (p, q) jest rownolegle do (a, b)
P parallel(P a, P b, P p) {
 return p + a - b:
// zwraca takie q, ze (p, q) jest prostopadle do (a, b)
P perpendicular(P a, P b, P p) {
 return reflect(p, a, b);
// przeciecie srodkowych trojkata
P centro(P a, P b, P c) {
 return (a + b + c) / 3.0L;
```

angle-sort #032856, includes: point

 $\mathcal{O}(n \log n)$, zwraca wektory P posortowane kątowo zgodnie z ruchem wskazówek zegara od najbliższego katowo do wektora (0, 1) włacznie. Aby posortować po argumencie (kącie) swapujemy x, y, używamy angle-sort i ponownie swapujemy x, y. Zakłada że nie ma punktu (0, 0) na

```
V<P> angle sort(V<P> t) {
 for(P p : t) assert(not equal(p, P(0, 0)));
 auto it = partition(all(t), [](P a){ return P(0, 0) <</pre>
    a; });
 auto cmp = [&](Pa, Pb) {
   return sign(cross(a, b)) == -1;
 sort(t.begin(), it, cmp);
 sort(it, t.end(), cmp);
 return t;
```

angle180-intervals

#9e4d50, includes: angle-sort

 $\mathcal{O}\left(n\right)$, ZAKŁADA że punkty są posortowane kątowo. Zwraca n par [i,r], gdzie r jest maksymalnym cyklicznie indeksem, że wszystkie punkty w tym cyklicznym przedziale są ściśle "po prawej" stronie wektora (0,0) - in[i], albo są na tej półprostej.

```
V<pii> angle180_intervals(V<P> in) {
 // in must be sorted by angle
 int n = ssize(in);
 vi nxt(n);
 iota(all(nxt), 1);
 int r = nxt[n - 1] = 0;
 V<pii> ret(n);
 REP(l, n) {
   if(nxt[r] == l) r = nxt[r];
   auto good = [&](int i) {
     auto c = cross(in[l], in[i]);
      if(not equal(c, 0)) return c < 0;</pre>
     if((P(0, 0) < in[l]) != (P(0, 0) < in[i]))</pre>
       return false;
      return l < i;
   while(nxt[r] != l and good(nxt[r]))
     r = nxt[r];
   ret[l] = {l, r};
 return ret:
```

area

#7b2943 . includes: point

Pole wielokata, niekoniecznie wypukłego. W vectorze musza być wierzchołki zgodnie z kierunkiem ruchu zegara. Jeśli D jest intem to może się psuć / 2. area(a, b, c) zwraca pole trójkąta o takich długościach boku.

```
D area(V<P> pts) {
 int n = ssize(pts);
 D ans = 0:
 REP(i, n) ans += cross(pts[i], pts[(i + 1) % n]);
 return fabsl(ans / 2);
D area(D a, D b, D c) {
 D p = (a + b + c) / 2;
 return sqrtl(p * (p - a) * (p - b) * (p - c));
```

circle-intersection

#a3c51b, includes: point

Przecięcia okręgu oraz prostej ax + by + c = 0 oraz przecięcia okręgu oraz okręgu. Gdy ssize(circle_circle(...)) == 3 to jest nieskończenie wiele rozwiązań.

```
// BEGIN HASH 571cfd
V<P> circle line(D r, D a, D b, D c) {
 D len_ab = a * a + b * b.
   x0 = -a * c / len ab
```

```
y0 = -b * c / len ab,
   d = r * r - c * c / len ab.
   mult = sqrt(d / len_ab);
 if(sign(d) < 0)
   return {};
 else if(sign(d) == 0)
   return {{x0, y0}};
 return {
   \{x0 + b * mult, y0 - a * mult\},
    {x0 - b * mult, y0 + a * mult}
V<P> circle_line(D x, D y, D r, D a, D b, D c) {
 return circle_line(r, a, b, c + (a * x + b * y));
} // END HASH
// BEGIN HASH c5d0a6
V<P> circle_circle(D x1, D y1, D r1, D x2, D y2, D r2)
 x2 -= x1:
 y2 -= y1;
  // now x1 = y1 = 0;
 if(sign(x2) == 0 and sign(y2) == 0) {
   if(equal(r1, r2))
     return {{0, 0}, {0, 0}, {0, 0}}; // inf points
    else
     return {}:
 auto vec = circle_line(r1, -2 * x2, -2 * y2,
     x2 * x2 + y2 * y2 + r1 * r1 - r2 * r2);
 for(P &p : vec)
   p += P(x1, v1):
 return vec;
} // END HASH
```

circle-tangents

#f03bcb . includes: point

O (1), dla dwóch okregów zwraca dwie styczne (wewnetrzne lub zewnętrzne, zależnie od wartości inner). Zwraca 1 + sign(dist(p0, p1) - (inside ? r0 + r1 : abs(r0 - r1)) rozwiązań, albo 0 gdy p1 = p2. Działa gdy jakiś promień jest 0 – przydatne do policzenia stycznej punktu do okreau.

```
V<pair<P, P>> circle_tangents(P p1, D r1, P p2, D r2,
 bool inner) {
 if(inner) r2 *= -1;
 P d = p2 - p1;
 D dr = r1 - r2, d2 = dot(d, d), h2 = d2 - dr * dr:
 if(equal(d2, 0) or sign(h2) < 0)
   return {};
 V<pair<P, P>> ret;
 for(D sign : {-1, 1}) {
   P v = (d * dr + P(-d.y(), d.x()) * sqrt(max(D(0),
     h2)) * sign) / d2;
   ret.eb(p1 + v * r1, p2 + v * r2);
 ret.resize(1 + (sign(h2) > 0));
 return ret;
```

closest-pair

#16e742, includes: point

 $\mathcal{O}(n \log n)$, zakłada ssize(in) > 1.

```
pair <P, P> closest pair (V<P> in) {
 set <P> s:
 sort(all(in), [](P a, P b) { return a.y() < b.y(); })</pre>
 pair<D, pair<P, P>> ret(1e18, {P(), P()});
 int i = 0:
 for (P p : in) {
   P d(1 + sqrt(ret.fi), 0);
   while (in[j].y() \leftarrow p.y() - d.x()) s.erase(in[j++])
   auto lo = s.lower_bound(p - d), hi = s.upper_bound(
     p + d);
   for (; lo != hi; ++lo)
```

```
chmin(ret, pair(pow(dist(*lo, p), 2), pair(*lo, p
      ))):
  s.insert(p);
return ret.se;
```

convex-gen

vi v(n. value):

REP(i, n - 1)

#7f3cac,includes:point, angle-sort, headers/gen

vi num_split(int value, int n) {

v[i] = rd(0, value);

Generatorka wielokatów wypukłych. Zwraca wielokat z co najmniej $n \cdot PROC$ punktami w zakresie [-range, range]. Jeśli $n \ (n > 2)$ jest około range $\frac{2}{n}$, to powinno chodzić $\mathcal{O}(n \log n)$. Dla większych n może nie dać rady. Ostatni punkt jest zawsze w (0,0) - można dodać przesunięcie o wektor dla pełnei losowości.

```
sort(all(v));
 adjacent_difference(all(v), v.begin());
vi capped zero split(int cap. int n) {
 int m = rd(1, n - 1);
 auto lf = num_split(cap, m);
 auto rg = num_split(cap, n - m);
 for (int i : ra)
   lf.eb(-i);
 return lf;
V<P> gen_convex_polygon(int n, int range, bool
 strictly_convex = false) {
 assert(n > 2);
 V<P> t;
 C double PROC = 0.9:
 do {
   t.clear():
   auto dx = capped zero split(range, n);
   auto dy = capped_zero_split(range, n);
   shuffle(all(dx), rng);
   REP (i, n)
     if (dx[i] || dy[i])
       t.eb(dx[i], dy[i]);
    t = angle_sort(t);
    if (strictly_convex) {
     V<P> nt(1, t[0]);
      FOR (i, 1, ssize(t) - 1) {
       if (!sign(cross(t[i], nt.back())))
         nt.back() += t[i];
       else
         nt.eb(t[i]);
     while (!nt.empty() && !sign(cross(nt.back(), nt
       [0]))) {
       nt[0] += nt.back();
       nt.pop_back();
 } while (ssize(t) < n * PROC);</pre>
 partial_sum(all(t), t.begin());
 return t:
```

convex-hull-online

 $\mathcal{O}(\log n)$ na każdą operację dodania, Wyznacza górną otoczkę wypukłą

```
using P = pii:
ll operator*(P l, P r) {
 return l.fi * ll(r.se) - l.se * ll(r.fi);
P operator - (Pl, Pr) {
 return {l.fi - r.fi, l.se - r.se};
```

```
int sign(ll x) {
 return x > 0 ? 1 : x < 0 ? -1 : 0;
int dir(P a, P b, P c) {
 return sign((b - a) * (c - b));
struct UpperConvexHull {
 set<P> hull:
  void add_point(P p) {
   if(hull.empty()) {
      hull = \{p\};
      return;
    auto it = hull.lower bound(p);
    if(*hull.begin() 
      assert(it != hull.end() and it != hull.begin());
      if(dir(*prev(it), p, *it) >= 0)
       return;
    it = hull.emplace(p).fi;
    auto have_to_rm = [&](auto iter) {
     if(iter == hull.end() or next(iter) == hull.end()
         or iter == hull.begin())
        return false;
      return dir(*prev(iter), *iter, *next(iter)) >= 0;
    while(have_to_rm(next(it)))
     it = prev(hull.erase(next(it)));
    while(it != hull.begin() and have_to_rm(prev(it)))
      it = hull.erase(prev(it)):
};
```

convex-hull

#31845a . includes: point

 $\mathcal{O}(n \log n)$, top bot hull zwraca osobno góre i dół, hull zwraca punkty na otoczce clockwise gdzie pierwszy jest najbardziej lewym.

```
array < V < P > , 2 > top_bot_hull(V < P > in) {
 sort(all(in));
 arrav<V<P>. 2> ret:
 REP(d, 2) {
   for(auto p : in) {
     while(ssize(ret[d]) > 1 and dir(ret[d].end()[-2],
         ret[d].back(), p) >= 0)
       ret[d].pop_back();
     ret[d].eb(p);
   reverse(all(in));
 return ret;
V<P> hull(V<P> in) {
 if(ssize(in) <= 1) return in;</pre>
 auto ret = top bot hull(in);
 REP(d, 2) ret[d].pop_back();
 ret[0].insert(ret[0].end(), ret[1].begin(), ret[1].
   end());
 return ret[0];
```

delaunay-triangulation

#26839a

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, zwraca zbiór trójkątów sumujący się do otoczki wypukłej, adzie każdy trójkat nie zawiera żadnego innego punktu wewnatrz okregu opisanego (czyli maksymalizuje minimalny kąt trójkątów). Zakłada brak identycznych punktów. W przypadku współliniowości wszystkich punktów zwraca pusty V. Zwraca V rozmiaru 3X, gdzie wartości 3i, 3i+1, 3i+2 tworzą counter-clockwise trójkąt. Wśród sąsiadów zawsze jest najbliższy wierzchołek. Euclidean min. spanning tree to podzbiór krawędzi.

```
using PI = pii;
typedef struct Quad* Q;
PI distinct(INT MAX, INT MAX);
```

```
ll dist2(PI p) {
 return p.fi * ll(p.fi)
   + p.se * ll(p.se);
ll operator*(PI a, PI b) {
 return a.fi * ll(b.se)
   - a.se * ll(b.fi);
PI operator - (PI a, PI b) {
 return {a.fi - b.fi,
   a.se - b.se}:
ll cross(PI a, PI b, PI c) { return (a - b) * (b - c);
struct Quad {
 Q rot, o = nullptr;
 PI p = distinct;
 bool mark = false;
 Quad(Q rot) : rot( rot) {}
 PI& F() { return r()->p; }
 0& r() { return rot->rot; }
 Q prev() { return rot->o->rot; ]
 Q next() { return r()->prev(); }
} *H; // it's safe to use in multitests
V<Q> to dealloc;
bool is_p_inside_circle(PI p, PI a, PI b, PI c) {
  _{-}int128_t p2 = dist2(p), a2 = dist2(a)-p2,
     b2 = dist2(b)-p2, c2 = dist2(c)-p2;
  return cross(p,a,b) * c2 + cross(p,b,c) * a2 + cross(
    p,c,a) * b2 > 0;
Q makeEdge(PI orig, PI dest) {
 0 r = H
 if (!r) {
   r = new Quad(new Quad(new Quad(0))));
   Q del = r;
   REP(i, 4) {
     to dealloc.eb(del);
     del = del->rot:
 H = r -> 0; r -> r() -> r() = r;
 REP(i, 4) {
   r = r->rot, r->p = distinct;
   r -> 0 = i & 1 ? r : r -> r();
 r->p = orig; r->F() = dest;
 return r:
void splice(Q a, Q b) {
 swap(a->o->rot->o, b->o->rot->o);
 swap(a->o, b->o);
0 connect(0 a, 0 b) {
 Q q = makeEdge(a->F(), b->p);
  splice(q, a->next());
 splice(q->r(), b);
  return q;
pair<0, 0> rec(C V<PI>& s) {
 if (ssize(s) <= 3) {
   Q a = makeEdge(s[0], s[1]);
   Q b = makeEdge(s[1], s.back());
    if (ssize(s) == 2) return {a, a->r()};
    splice(a->r(), b):
    auto side = cross(s[0], s[1], s[2]);
    0 c = side ? connect(b. a) : 0:
    return { side < 0 ? c->r() : a,
     side < 0 ? c : b->r()};
  auto valid = [&](Q e, Q base) {
   return cross(e->F(), base->F(), base->p) > 0:
 int half = ssize(s) / 2;
 auto [ra, A] = rec({s.begin(), s.end() - half});
 auto [B, rb] = rec({ssize(s) - half + s.begin(), s.
```

```
while ((cross(B->p, A->F(), A->p) < 0
        and (A = A -> next())
         or (cross(A->p, B->F(), B->p) > 0
         and (B = B - > r() - > o))) {}
 0 base = connect(B->r(), A);
 if (A->p == ra->p) ra = base->r():
 if (B->p == rb->p) rb = base;
 auto del = [&](Q init, function<Q (Q)> dir) {
   0 e = dir(init);
   if (valid(e, base))
      while (is_p_inside_circle(dir(e)->F(), base->F(),
         base->p. e->F())) {
        0 t = dir(e);
        splice(e, e->prev());
        splice(e->r(), e->r()->prev());
        e -> o = H; H = e; e = t;
   return e;
 while(true) {
   Q LC = del(base->r(), [&](Q q) { return q->o; });
   Q RC = del(base, [&](Q q) { return q->prev(); });
   if (!valid(LC, base) and !valid(RC, base)) break;
    if (!valid(LC, base) or (valid(RC, base)
         and is_p_inside_circle(RC->F(), RC->p, LC->F
            (), LC->p)))
      base = connect(RC, base->r());
      base = connect(base->r(), LC->r());
 return {ra. rb}:
V<PI> triangulate(V<PI> in) {
 sort(all(in));
 assert(unique(all(in)) == in.end());
 if (ssize(in) < 2) return {};</pre>
 Q e = rec(in).fi;
 V < Q > q = \{e\};
 int ai = 0:
 while (cross(e->o->F(), e->F(), e->p) < 0)
   e = e->o;
 auto add = [&] {
   0 c = e
   do {
     c->mark = 1:
      in.eb(c->p);
      a.eb(c->r()):
      c = c->next();
   } while (c != e);
 add(); in.clear();
 while (qi < ssize(q))</pre>
   if (!(e = q[qi++])->mark) add();
 for (0 x : to dealloc) delete x;
 to_dealloc.clear();
 return in;
furthest-pair
#f8538c . includes: convex-hull
\mathcal{O}(n) po puszczeniu otoczki, zakłada n >= 2.
pair<P, P> furthest pair(V<P> in) {
 in = hull(in);
 int n = ssize(in), j = 1;
 pair < D. pair < P. P>> ret:
   for(;; j = (j + 1) % n) {
      chmax(ret, pair(dist(in[i], in[j]), pair(in[i],
        in[j])));
      if (sign(cross(in[(j + 1) % n] - in[j], in[i + 1]
         - in[i])) <= 0)
        break;
 return ret.se;
```

```
geo3d
                                                             LD Angle(P3 p) {
#4d58a5
                                                              LD a = Norm():
                                                              LD b = p.Norm();
Geo3d od Warsaw Eagles.
                                                              LD c = Dis(p):
                                                               return acos((a * a + b * b - c * c) / (2 * a * b));
using LD = long double;
C LD kEps = 1e-9;
                                                             LD Angle(P3 p, P3 q) { return p.Angle(q); }
C LD kPi = acosl(-1);
                                                             P3 CrossProd(P3 p) {
LD Sq(LD x) { return x * x; }
                                                              P3 q(*this);
struct Point {
                                                               return {q[1] * p[2] - q[2] * p[1], q[2] * p[0] - q
 LD x. v:
                                                                 [0] * p[2],
 Point() {}
                                                                       q[0] * p[1] - q[1] * p[0]};
 Point(LD a, LD b) : x(a), y(b) {}
 Point(C Point& a) : Point(a.x, a.y) {}
                                                             bool LexCmp(P3 &a, C P3 &b) {
 void operator=(C Point &a) { x = a.x; y = a.y; }
                                                              if (abs(a.x - b.x) > kEps) return a.x < b.x;
 Point operator+(C Point &a) C { Point p(x + a.x, y +
                                                              if (abs(a.y - b.y) > kEps) return a.y < b.y;</pre>
   a.v); return p; }
                                                               return a.z < b.z;
 Point operator - (C Point &a) C { Point p(x - a.x, y -
   a.y); return p; }
                                                           };
 Point operator*(LD a) C { Point p(x * a, y * a);
                                                           struct Line3 {
    return p: }
                                                            P3 p[2];
 Point operator/(LD a) C { assert(abs(a) > kEps);
                                                             P3 & operator[](int a) { return p[a]; }
    Point p(x / a, y / a); return p; }
                                                            friend ostream &operator << (ostream &out, Line3 m);</pre>
 Point & operator += (C Point &a) { x += a.x; y += a.y;
    return *this; }
                                                           struct Plane {
 Point & operator -= (C Point &a) { x -= a.x; y -= a.y;
                                                            P3 p[3];
    return *this; }
                                                             P3 & operator[](int a) { return p[a]; }
 LD CrossProd(C Point &a) C { return x * a.y - y * a.x
                                                             P3 GetNormal() {
                                                              P3 cross = (p[1] - p[0]).CrossProd(p[2] - p[0]);
 LD CrossProd(Point a. Point b) C { a -= *this: b -= *
                                                               return cross.Normalize();
    this: return a.CrossProd(b); }
                                                             void GetPlaneEq(LD &a, LD &b, LD &c, LD &d) {
struct Line {
                                                              P3 normal = GetNormal():
 Point n[2]:
                                                              a = normal[0];
 Line(Point a, Point b) { p[0] = a; p[1] = b; }
                                                              b = normal[1]:
 Point &operator[](int a) { return p[a]; }
                                                              c = normal[2];
                                                              d = normal.DotProd(p[0]);
struct P3 {
                                                               assert(abs(d - normal.DotProd(p[1])) < kEps);</pre>
 LD x, y, z;
                                                              assert(abs(d - normal.DotProd(p[2])) < kEps);</pre>
 P3 operator+(P3 a) { P3 p{x + a.x, y + a.y, z + a.z};
     return p; }
                                                            V<P3> GetOrthonormalBase() {
 P3 operator - (P3 a) { P3 p{x - a.x, y - a.y, z - a.z};
                                                              P3 normal = GetNormal();
                                                               P3 cand = {-normal.y, normal.x, 0};
 P3 operator*(LD a) { P3 p{x * a, v * a, z * a}:
                                                              if (abs(cand.x) < kEps && abs(cand.y) < kEps) {</pre>
                                                                cand = {0. -normal.z. normal.v}:
 P3 operator/(LD a) { assert(a > kEps); P3 p{x / a, y
    / a, z / a}; return p; }
                                                               cand.NormalizeSelf():
 P3 & operator += (P3 a) { x += a.x; y += a.y; z += a.z;
                                                              P3 third = Plane{P3{0, 0, 0}, normal, cand}.
    return *this; }
 P3 & operator -= (P3 a) { x -= a.x; y -= a.y; z -= a.z;
                                                               assert(abs(normal.DotProd(cand)) < kEps &&
    return *this; }
                                                                      abs(normal.DotProd(third)) < kEps &&
 P3 & operator *= (LD a) { x *= a; y *= a; z *= a; return
                                                                      abs(cand.DotProd(third)) < kEps);</pre>
     *this: }
                                                               return {normal, cand, third}:
 P3 & operator /= (LD a) { assert(a > kEps); x /= a; y /=
     a; z /= a; return *this; }
 LD &operator[](int a) {
                                                           struct Circle3 {
   if (a == 0) return x;
                                                           Plane pl; P3 o; LD r;
   if (a == 1) return y;
   return 7:
                                                           struct Sphere {
                                                            P3 o:
 bool IsZero() { return abs(x) < kEps && abs(y) < kEps</pre>
                                                            LD r:
     && abs(z) < kEps; }
 LD DotProd(P3 a) { return x * a.x + y * a.y + z * a.z
   ; }
                                                           LD Angle(P3 P, P3 Q, P3 R) { return (P - Q).Angle(R - Q
 LD Norm() { return sqrt(x * x + y * y + z * z); }
                                                            ): }
 LD SqNorm() { return x * x + y * y + z * z; }
                                                           P3 ProjPtToLine3(P3 p, Line3 l) { // ok
 void NormalizeSelf() { *this /= Norm(); }
                                                            P3 diff = l[1] - l[0];
 P3 Normalize() {
                                                             diff.NormalizeSelf();
   P3 res(*this); res.NormalizeSelf();
                                                            return l[0] + diff * (p - l[0]).DotProd(diff);
    return res;
                                                           LD DisPtLine3(P3 p, Line3 l) { // ok
 LD Dis(P3 a) { return (*this - a).Norm(); }
                                                            // LD area = Area(p, [0], [1]); LD dis1 = 2 * area
 pair<LD, LD> SphericalAngles() {
                                                                / l[0]. Dis(l[1]);
   return {atan2(z, sqrt(x * x + y * y)), atan2(y, x)
                                                             LD dis2 = p.Dis(ProjPtToLine3(p, l)); // assert(abs(
     };
```

LD Area(P3 p) { return Norm() * p.Norm() * sin(Angle(

p)) / 2; }

dis1 - dis2) < kEps);

return dis2;

```
LD DisPtPlane(P3 p, Plane pl) {
 P3 normal = pl.GetNormal():
  return abs(normal.DotProd(p - pl[0]));
P3 ProjPtToPlane(P3 p, Plane pl) {
 P3 normal = pl.GetNormal();
 return p - normal * normal.DotProd(p - pl[0]);
bool PtBelongToLine3(P3 p, Line3 l) { return DisPtLine3
 (p, l) < kEps; }
bool Lines3Equal(Line3 p, Line3 l) {
 return PtBelongToLine3(p[0], l) && PtBelongToLine3(p
bool PtBelongToPlane(P3 p, Plane pl) { return
 DisPtPlane(p, pl) < kEps; }
Point PlanePtTo2D(Plane pl, P3 p) { // ok
 assert(PtBelongToPlane(p, pl));
 V<P3> base = pl.GetOrthonormalBase();
 P3 control{0, 0, 0};
 REP(tr, 3) { control += base[tr] * p.DotProd(base[tr
   ]); }
 assert(PtBelongToPlane(pl[0] + base[1], pl));
 assert(PtBelongToPlane(pl[0] + base[2], pl));
 assert((p - control).IsZero());
 return {p.DotProd(base[1]), p.DotProd(base[2])};
Line PlaneLineTo2D(Plane pl, Line3 l) {
 return {PlanePtTo2D(pl, l[0]), PlanePtTo2D(pl, l[1])
   };
P3 PlanePtTo3D(Plane pl, Point p) { // ok
 V<P3> base = pl.GetOrthonormalBase():
 return base[0] * base[0].DotProd(pl[0]) + base[1] * p
    .x + base[2] * p.y;
Line3 PlaneLineTo3D(Plane pl, Line l) {
 return {PlanePtTo3D(pl, l[0]), PlanePtTo3D(pl, l[1])
   };
Line3 ProjLineToPlane(Line3 l, Plane pl) { // ok
 return {ProjPtToPlane(l[0], pl), ProjPtToPlane(l[1],
   pl)};
bool Line3BelongToPlane(Line3 l. Plane pl) {
 return PtBelongToPlane([[0], pl) && PtBelongToPlane([
   [1], pl);
LD Det(P3 a, P3 b, P3 d) { // ok
 P3 pts[3] = {a, b, d};
 LD res = 0:
 for (int sign : {-1, 1}) {
   REP(st col. 3) {
     int c = st col;
     ID prod = 1:
     REP(r, 3) {
       prod *= pts[r][c];
       c = (c + sign + 3) \% 3;
     res += sign * prod;
 return res;
LD Area(P3 p, P3 q, P3 r) {
 q -= p; r -= p;
 return q.Area(r);
V<Point> InterLineLine(Line &a, Line &b) { // working
  Point vec_a = a[1] - a[0];
 Point vec b1 = b[1] - a[0]:
 Point vec b0 = b[0] - a[0];
 LD tr_area = vec_b1.CrossProd(vec_b0);
 LD quad area = vec b1.CrossProd(vec a) + vec a.
   CrossProd(vec_b0);
```

```
if (abs(quad area) < kEps) { // parallel or</pre>
    coincidina
    if (abs(b[0].CrossProd(b[1], a[0])) < kEps) {</pre>
     return {a[0], a[1]};
   } else return {};
 return {a[0] + vec a * (tr area / quad area)};
V<P3> InterLineLine(Line3 k, Line3 l) {
 if (Lines3Equal(k, l)) return {k[0], k[1]};
 if (PtBelongToLine3(l[0], k)) return {l[0]};
 Plane pl{l[0], k[0], k[1]};
 if (!PtBelongToPlane(l[1], pl)) return {};
 Line k2 = PlaneLineTo2D(pl, k);
 Line l2 = PlaneLineTo2D(pl, l);
 V<Point> inter = InterLineLine(k2, l2);
 for (auto P : inter) res.pb(PlanePtTo3D(pl, P));
LD DisLineLine(Line3 l, Line3 k) { // ok
 Plane together{[[0], [[1], [[0] + k[1] - k[0]]; //
    parallel FIXME
 Line3 proj = ProjLineToPlane(k, together);
 P3 inter = (InterLineLine(l, proj))[0];
 P3 on_k_inter = k[0] + inter - proj[0];
 return inter.Dis(on k inter);
Plane ParallelPlane(Plane pl, P3 A) { // plane parallel
  to pl going through A
 P3 diff = A - ProiPtToPlane(A. pl):
 return {pl[0] + diff, pl[1] + diff, pl[2] + diff};
// image of B in rotation wrt line passing through
 origin s.t. A1->A2
// implemented in more general case with similarity
 instead of rotation
P3 RotateAccordingly(P3 A1, P3 A2, P3 B1) { // ok
 Plane pl{A1, A2, {0, 0, 0}};
 Point A12 = PlanePtTo2D(pl, A1);
 Point A22 = PlanePtTo2D(pl, A2);
 complex <LD > rat = complex <LD > (A22.x, A22.y) / complex
    <LD>(A12.x. A12.v):
 Plane plb = ParallelPlane(pl, B1);
 Point B2 = PlanePtTo2D(plb, B1);
 complex < LD > Brot = rat * complex < LD > (B2.x, B2.y);
 return PlanePtTo3D(plb, {Brot.real(), Brot.imag()});
V<Circle3> InterSpherePlane(Sphere s, Plane pl) { // ok
 P3 proj = ProjPtToPlane(s.o, pl);
 LD dis = s.o.Dis(proj);
 if (dis > s.r + kEps) return {};
 if (dis > s.r - kEps) return {{pl, proj, 0}}; // is
   it best choice?
 return {{pl, proj, sqrt(s.r * s.r - dis * dis)}};
bool PtBelongToSphere(Sphere s, P3 p) { return abs(s.r
 - s.o.Dis(p)) < kEps; }</pre>
struct PointS { // just for conversion purposes,
 probably to Eucl suffices
 LD lat. lon:
 P3 toEucl() { return P3(cos(lat) * cos(lon), cos(lat)
     * sin(lon), sin(lat)}; }
 PointS(P3 p) {
   p.NormalizeSelf():
   lat = asin(p.z);
   lon = acos(p.y / cos(lat));
LD DistS(P3 a, P3 b) { return atan2l(b.CrossProd(a).
 Norm(), a.DotProd(b)); }
struct CircleS {
 P3 o; // center of circle on sphere
 LD r; // arc len
 LD area() C { return 2 * kPi * (1 - cos(r)); }
```

```
CircleS From3(P3 a, P3 b, P3 c) { // any three
  different points
 int tmp = 1;
 if ((a - b).Norm() > (c - b).Norm()) {
   swap(a, c); tmp = -tmp;
 if ((b - c).Norm() > (a - c).Norm()) {
   swap(a, b); tmp = -tmp;
 P3 v = (c - b).CrossProd(b - a);
 v = v * (tmp / v.Norm());
 return CircleS{v. DistS(a. v)}:
CircleS From2(P3 a, P3 b) { // neither the same nor the
 P3 mid = (a + b) / 2;
 mid = mid / mid.Norm();
 return From3(a, mid, b);
LD SphAngle(P3 a, P3 b, P3 c) { // angle at A, no two
 points opposite
 LD a2 = b.DotProd(c);
 LD b2 = c.DotProd(a);
 LD c2 = a.DotProd(b):
 return acos((b2 - a2 * c2) / sqrt((1 - Sq(a2)) * (1 -
    Sa(c2)))):
LD TriangleArea(P3 a, P3 b, P3 c) { // no two poins
 LD a2 = SphAngle(c, a, b);
 LD b2 = SphAngle(a, b, c):
 LD c2 = SphAngle(b, c, a);
 return a2 + b2 + c2 - kPi;
```

halfplane-intersection

#5e7cbf, includes: point

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$ wyznaczanie punktów na brzegu/otoczce przecięcia podanych pótplaszczyzn. Halfplane(a, b) tworzy pótplaszczyznę wzdłuż prostej $a \to b$ z obszarem po lewej stronie wektora $a \to b$. Jeżeli zostało zwróconych mniej, niż trzy punkty, to pole przecięcia jest puste. Na przykład halfplane_intersection({Halfplane(P(2, 1), P(4, 2)), Halfplane(P(6, 3), P(2, 4)), Halfplane(P(-4, 7), P(4, 2))}) == \{(4, 2), (6, 3), (9, 4.5)\}. Pole przecięcia jest zawsze ograniczone, ponieważ w kodzie są dodawane cztery pótplaszczyzny o współrzędnych w +/- inf, ale nie należy na tym polegać przez eps oraz błędy precyzji (najlepiej jest zmniejszyć inf tyle, ile się da).

```
struct Halfplane {
 P p. pa:
 D angle;
  Halfplane() {}
  Halfplane(Pa, Pb): p(a), pq(b - a) {
   angle = atan2l(pq.imag(), pq.real());
ostream& operator << (ostream&o, Halfplane h) {
 return o << '(' << h.p << ", " << h.pq << ", " << h.
    angle << ')';
bool is outside(Halfplane hi, P p) {
 return sign(cross(hi.pq, p - hi.p)) == -1;
P inter(Halfplane s, Halfplane t) {
 D alpha = cross(t.p - s.p, t.pq) / cross(s.pq, t.pq);
 return s.p + s.pq * alpha;
V<P> halfplane_intersection(V<Halfplane> h) {
 for(int i = 0: i < 4: ++i) {
    constexpr D inf = 1e9;
   array box = {P(-inf, -inf), P(inf, -inf), P(inf,
      inf), P(-inf, inf)};
   h.eb(box[i], box[(i + 1) % 4]);
  sort(all(h), [&](Halfplane l, Halfplane r) {
   return l.angle < r.angle;</pre>
```

```
deque < Halfplane > dq:
for(auto &hi : h) {
 while(ssize(dq) >= 2 and is_outside(hi, inter(dq.
    end()[-1], dq.end()[-2])))
    dq.pop_back();
  while(ssize(dq) >= 2 and is outside(hi, inter(dq
    [0], dq[1])))
    dq.pop_front();
  if(ssize(dq) and sign(cross(hi.pq, dq.back().pq))
    if(sign(dot(hi.pq, dq.back().pq)) < 0)</pre>
     return {};
    if(is outside(hi, dq.back().p))
     dq.pop back();
    else
     continue;
  dq.eb(hi);
while(ssize(dq) >= 3 and is_outside(dq[0], inter(dq.
  end()[-1], dq.end()[-2])))
  dq.pop_back();
while(ssize(dq) >= 3 and is_outside(dq.end()[-1],
  inter(dq[0], dq[1])))
 da.pop front():
V<P> ret;
REP(i, ssize(dq))
 ret.eb(inter(dq[i], dq[(i + 1) % ssize(dq)]));
ret.erase(unique(all(ret), [&](P l, P r) { return
  equal(l, r): }). ret.end()):
if(ssize(ret) >= 2 and equal(ret.front(), ret.back())
 ret.pop back();
for(Halfplane hi : h)
 if(ssize(ret) <= 2 and is_outside(hi, ret[0]))</pre>
    return {};
return ret:
```

intersect-lines

#6a7387 . includes: point

 $\mathcal{O}\left(1\right)$ ale intersect_segments ma sporą stałą (ale działa na wszystkich edge-case'ach). Jeżeli intersect_segments zwróci dwa punkty to wszystkie in frozwiazań sa pomiedzy.

```
wszystkie inf rozwiązań są pomiędzy.
// BEGIN HASH 95db50
P intersect_lines(P a, P b, P c, P d) {
 D c1 = cross(c - a, b - a), c2 = cross(d - a, b - a);
  // c1 == c2 => \text{\text{$t$ r\'ownolege}}
 return (c1 * d - c2 * c) / (c1 - c2);
} // END HASH
// BEGIN HASH 65e219
bool on segment(Pa, Pb, Pp) {
 return equal(cross(a - p, b - p), 0) and sign(dot(a -
     p, b - p)) <= 0;
} // END HASH
// BEGIN HASH 2b171b
bool is_intersection_segment(P a, P b, P c, P d) {
 auto aux = [&](D q, D w, D e, D r) {
   return sign(max(q, w) - min(e, r)) >= 0;
  return aux(c.x(), d.x(), a.x(), b.x()) and aux(a.x()
    , b.x(), c.x(), d.x())
    and aux(c.y(), d.y(), a.y(), b.y()) and aux(a.y(),
      b.y(), c.y(), d.y())
    and dir(a, d, c) * dir(b, d, c) != 1
    and dir(d, b, a) * dir(c, b, a) != 1;
} // END HASH
// BEGIN HASH c969b4
V<P> intersect_segments(P a, P b, P c, P d) {
 D acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c
       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d, b)
         - a);
```

```
if(sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) * sign(dab
) < 0)
    return {(a * bcd - b * acd) / (bcd - acd)};
set<P> s;
if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
if(on_segment(c, d, b)) s.emplace(b);
if(on_segment(a, b, c)) s.emplace(c);
if(on_segment(a, b, d)) s.emplace(d);
return {s.begin(), s.end()};
} // END HASH
```

is-in-hull

#5eea9f, includes: intersect-lines

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$, zwraca czy punkt jest wewnątrz otoczki h. Zakłada że punkty są cłockwise oraz nie ma trzech współliniowych (działa na convex-hull).

```
bool is_in_hull(V<P> h, P p, bool can_on_edge) {
    if(ssize(h) < 3)         return can_on_edge and on_segment(h
        [0], h.back(), p);
    int l = 1, r = ssize(h) - 1;
    if(dir(h[0], h[l], p) >= can_on_edge or dir(h[0], h[r]
        ], p) <= -can_on_edge)
    return false;
    while(r - l > 1) {
        int m = (l + r) / 2;
        (dir(h[0], h[m], p) < 0 ? l : r) = m;
    }
    return dir(h[l], h[r], p) < can_on_edge;
}</pre>
```

line

#033da1, includes: point
Konwersja różnych postaci prostej.

```
struct line
 D a, b, c;
  // postac ogolna ax + by + c = 0
 Line(D _a, D _b, D _c) : a(_a), b(_b), c(_c) {}
 tuple < D, D, D > get_tuple() { return {a, b, c}; }
 // postac kierunkowa ax + b = y
 Line(D _a, D _b) : a(_a), b(-1), c(_b) {}
 pair < D, D > get_dir() { return {- a / b, - c / b}; }
 // prosta pa
 Line(Pp, Pq) {
   assert(not equal(p, q));
   if(not equal(p.x(), q.x())) {
     a = (q.y() - p.y()) / (p.x() - q.x());
     b = 1, c = -(a * p.x() + b * p.y());
   else a = 1, b = 0, c = -p.x();
 pair < P, P > get_pts() {
   if(!equal(b, 0)) return { P(0, - c / b), P(1, - (a
     + c) / b) };
   return { P(- c / a, 0), P(- c / a, 1) };
 D directed dist(P p) {
   return (a * p.x() + b * p.y() + c) / sqrt(a * a + b)
      * b);
 D dist(P p) {
   return abs(directed_dist(p));
```

point

#a14c07

Wrapper na std::complex, definy trzeba dać nad bitsami, wtedy istnieje p.x() oraz p.y(). abs długość, arg kąt $(-\pi,\pi]$ gdzie (0,1) daje $\frac{\pi}{2}$, polar(len, angle) tworzy P. Istnieją atan2, asin, sinh.

```
// Before include bits:
// #define real x
// #define imag y
using D = long double;
```

```
using P = complex < D>;
constexpr D eps = 1e - 9;
bool equal(D a, D b) { return abs(a - b) < eps; }
bool equal(P a, P b) { return equal(a.x(), b.x()) and
    equal(a.y(), b.y()); }
int sign(D a) { return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 :
        -1; }
namespace std { bool operator < (P a, P b) { return sign(
        a.x() - b.x()) == 0 ? sign(a.y() - b.y()) < 0 : a.x
        () < b.x(); }
// cross(f1, 0), {0, 1}) = 1
D cross(P a, P b) { return a.x() * b.y() - a.y() * b.x
        (); }
D dot(P a, P b) { return a.x() * b.x() + a.y() * b.y();
        }
D dist(P a, P b) { return abs(a - b); }
int dir(P a, P b) { return sign(cross(b - a, c - b)); }
int dir(P a, P b, P c) { return sign(cross(b - a, c - b)); }</pre>
```

polygon-gen

#4470a8, includes: point, intersect-lines, headers/gen

Generatorka wielokątów niekoniecznie-wypukłych. Zwraca wielokąt o n punktach w zakresie [-r,r], który nie zawiera jakiejkolwiek trójki współliniowych punktów. Ciągnie do ~ 80 . Dla n < 3 zwraca zdegenerowane.

```
V<P> gen_polygon(int n, int r) {
 V<P> t;
 while (ssize(t) < n) {</pre>
   P p(rd(-r, r), rd(-r, r));
   if ([&]() {
      REP (i, ssize(t))
       REP (j, i)
          if (dir(t[i], t[j], p) == 0)
            return false;
      return find(all(t), p) == t.end();
   }())
      t.eb(p);
 bool go = true;
 while (go) {
   go = false;
   REP (i. n)
      REP (j, i - 1)
       if ((i + 1) % n != j && ssize(
          intersect\_segments(t[i], t[(i + 1) % n], t[j])
          ], t[j + 1]))) {
          swap(t[(i + rd(0, 1)) % n], t[(j + rd(0, 1))
            % n]);
          go = true;
 return t:
```

polygon-print

#de8102, includes: point

Należy przekierować stdout do pliku i otworzyć go np. w przeglądarce. m zwiększa obrazek, d zmniejsza rozmiar napisów/wierzchołków.

```
void polygon_print(V<P> v, int r = 10) {
   int m = 350 / r, d = 50;
   auto ori = v;
   for (auto &p: v)
        p = P((p.x() + r * 1.1) * m, (p.y() + r * 1.1)
        * m);
   r = int(r * m * 2.5);
   printf("<svg height='%d' width='%d'><rect width
        ='100%%' height='100%%' fill='white' />", r, r);
   int n = ssize(v);
   REP (i, n) {
        printf("<line x1='%Lf' y1='%Lf' x2='%Lf' y2='%
        Lf' style='stroke:black' />", v[i].x(), v[i]
        ].y(), v[(i + 1) % n].x(), v[(i + 1) % n].y
        ());
```

```
printf("<circle cx='%Lf' cy='%Lf' r='%f' fill='
    red' />", v[i].x(), v[i].y(), r / d / 10.0);
printf("<text x='%Lf' y='%Lf' font-size='%d'
    fill='violet'>%d (%.1Lf, %.1Lf)</text>", v[i
    ].x() + 5, v[i].y() - 5, r / d, i + 1, ori[i
    ].x(), ori[i].y());
}
printf("</svg>\n");
}
```

voronoi-diagram

#1f8a8f, includes: delaunay-triangulatio, convex-hull

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, dla każdego punktu zwraca odpowiadającą mu ścianę będącą otoczką wypuktą. Suma otoczek w całości zawiera kwadrat (-mx, mx) – (mx, mx), ale może zawierać więcej. Współrzędne ścian mogą być kilka rządów wielkości większe niż te na wejściu. Max abs wartości współrzednych to 388.

```
using Frac = pair<__int128_t, __int128_t>;
D to_d(Frac f) { return D(f.fi) / D(f.se); }
Frac create_frac(__int128_t a, __int128_t b) {
 assert(b != 0);
 if(b < 0) a *= -1, b *= -1;
  _{int128_t} d = _{gcd(a, b)};
 return {a / d, b / d};
using P128 = pair<Frac, Frac>;
ll sq(int x) { return x * ll(x): }
__int128_t dist128(PI p) { return sq(p.fi) + sq(p.se);
pair<Frac, Frac> calc_mid(PI a, PI b, PI c) {
 __int128_t ux = dist128(a) * (b.se - c.se)
   + dist128(b) * (c.se - a.se)
    + dist128(c) * (a.se - b.se),
    uy = dist128(a) * (c.fi - b.fi)
    + dist128(b) * (a.fi - c.fi)
   + dist128(c) * (b.fi - a.fi),
    d = 2 * (a.fi * ll(b.se - c.se)
   + b.fi * ll(c.se - a.se)
   + c.fi * ll(a.se - b.se)):
 return {create_frac(ux, d), create_frac(uy, d)};
V < V < P >> voronoi faces(V < PI > in, C int max xy = int(3e8)
 ) {
 int n = ssize(in);
 map < PI , int > id_of_in;
 REP(i, n)
    id_of_in[in[i]] = i;
  for(int sx : {-1, 1})
    for(int sy : {-1, 1}) {
     int mx = 3 * max_xy + 100;
     in.eb(mx * sx, mx * sy);
 V<PI> triangles = triangulate(in);
 debug(triangles);
 assert(not triangles.empty());
 int tn = ssize(triangles) / 3;
 V<P128> mids(tn);
 map<pair<PI, PI>, V<P128>> on_sides;
 REP(i tn) {
   array <PI, 3> ps = {triangles[3 * i], triangles[3 *
     i + 1], triangles[3 * i + 2]};
    mids[i] = calc_mid(ps[0], ps[1], ps[2]);
    REP(j, 3) {
     PI a = ps[j], b = ps[(j + 1) \% 3];
      on_sides[pair(min(a, b), max(a, b))].eb(mids[i]);
 V<V<P128>> faces128(n):
 for(auto [edge, sides] : on sides)
   if(ssize(sides) == 2)
      for(PI e : {edge.fi, edge.se})
        if(id_of_in.find(e) != id_of_in.end())
          for(auto m : sides)
            faces128[id_of_in[e]].eb(m);
 V<V<P>> faces(n);
```

```
REP(i, ssize(faces128)) {
   auto &f = faces128[i];
   sort(all(f));
   f.erase(unique(all(f)), f.end());
   for(auto [x, y] : f)
     faces[i].eb(to_d(x), to_d(y));
   faces[i] = hull(faces[i]);
}
return faces;
```

Tekstówki (8)

aho-corasick

#be512e

 $\mathcal{O}\left(|s|\alpha\right)$, Konstruktor tworzy sam korzeń w node[0], add(s) dodaje słowo, convert() zamienia nieodwracalnie trie w automat Aho-Corasick, link(x) zwraca suffix link, go(x, c) zwraca następnik x przez literę c, najpierw dodajemy słowa, potem robimy convert(), a na koniec używamy ao i link:

```
constexpr int alpha = 26;
struct AhoCorasick {
 struct Node {
   array<int, alpha> next, go;
   int p, pch, link = -1;
   bool is word end = false:
   Node(int _p = -1, int ch = -1) : p(_p), pch(ch) {
     fill(all(next), -1);
     fill(all(go), -1);
 };
 V<Node> node;
 bool converted = false;
 AhoCorasick() : node(1) {}
 void add(C vi &s) {
   assert(!converted);
   int v = 0;
   for (int c : s) {
     if (node[v].next[c] == -1) {
       node[v].next[c] = ssize(node);
       node.eb(v, c);
     v = node[v].next[c];
   node[v].is_word_end = true;
 int link(int v) {
   assert(converted);
   return node[v].link;
 int go(int v, int c) {
   assert(converted):
   return node[v].go[c];
 void convert() {
   assert(!converted);
   converted = true;
   deque < int > que = {0};
   while (not que.empty()) {
     int v = que.front();
     que.pop_front();
     if (v == 0 or node[v].p == 0)
       node[v].link = 0;
       node[v].link = go(link(node[v].p), node[v].pch)
     REP (c. alpha) {
       if (node[v].next[c] != -1) {
         node[v].go[c] = node[v].next[c];
         que.eb(node[v].next[c]);
       else
         node[v].go[c] = v == 0 ? 0 : go(link(v), c);
```

eertree

// BEGIN HASH b1ff16

#a21027

 $\mathcal{O}(n\alpha)$ konstrukcia. $\mathcal{O}(n)$ DP oraz odzyskanie. Eertree ma korzeń "pusty" w 0 oraz "ujemny" w 1. Z wierzchołka wychodzi krawędź z literą, gdy jego słowo można otoczyć z obu stron tą literą. Funkcja add_letter zwraca wierzchołek odpowiadający za największy palindromiczny suffix aktualnego słowa. Suffix link prowadzi do naidłuższego palindromicznego suffixu słowa wierzchołka. Linki tworzą drzewo z 1 jako

korzeń (który ma syna 0). Żeby policzyć liczbę wystąpień wierzchołka, po każdym dodaniu litery "wystarczy" dodać +1 każdemu na ścieżce od last do korzenia po linkach. palindromic_split_dp zwraca na każdym prefixie (min podział palindromiczny, indeks do odzyskania min podziału, liczbe podziałów). Gdv only even lens to może nie istnieć odpowiedź, wtedy .mn == n + 1, .cnt == 0. construct_min_palindromic_split zwraca palindromiczne przedziały pokrywające słowo.

```
constexpr int alpha = 26;
struct Eertree {
 V<array<int, alpha>> edge;
 array < int, alpha > empty;
 vi str = \{-1\}, link = \{1, 0\}, len = \{0, -1\};
 int last = 0:
 Eertree() {
   emptv.fill(0):
   edge.resize(2, empty);
  int find(int v) {
   while(str.end()[-1] != str.end()[-len[v] - 2])
     v = link[v];
   return v:
  int add_letter(int c) {
   str.eb(c);
   last = find(last);
   if(edge[last][c] == 0) {
     edge.eb(emptv):
     len.eb(len[last] + 2);
     link.eb(edge[find(link[last])][c]);
     edge[last][c] = ssize(edge) - 1;
   return last = edge[last][c];
}; // END HASH
int add(int a, int b) { return a + b; } // cDopisa
 modulo żjeeli trzeba.
// BEGIN HASH c44f07
struct Dp { int mn, mn i, cnt; };
Dp operator+(Dp l, Dp r) {
 return {min(l.mn, r.mn), l.mn < r.mn ? l.mn_i : r.
   mn_i, add(l.cnt, r.cnt)};
V<Dp> palindromic_split_dp(vi str, bool only_even_lens
 = false) {
 int n = ssize(str);
 Eertree t;
 vi big_link(2), diff(2);
 V<Dp> series_ans(2), ans(n, {n + 1, -1, 0});
   int last = t.add_letter(str[i]);
   if(last >= ssize(big link)) {
     diff.eb(t.len.back() - t.len[t.link.back()]);
     big link.eb(diff.back() == diff[t.link.back()] ?
       big_link[t.link.back()] : t.link.back());
     series_ans.eb();
   for(int v = last; t.len[v] > 0; v = big_link[v]) {
     int j = i - t.len[big_link[v]] - diff[v];
     series_ans[v] = j == -1 ? Dp{0, j, 1} : Dp{ans[j]}
       ].mn, j, ans[j].cnt};
     if(diff[v] == diff[t.link[v]])
       series_ans[v] = series_ans[v] + series_ans[t.
         link[v]];
```

```
if(i % 2 == 1 or not only_even_lens)
        ans[i] = ans[i] + Dp{series_ans[v].mn + 1,
          series_ans[v].mn_i, series_ans[v].cnt};
 return ans;
} // END HASH
// BEGIN HASH e17097
//
V<pii> construct_min_palindromic_split(V<Dp> ans) {
 if(ans.back().mn == ssize(ans) + 1)
  V<pii>> split = {{0. ssize(ans) - 1}}:
  while(ans[split.back().se].mn_i != -1)
    split.eb(0, ans[split.back().se].mn_i);
  reverse(all(split));
 REP(i, ssize(split) - 1)
   split[i + 1].fi = split[i].se + 1;
 return split;
} // END HASH
```

hashina

Hashowanie z małą stałą. Można zmienić bazę (jeśli serio trzeba). openssl prime -generate -bits 60 generuje losową liczbę pierwszą o 60 bitach $(< 1.15 \cdot 10^{18}).$

```
struct Hashing {
 vll ha. pw:
 static constexpr ll mod = (1ll << 61) - 1;
  ll reduce(ll x) { return x >= mod ? x - mod : x; }
 ll mul(ll a, ll b) {
   C auto c = int128(a) * b:
    return reduce(ll(c & mod) + ll(c >> 61));
  Hashing(C vi &str, C int base = 37) {
   int len = ssize(str);
   ha.resize(len + 1);
   pw.resize(len + 1, 1);
   REP(i, len) {
     ha[i + 1] = reduce(mul(ha[i], base) + str[i] + 1)
     pw[i + 1] = mul(pw[i]. base):
   }
 ll operator()(int l, int r) {
    return reduce(ha[r + 1] - mul(ha[l], pw[r - l + 1])
};
```

kmp

#6cf4ha

 $\mathcal{O}(n)$, zachodzi [0, pi[i]) = (i - pi[i], i]. get_kmp({0,1,0,0,1,0,1,0,0,1}) == {0,0,1,1,2,3,2,3,4,5}, get_borders({0,1,0,0,1,0,1,0,0,1}) == {2,5,10}.

```
// BEGIN HASH d38133
vi get_kmp(vi str) {
 int len = ssize(str);
  for(int i = 1: i < len: i++) {</pre>
    int pos = ret[i - 1];
    while(pos and str[i] != str[pos])
     pos = ret[pos - 1];
    ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]);
} // END HASH
vi get borders(vi str) {
 vi kmp = get kmp(str), ret;
 int len = ssize(str):
  while(len) {
   ret.eb(len);
   len = kmp[len - 1];
 return vi(rall(ret));
```

```
lyndon-min-cyclic-rot
```

V<pii>> duval(vi s) {

 $\mathcal{O}(n)$, wyznaczanie faktoryzacji Lyndona oraz (przy jej pomocy) minimalnego suffixu oraz minimalnego przesuniecia cyklicznego. Ta faktoryzacja to unikalny podział słowa s na $w_1 w_2 \dots w_k$, że $w_1 > w_2 > \ldots > w_k$ oraz w_i jest ściśle mniejsze od każdego jego suffixu. duval("abacaba") == {{0, 3}, {4, 5}, {6, 6}}, min suffix("abacab") == "ab", min cyclic shift("abacaba") ==

```
int n = ssize(s). i = 0:
 V<pii>> ret;
 while(i < n) {
   int j = i + 1, k = i;
   while(j < n \text{ and } s[k] <= s[j]) {
     k = (s[k] < s[j] ? i : k + 1);
     ++j;
    while(i <= k) {
     ret.eb(i, i + j - k - 1);
     i += j - k;
 return ret;
vi min suffix(vi s) {
return {s.begin() + duval(s).back().fi, s.end()};
vi min_cyclic_shift(vi s) {
 int n = ssize(s);
 REP(i. n)
   s.eb(s[i]);
 for(auto [l, r] : duval(s))
   if(n <= r) {
     return {s.begin() + l, s.begin() + l + n};
 assert(false);
```

manacher

 $\mathcal{O}(n)$, radius[p][i] = rad = największy promień palindromu parzystości p o środku i. L = i - rad + !p, R = i + rad to palindrom. Dla [abaababaab] daje [003000020], [0100141000].

```
array < vi, 2 > manacher(vi &in) {
 int n = ssize(in);
 array < vi, 2> radius = {{vi(n - 1), vi(n)}};
 REP(parity, 2) {
   int z = parity ^ 1. L = 0. R = 0:
   REP(i, n - z) {
     int &rad = radius[parity][i];
     if(i <= R - z)
       rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i - z)
     int l = i - rad + z, r = i + rad;
     while(0 <= l - 1 && r + 1 < n && in[l - 1] == in[
       r + 11)
       ++rad, ++r, --l;
     if(r > R)
       L = l, R = r;
 return radius;
```

pref

 $\mathcal{O}(n)$, zwraca tablicę prefixo prefixową [0, pref[i]) = [i, i + pref[i]).

```
vi pref(vi str) {
int n = ssize(str);
```

```
vi ret(n);
ret[0] = n;
int i = 1, m = 0;
while(i < n) {
  while(m + i < n and str[m + i] == str[m])</pre>
  ret[i++] = m;
  m = max(0, m - 1);
  for(int j = 1; ret[j] < m; m--)</pre>
    ret[i++] = ret[j++];
return ret:
```

squares

#e78cf9 . includes: pref

 $\mathcal{O}(n \log n)$, zwraca wszystkie skompresowane trójki $(start\ l, start_r, len)$ oznaczające, że podsłowa zaczynające się w $[start\ l, start\ r]$ o długości len są kwadratami, jest ich $\mathcal{O}(n \log n)$.

```
V<tuple<int, int, int>> squares(C vi &s) {
 V<tuple<int. int. int>> ans:
 V pos(ssize(s) + 2, -1);
 FOR(mid, 1, ssize(s) - 1) {
   int part = mid & ~(mid - 1), off = mid - part;
   int end = min(mid + part, ssize(s));
   V a(s.begin() + off, s.begin() + off + part),
     b(s.begin() + mid, s.begin() + end),
     ra(rall(a));
   REP(j, 2) {
      auto z1 = pref(ra), bha = b;
      bha.eb(-1):
      for(int x : a) bha.eb(x);
      auto z2 = pref(bha);
      for(auto *v : {&z1, &z2}) {
        v[0][0] = ssize(v[0]);
        v->eb(0);
      REP(c, ssize(a)) {
       int l = ssize(a) - c, x = c - min(l - 1, z1[l])
         y = c - max(l - z2[ssize(b) + c + 1], j),
         sb = (j ? end - y - l * 2 : off + x),
         se = (j ? end - x - l * 2 + 1 : off + y + 1),
         &p = pos[l];
       if (x > y) continue;
       if (p != -1 && get<1>(ans[p]) + 1 == sb)
         get<1>(ans[p]) = se - 1;
         p = ssize(ans), ans.eb(sb, se - 1, l);
      a = V(rall(b));
      b.swap(ra);
 return ans;
```

suffix-array-interval

#a0655e, includes: suffix-array-short

 $\mathcal{O}(t \log n)$, wyznaczanie przedziałów podsłowa w tablicy suffixowej. Zwraca przedział [l, r], gdzie dla każdego i w [l, r], t jest podsłowem sa.sa[i] lub [-1, -1] jeżeli nie ma takiego i.

```
pii get_substring_sa_range(C vi &s, C vi &sa, C vi &t)
 auto get_lcp = [&](int i) -> int {
   REP(k. ssize(t))
     if(i + k >= ssize(s) or s[i + k] != t[k])
       return k:
    return ssize(t);
  auto get side = [&](bool search left) {
   int l = 0, r = ssize(sa) - 1;
   while(l < r) {
```

suffix-array-long #0c0515

#0c0515

 $\mathcal{O}\left(n+alpha\right)$, sa zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix, lcp[i] to lcp suffixu sa[i] is a[i+1], Dlas=aabaaab, sa= $\{7,3,4,0,5,1,6,2\}$, $lcp=\{0,2,3,1,2,0,1\}$

```
// BEGIN HASH 262977
void induced_sort(C vi &vec, int alpha, vi &sa,
   C V<bool> &sl, C vi &lms_idx) {
 vi l(alpha), r(alpha):
 for (int c : vec) {
   if (c + 1 < alpha)
     ++l[c + 1];
    ++r[c];
  partial_sum(all(l), l.begin());
 partial sum(all(r), r.begin());
 fill(all(sa), -1);
 RFOR(i, ssize(lms_idx) - 1, 0)
   sa[--r[vec[lms_idx[i]]]] = lms_idx[i];
  for (int i : sa)
   if (i >= 1 and sl[i - 1])
      sa[l[vec[i - 1]]++] = i - 1;
  fill(all(r), 0);
  for (int c : vec)
   ++r[c];
  partial_sum(all(r), r.begin());
  for (int k = ssize(sa) - 1, i = sa[k]; k >= 1; --k, i
    if (i >= 1 and not sl[i - 1])
     sa[--r[vec[i - 1]]] = i - 1;
vi sa is(C vi &vec, int alpha) {
 C int n = ssize(vec):
 vi sa(n), lms_idx;
 V<bool> sl(n):
 RFOR(i, n - 2, 0) {
   sl[i] = vec[i] > vec[i + 1] or (vec[i] == vec[i +
     1] and sl[i + 1]);
    if (sl[i] and not sl[i + 1])
     lms_idx.eb(i + 1);
 reverse(all(lms_idx));
  induced sort(vec, alpha, sa, sl, lms idx);
 vi new_lms_idx(ssize(lms_idx)), lms_vec(ssize(lms_idx
   )):
  for (int i = 0, k = 0; i < n; ++i)
   if (not sl[sa[i]] and sa[i] >= 1 and sl[sa[i] - 1])
      new_lms_idx[k++] = sa[i];
  int cur = sa[n - 1] = 0;
 REP (k. ssize(new lms idx) - 1) {
    int i = new_lms_idx[k], j = new_lms_idx[k + 1];
    if (vec[i] != vec[j]) {
     sa[j] = ++cur;
      continue:
    bool flag = false;
    for (int a = i + 1, b = j + 1;; ++a, ++b) {
```

```
if (vec[a] != vec[b]) {
       flag = true:
       break;
      if ((not sl[a] and sl[a - 1]) or (not sl[b] and
       flag = not (not sl[a] and sl[a - 1] and not sl[
         b] and sl[b - 1]);
       break:
   sa[j] = (flag ? ++cur : cur);
 REP (i, ssize(lms_idx))
   lms vec[i] = sa[lms idx[i]];
 if (cur + 1 < ssize(lms_idx)) {
   vi lms_sa = sa_is(lms_vec, cur + 1);
   REP (i, ssize(lms_idx))
     new_lms_idx[i] = lms_idx[lms_sa[i]];
 induced_sort(vec, alpha, sa, sl, new_lms_idx);
vi suffix_array(C vi &s, int alpha) {
 vi vec(ssize(s) + 1);
 REP(i. ssize(s))
   vec[i] = s[i] + 1;
 vi ret = sa_is(vec, alpha + 2);
 return ret;
} // END HASH
vi get lcp(C vi &s. C vi &sa) {
 int n = ssize(s), k = 0;
 vi lcp(n), rank(n);
 REP (i, n)
   rank[sa[i + 1]] = i;
 for (int i = 0; i < n; i++, k ? k-- : 0) {</pre>
   if (rank[i] == n - 1) {
     k = 0:
     continue:
   int j = sa[rank[i] + 2];
   while (i + k < n \text{ and } j + k < n \text{ and } s[i + k] == s[j]
     + k1)
     k++;
   lcp[rank[i]] = k;
 lcp.pop_back();
 lcp.insert(lcp.begin(), 0);
 return lcp;
```

suffix-array-short

b8cca1

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix, lcp[i] to lcp suffixu sa[i-1] i sa[i], Dla s = aabaaab, sa={7,3,4,0,5,1,6,2},lcp={0,0,2,3,1,2,0,1}

```
pair<vi, vi> suffix_array(vi s, int alpha = 26) {
 ++alpha;
 for(int &c : s) ++c;
 s.eb(0):
 int n = ssize(s), k = 0, a, b;
 vi x(all(s));
 vi y(n), ws(max(n, alpha)), rank(n);
 vi sa = y, lcp = y;
 iota(all(sa), 0);
 for(int j = 0, p = 0; p < n; j = max(1, j * 2), alpha
    = p) {
   p = i:
   iota(all(y), n - j);
   REP(i, n) if(sa[i] >= j)
     y[p++] = sa[i] - j;
   fill(all(ws), 0);
   REP(i, n) ws[x[i]]++;
   FOR(i, 1, alpha - 1) ws[i] += ws[i - 1];
   for(int i = n; i--;) sa[--ws[x[y[i]]]] = y[i];
```

```
swap(x, y);
p = 1, x[sa[0]] = 0;
FOR(i, 1, n - 1) a = sa[i - 1], b = sa[i], x[b] =
    (y[a] == y[b] && y[a + j] == y[b + j]) ? p - 1:
    p++;
}
FOR(i, 1, n - 1) rank[sa[i]] = i;
for(int i = 0, j; i < n - 1; lcp[rank[i++]] = k)
    for(k && k--, j = sa[rank[i] - 1];
    s[i + k] == s[j + k]; k++);
lcp.erase(lcp.begin());
return {sa, lcp};
}</pre>
```

suffix-automaton

#d7a7c7

 $\mathcal{O}\left(n\alpha\right)$ (szybsze, ale więcej pamięci) albo $\mathcal{O}\left(n\log\alpha\right)$ (mapa), buduje suffix automaton. Wystąpienia wzorca, liczba różnych podsłów, sumaryczna długość wszystkich podsłów, leksykograficznie k-te podsłowo, najmniejsze przesunięcie cykliczne, liczba wystąpień podsłowa, pierwsze wystąpienie, najkrótsze niewystępujące podsłowo, longest common substring wielu słów.

```
struct SuffixAutomaton {
 static constexpr int sigma = 26:
 using Node = array<int, sigma>; // map<int, int>
 Node new node:
 V<Node> edges;
 vi link = \{-1\}, length = \{0\};
 int last = 0;
 SuffixAutomaton() {
   new_node.fill(-1); // -1 - stan nieistniejacy
   edges = {new_node}; // dodajemy stan startowy,
      ktory reprezentuje puste slowo
 void add_letter(int c) {
   edges.eb(new node):
   length.eb(length[last] + 1);
   link.eb(0):
    int r = ssize(edges) - 1, p = last;
   while(p != -1 && edges[p][c] == -1) {
     edges[p][c] = r;
     p = link[p];
   if(p != -1) {
     int q = edges[p][c];
     if(length[p] + 1 == length[q])
       link[r] = q;
     else {
        edges.eb(edges[q]);
       length.eb(length[p] + 1);
       link.eb(link[q]);
        int q_prim = ssize(edges) - 1;
        link[q] = link[r] = q prim;
        while(p != -1 \&\& edges[p][c] == q) {
         edges[p][c] = q_prim;
         p = link[p];
   last = r;
 bool is_inside(vi &s) {
   int q = 0;
   for(int c : s) {
     if(edges[q][c] == -1)
       return false;
     q = edges[q][c];
   return true:
};
```

suffix-tree

#fdf937

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right) \text{lub}\,\mathcal{O}\left(n\alpha\right), \text{Dla słowa abaab# (hash jest aby to zawsze liście były stanami kończącymi) stworzy sons [0]={(\#,10),(a,4),(b,8)}, sons [4]={(a,5),(b,6)}, sons [6]={(\#,7),(a,2)}, sons [8]={(\#,9),(a,3)}, reszta sons'ów pusta, slink[6]=8 i reszta slink'ów (0 gdzie slink jest zdefiniowany dla nie-liści jako wierzchołek zawierający ten suffix bez ostatniej literki), up_edge_range[2]=up_edge_range[3]=(2,5), up_edge_range[5]=(3,5) i reszta jednoliterowa. Wierzchołek 1 oraz suffix wierzchołków jest roboczy. Zachodzi up_edge_range[0]=(-1,-1), parent[0]=0, slink[0]=1.$

```
struct SuffixTree {
 C int n;
  C vi & in;
  V<map<int, int>> sons;
  V<pii> up_edge_range;
  vi parent. slink:
  int tv = 0, tp = 0, ts = 2, la = 0;
  void ukkadd(int c) {
    auto &lr = up edge range;
suff:
    if (lr[tv].se < tp) {
      if (sons[tv].find(c) == sons[tv].end()) {
        sons[tv][c] = ts; lr[ts].fi = la; parent[ts++]
        tv = slink[tv]; tp = lr[tv].se + 1; goto suff;
      tv = sons[tv][c]; tp = lr[tv].fi;
    if (tp == -1 || c == _in[tp])
     tp++;
    else {
      lr[ts + 1].fi = la; parent[ts + 1] = ts;
      lr[ts].fi = lr[tv].fi; lr[ts].se = tp - 1;
      parent[ts] = parent[tv]; sons[ts][c] = ts + 1;
        sons[ts][_in[tp]] = tv;
      lr[tv].fi = tp; parent[tv] = ts;
      sons[parent[ts]][_in[lr[ts].fi]] = ts; ts += 2;
      tv = slink[parent[ts - 2]]; tp = lr[ts - 2].fi;
      while (tp <= lr[ts - 2].se) {
        tv = sons[tv][_in[tp]]; tp += lr[tv].se - lr[tv
          ].fi + 1;
      if (tp == lr[ts - 2].se + 1)
       slink[ts - 2] = tv;
       slink[ts - 2] = ts;
      tp = lr[tv].se - (tp - lr[ts-2].se) + 2; goto
        suff;
  // Remember to append string with a hash.
  SuffixTree(C vi &in, int alpha)
    : n(ssize(in)), _in(in), sons(2 * n + 1),
    up_edge_range(2 * n + 1, pair(0, n - 1)), parent(2
      * n + 1), slink(2 * n + 1) {
    up_edge_range[0] = up_edge_range[1] = {-1, -1};
    slink[0] = 1:
    // When changing map to V, fill sons exactly here
      with -1 and replace if in ukkadd with sons[tv][c
      ] == -1.
    REP(ch, alpha)
     sons[1][ch] = 0;
    for(; la < n; ++la)</pre>
      ukkadd(in[la]);
};
```

wildcard-matching

#a35e01 , includes: math/ntt

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, zwraca tablicę wystąpień wzorca. Alfabet od 0. Znaki zapytania to -1. Mogą być zarówno w tekście jak i we wzrocu. Dla alfabetów większych niż 15 lepiej użyć bezpieczniejszej wersji.

```
// BEGIN HASH ee35a0
V<bool> wildcard_matching(vi text, vi pattern) {
  for (int& e : text) ++e;
```

```
for (int& e : pattern) ++e;
 reverse(all(pattern)):
 int n = ssize(text), m = ssize(pattern);
 int sz = 1 << __lg(2 * n - 1);
 vi a(sz), b(sz), c(sz);
 auto h = [&](auto f, auto g) {
   fill(all(a), 0);
   fill(all(b), 0);
   REP(i, n) a[i] = f(text[i]);
   REP(i, m) b[i] = g(pattern[i]);
   ntt(a, sz), ntt(b, sz);
   REP(i, sz) a[i] = mul(a[i], b[i]);
   ntt(a, sz, true);
   REP(i, sz) c[i] = add(c[i], a[i]);
 h([](int x){return powi(x,3);},identity());
 h([](int x){return sub(0, mul(2, mul(x, x)));}, [](
   int x){return mul(x, x);});
 h(identity(),[](int x){return powi(x,3);});
 V<bool> ret(n - m + 1);
 FOR(i, m, n) ret[i - m] = !c[i - 1];
} // END HASH
V<bool> safer_wildcard_matching(vi text, vi pattern,
  int alpha = 26) {
 static mt19937 rng(0); // Can be changed.
 int n = ssize(text), m = ssize(pattern);
 V ret(n - m + 1, true);
 vi v(alpha), a(n, -1), b(m, -1);
 REP(iters, 2) { // The more the better.
   REP(i, alpha) v[i] = int(rng() \% (mod - 1)):
   REP(i, n) if (text[i] != -1) a[i] = v[text[i]];
   REP(i, m) if (pattern[i] != -1) b[i] = v[pattern[i
     11;
   auto h = wildcard_matching(a, b);
   REP(i, n - m + 1) ret[i] = ret[i] & h[i];
 return ret;
```

Optymalizacje (9)

divide-and-conquer-dp

 $\mathcal{O}\left(nm\log m\right)$, dla funkcji cost(k,j) wylicza $dp(i,j) = min_{0 \leq k \leq j} \ dp(i-1,k-1) + cost(k,j).$ Działa tylko wtedy, gdy $opt(i, \bar{j} - 1) \leq opt(i, j)$, a jest to zawsze spełnione, gdy $cost(b,c) \leq cost(a,d)$ oraz $cost(a, c) + cost(b, d) \le cost(a, d) + cost(b, c) dla$ a < b < c < d.

```
vll divide_and_conquer_optimization(int n, int m,
  function<ll(int,int)> cost) {
 vll dp before(m);
 auto dp_cur = dp_before;
 RFP(i. m)
   dp_before[i] = cost(0, i);
  function < void(int,int,int,int) > compute = [&](int l,
   int r, int optl, int optr) {
   if (l > r)
     return;
   int mid = (l + r) / 2, opt;
   pair<ll, int> best = {numeric_limits<ll>::max(),
   FOR(k, optl, min(mid, optr))
     chmin(best, pair((k ? dp_before[k - 1] : 0) +
        cost(k, mid), k));
   tie(dp_cur[mid], opt) = best;
   compute(l, mid - 1, optl, opt);
   compute(mid + 1, r, opt, optr);
 REP(i, n) {
   compute(0, m - 1, 0, m - 1);
   swap(dp_before, dp_cur);
```

```
return dp before;
```

dp-1d1d #ad7df5

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, n>0 długość paska, cost(i, j) koszt odcinka [i,j] Dla $a \leq b \leq c \leq d \cos ma$ spełniać $cost(a,c) + cost(b,d) \leq cost(a,d) + cost(b,c)$. Dzieli pasek [0, n) na odcinki [0, cuts[0]], ..., (cuts[i-1], cuts[i]], gdziecuts.back() == n - 1, aby sumaryczny koszt wszystkich odcinków był minimalny. cuts to prawe końce tych odcinków. Zwraca (opt_cost, cuts). Aby maksymalizować koszt zamienić nierówności tam, gdzie wskazane. Aby uzyskać $\mathcal{O}(n)$, należy przepisać overtake w oparciu o dodatkowe założenia, aby chodził w $\mathcal{O}(1)$.

```
pair<ll, vi> dp_1d1d(int n, function<ll (int, int)>
 cost) {
 V<pair<ll, int>> dp(n);
 vi lf(n + 2), rg(n + 2), dead(n);
 V<vi> events(n + 1):
 int beg = n, end = n + 1;
 rg[beg] = end; lf[end] = beg;
 auto score = [&](int i, int j) {
   return dp[j].fi + cost(j + 1, i);
 auto overtake = [&](int a, int b, int mn) {
   int bp = mn - 1, bk = n;
    while (bk - bp > 1) {
     int bs = (bp + bk) / 2;
      if (score(bs, a) <= score(bs, b)) // tu >=
       bk = bs;
     else
       bp = bs;
    return bk;
 auto add = [&](int i, int mn) {
   if (lf[i] == beg)
     return:
    events[overtake(i, lf[i], mn)].eb(i);
 REP (i, n) {
   dp[i] = {cost(0, i), -1};
    REP (j, ssize(events[i])) {
     int x = events[i][j];
      if (dead[x])
       continue:
      dead[lf[x]] = 1; lf[x] = lf[lf[x]];
      rg[lf[x]] = x; add(x, i);
    if (rg[beg] != end)
      chmin(dp[i], pair(score(i, rg[beg]), rg[beg]));
        // tu max
    lf[i] = lf[end]; rg[i] = end;
   rg[lf[i]] = i; lf[rg[i]] = i;
   add(i, i + 1);
 vi cuts:
 for (int p = n - 1; p != -1; p = dp[p].se)
   cuts.eb(p);
 reverse(all(cuts)):
 return pair(dp[n - 1].fi, cuts);
fio
```

FIO do wpychania kolanem. Nie należy wtedy używać cin/cout

```
#ifdef ONLINE JUDGE
// write this when judge is on Windows
inline int getchar_unlocked() { return _getchar_nolock
  (); }
inline void putchar_unlocked(char c) { _putchar_nolock(
 c): }
#endif
// BEGIN HASH 1ed0dd
```

```
int fastin() {
 int n = 0, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
   c = getchar_unlocked();
 while(isdigit(c)) {
   n = 10 * n + (c - '0');
   c = getchar unlocked();
 return n:
} // END HASH
// BEGIN HASH 3abf5f
int fastin negative() {
 int n = 0, negative = false, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
   c = getchar unlocked();
 if(c == '-') {
   negative = true;
   c = getchar_unlocked();
 while(isdigit(c)) {
   n = 10 * n + (c - '0');
   c = getchar_unlocked();
 return negative ? -n : n:
} // END HASH
// BEGIN HASH 323fab
double fastin double() {
 double x = 0, t = 1;
 int negative = false, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
   c = getchar unlocked():
 if (c == '-') {
   negative = true:
   c = getchar unlocked();
 while (isdigit(c)) {
   x = x * 10 + (c - '0');
   c = getchar_unlocked();
 if (c == '.') {
   c = getchar_unlocked();
   while (isdigit(c)) {
     t /= 10:
     x = x + t * (c - '0');
     c = getchar_unlocked();
 return negative ? -x : x;
} // END HASH
// BEGIN HASH 0b2d96
void fastout(int x) {
 if(x == 0) {
   putchar unlocked('0'):
   putchar unlocked(' ');
   return:
 if(x < 0) {
   putchar unlocked('-');
   x *= -1;
 static char t[10];
 int i = 0:
 while(x) {
   t[i++] = char('0' + (x % 10));
   x /= 10;
 while(--i >= 0)
   putchar unlocked(t[i]);
 putchar_unlocked(' ');
void nl() { putchar_unlocked('\n'); }
// END HASH
```

```
knuth
#221040
```

```
\mathcal{O}\left(n^2\right), dla tablicy cost(i,j) wylicza
dp(i,j) = min_{i \leq k < j} \ dp(i,k) + dp(k+1,j) + cost(i,j). Działa
tylko wtedy, gdy opt(i, j-1) \leq opt(i, j) \leq opt(i+1, j), a jest to
zawsze spełnione, gdy cost(b,c) \leq cost(a,d) oraz
cost(a, c) + cost(b, d) \le cost(a, d) + cost(b, c) \, \mathsf{dla}
a < b < c < d.
ll knuth_optimization(V<vll> cost) {
  int n = ssize(cost):
  V dp(n, vll(n, numeric limits<ll>::max()));
  V opt(n, vi(n));
  REP(i, n) {
    opt[i][i] = i;
    dp[i][i] = cost[i][i];
  for(int i = n - 2; i >= 0; --i)
    FOR(i, i + 1, n - 1)
       FOR(k, opt[i][j - 1], min(j - 1, opt[i + 1][j]))
        if(dp[i][j] >= dp[i][k] + dp[k + 1][j] + cost[i]
           opt[i][j] = k;
           dp[i][j] = dp[i][k] + dp[k + 1][j] + cost[i][
             j];
  return dp[0][n - 1];
```

linear-knapsack

cieżarów <= bound.

 $\mathcal{O}(n \cdot \max(w_i))$ zamiast typowego $\mathcal{O}(n \cdot \sum(w_i))$, pamięć $\mathcal{O}(n + \max(w_i))$, plecak zwracający największą otrzymywalną sumę

```
ll knapsack(vi w, ll bound) {
 erase_if(w, [=](int x){ return x > bound; });
   ll sum = accumulate(all(w), 0LL);
   if(sum <= bound)
     return sum;
 ll w init = 0;
 int b;
 for(b = 0; w_init + w[b] <= bound; ++b)</pre>
   w_init += w[b];
 int W = *max_element(all(w));
 vi prev_s(2 * W, -1);
 auto get = [&](vi &v, ll i) -> int& {
   return v[i - (bound - W + 1)];
 for(ll mu = bound + 1; mu <= bound + W; ++mu)</pre>
   get(prev s, mu) = 0;
 get(prev_s, w_init) = b;
 FOR(t, b, ssize(w) - 1) {
   V curr_s = prev_s;
   for(ll mu = bound - W + 1; mu <= bound; ++mu)</pre>
     chmax(get(curr_s, mu + w[t]), get(prev_s, mu));
   for(ll mu = bound + w[t]; mu >= bound + 1; --mu)
     for(int j = get(curr_s, mu) - 1; j >= get(prev_s,
         mu); --j)
       chmax(get(curr_s, mu - w[j]), j);
   swap(prev s, curr s);
 for(ll mu = bound; mu >= 0; --mu)
   if(get(prev_s, mu) != -1)
     return mu:
 assert(false);
```

matroid-intersection

e ^= base[i];

 $\mathcal{O}\left(r^2\cdot(init+n\cdot add)\right)$, where r is max independent set. Find largest subset S of [n] such that S is independent in both matroid A and B, given by their oracles, see example implementations below. Returns V V such that V[i] = 1 iff i-th element is included in found set; Zabrane z https://github.com/KacperTopolski/kactl/tree/main Zmienne w matroidach ustawiamy ręcznie aby "zainicjalizowac" tylko jeśli mają komentarz co znaczą. W przeciwnym wypadku intersectMatroids zrobi robotę wołając init.

```
// BEGIN HASH c90feb
template < class T, class U>
V<bool> intersectMatroids(T& A, U& B, int n) {
 V<bool> ans(n);
 bool ok = 1;
// NOTE: for weighted matroid intersection find
// shortest augmenting paths first by weight change,
// then by length using Bellman-Ford,
  // Speedup trick (only for unweighted):
 A.init(ans); B.init(ans);
 REP(i, n)
    if (A.canAdd(i) && B.canAdd(i))
      ans[i] = 1, A.init(ans), B.init(ans);
  //End of speedup
  while (ok) {
    V<vi> G(n);
   V<bool> good(n);
    queue < int > que;
    vi prev(n, -1);
    A.init(ans); B.init(ans); ok = 0;
    REP(i, n) if (!ans[i]) {
     if (A.canAdd(i)) que.emplace(i), prev[i]=-2;
     good[i] = B.canAdd(i);
    REP(i, n) if (ans[i]) {
     ans[i] = 0;
     A.init(ans); B.init(ans);
      REP(j, n) if (i != j && !ans[j]) {
       if (A.canAdd(j)) G[i].eb(j); //-cost[j]
        if (B.canAdd(j)) G[j].eb(i); // cost[i]
     ans[i] = 1;
    while (!que.empty()) {
     int i = que.front();
      que.pop();
      if (good[i]) { // best found (unweighted =
        shortest path)
        ans[i] = 1;
        while (prev[i] >= 0) { // alternate matching
         ans[i = prev[i]] = 0;
          ans[i = prev[i]] = 1;
        ok = 1; break;
      for(auto j: G[i]) if (prev[j] == -1)
       que.emplace(j), prev[j] = i;
 return ans;
} // END HASH
// Matroid where each element has color
// and set is independent iff for each color c
// #{elements of color c} <= maxAllowed[c].
struct LimOracle {
 vi color; // color[i] = color of i-th element
 vi maxAllowed; // Limits for colors
  // Init oracle for independent set S; O(n)
 void init(V<bool>& S) {
   tmp = maxAllowed;
    REP(i, ssize(S)) tmp[color[i]] -= S[i];
  // Check if S+{k} is independent; time: O(1)
 bool canAdd(int k) { return tmp[color[k]] > 0;}
// Graphic matroid – each element is edge,
// set is independent iff subgraph is acyclic.
```

```
struct GraphOracle {
 V<pii> elems; // Ground set: graph edges
 int n; // Number of vertices, indexed [0;n-1]
 vi par:
 int find(int i) {
   return par[i] == -1 ? i : par[i] = find(par[i]);
 // Init oracle for independent set S; ~O(n)
 void init(V<bool>& S) {
   par.assign(n, -1);
   REP(i, ssize(S)) if (S[i])
     par[find(elems[i].fi)] = find(elems[i].se);
  // Check if S+\{k\} is independent; time: \sim O(1)
 bool canAdd(int k) {
   return find(elems[k].fi) != find(elems[k].se);
// Co-graphic matroid – each element is edge,
// set is independent iff after removing edges
// from graph number of connected components
// doesn't change.
struct CographOracle {
 V<pii> elems; // Ground set: graph edges
 int n; // Number of vertices, indexed [0;n-1]
 V<vi>G:
 vi pre, low;
 int cnt;
 int dfs(int v, int p) {
    pre[v] = low[v] = ++cnt;
    for(auto e: G[v]) if (e != p)
     chmin(low[v], pre[e] ?: dfs(e,v));
    return low[v]:
  // Init oracle for independent set S; O(n)
 void init(V<bool>& S) {
   G.assign(n, {});
   pre.assign(n, 0);
    low.resize(n):
    cnt = 0:
    REP(i,ssize(S)) if (!S[i]) {
     pii e = elems[i];
     G[e.fi].eb(e.se);
     G[e.se].eb(e.fi);
    REP(v, n) if (!pre[v]) dfs(v, -1);
  // Check if S+{k} is independent; time: O(1)
 bool canAdd(int k) {
   pii e = elems[k];
   return max(pre[e.fi], pre[e.se]) != max(low[e.fi],
      low[e.se]);
// Matroid equivalent to linear space with XOR
struct XorOracle {
 vll elems; // Ground set: numbers
 vll base;
 // Init for independent set S; O(n+r^2)
 void init(V<bool>& S) {
   base.assign(63, 0);
    REP(i, ssize(S)) if (S[i]) {
     ll e = elems[i];
      REP(j, ssize(base)) if ((e >> j) & 1) {
       if (!base[j]) {
         base[j] = e;
         break:
       e ^= base[j];
  // Check if S+\{k\} is independent; time: O(r)
 bool canAdd(int k) {
   ll e = elems[k];
   REP(i, ssize(base)) if ((e >> i) & 1) {
```

if (!base[i]) return 1;

```
return 0;
};
pragmy
Pragmy do wypychania kolanem
#pragma GCC optimize("Ofast")
#pragma GCC target("avx,avx2")
random
#77ae04
Szybsze rand.
uint32 t xorshf96() {
  static uint32_t x = 123456789, y = 362436069, z =
    521288629:
  x ^= x << 16; x ^= x >> 5; x ^= x << 1;
  uint32_t t = x; x = y; y = z; z = t ^ x ^ y;
  return z;
sos-dp
#947fac
\mathcal{O}\left(n2^{n}\right) , dla tablicy A[i] oblicza tablicę F[mask] = \sum_{i \subset mask} A[i] ,
czyli sumę po podmaskach. Może też liczyć sumę po nadmaskach.
sos_dp(2, {4, 3, 7, 2}) zwraca {4, 7, 11, 16}, sos_dp(2, {4, 3, 7,
2}, true) zwraca {16, 5, 9, 2}.
vll sos_dp(int n, vll A, bool nad = false) {
 int N = (1 << n);</pre>
  if (nad) REP(i, N / 2) swap(A[i], A[(N - 1) ^ i]);
  auto F = A;
  REP(i, n)
    REP(mask, N)
      if ((mask >> i) & 1)
        F[mask] += F[mask ^ (1 << i)];
  if (nad) REP(i, N / 2) swap(F[i], F[(N - 1) ^ i]);
  return F:
Utils (10)
dzien-probny
#b68ef5, includes: data-structures/ordered-set
Rzeczy do przetestowania w dzień próbny.
// alternatywne żmnoenie ll, gdyby na wypadek gdyby nie
   łbyo __int128
ll llmul(ll a, ll b, ll m) {
 return (a * b - (ll)((long double) a * b / m) * m + m
    ) % m:
void test_int128() {
  _{int128} x = (1llu << 62);
  string s;
  while(x) {
    s += char(x % 10 + '0');
    x /= 10;
  assert(s == "61231558446921906466935685523974676212")
void test float128() {
  float128 x = 4.2;
  assert(abs(double(x * x) - double(4.2 * 4.2)) < 1e-9)
    :
void test clock() {
  long seeed = chrono::system_clock::now().
    time_since_epoch().count();
```

```
(void) seeed;
 auto start = chrono::system_clock::now();
 while(true) {
   auto end = chrono::system_clock::now();
   int ms = int(chrono::duration cast<chrono::</pre>
      milliseconds > (end - start).count());
   if(ms > 420)
      break;
void test_rd() {
 // czy jest sens to testowac?
 mt19937_64 my_rng(0);
 auto rd = [&](int l, int r) {
   return uniform int distribution < int > (l, r)(my rng);
 assert(rd(0, 0) == 0);
void test_policy() {
 ordered_set < int > s;
 s.insert(1);
 s.insert(2);
 assert(s.order_of_key(1) == 0);
 assert(*s.find_by_order(1) == 2);
void test_math() {
 constexpr long double pi = acosl(-1);
 assert(3.14 < pi && pi < 3.15);
```

python

Przykładowy kod w Pythonie z różną funkcjonalnością.

```
def fill fib(n):
 qlobal fib mem
 while len(fib_mem) <= n:</pre>
   fib_mem.append(fib_mem[-2] + fib_mem[-1])
def main():
 assert list(range(3, 6)) == [3, 4, 5]
 s = set()
 s.add(5)
 for x in s:
   print(x)
 s = [2 * x for x in s]
 print(eval("s[0] + 10"))
 m = \{\}
 m[5] = 6
 assert 5 in m
 assert list(m) == [5]
 line_list = list(map(int, input().split()))
 print(line_list)
 print(' '.join(["a", "b", str(5)]))
 while True:
     line_int = int(input())
   except Exception as e:
     break
main()
```